

દીને આપ્યા વિભાવદશામાં રાગ દેવયુજ દશામાં નમજના
 દરનો દોષ છે, તેને યુજિપૂર્વક સ્વભાવ દશામાં લે. જો
 માટે ઉપકારી અથવા જ્ઞાની પુરુષાન્મજીવની ચાન્વત. અનુ
 સારે મુખ જ્ઞાનના અવધાસ આટની અનુ: મુખ જ્ઞાનના
 બતાવી છે. " યુજિપૂર્વક સ્વભાવ દશામાં લે. જો માટે
 એટલું વિભાવ દશા અને સ્વભાવ દશા અને બે તાત્કાલિક
 દશા છે— દિનાશ છે અને અની વચ્ચે અને દેવદંતી
 બેસેલા મહાસાગર છે તે મહાસાગરને કેવળ પાતળા બાદુ
 બજારી જ નરીને પાર થયું તેનું બજારી પ્રાપ્ત થઈ દશામાં
 સાધકમાં દોડી નથી.

તેનું બજારી ને આપ્યા અવધાસ અને તેવડી પણ
 આગળના મુખજ્ઞાનને અધારે પ્રાપ્ત થઈ છે અને કરાઈ
 મિત્રિ માટે છે ત્યારે પ્રગટે છે. પરંતુ પ્રાથમિક દશામાં
 આપ્યાની સર્વોપદેશના અને આચરણ વચ્ચે દોષ પ્રકાશના
 દોષ છે— દળવા દોષ છે અને તેથી તે કેવળ પાતળા
 બાદુબજારી મોટા મહાસાગર નરી રી નદિ તેવી અવ-
 સ્થામાં દર બજારી નદિ પણ દળવી રહી પાતળા કાંઈ
 મિત્ર દરનાં બની રી છે. રજારી એટલું બીજા અવધ-
 નાના કોઈ ઉપર બેસી જયું તે અધરા અવધન
 નાવડીમાં બેસી જયું તે નાવડી અવધમાં અવધને
 આધાર દરવાડી નાવડીને પણ કોઈક બની રી છે.
 એ દીને પ્રાથમિક દશામાં દર દેવ. મુખ સર્વનું
 અવધેન છે છે ને જ ને રી. રી. રી. રી. રી. રી. રી. રી.
 રી છે. અને સર્વનું પાતળાં રી-રૂા અને અવધનાવડી
 રી તેમની આપ્યા સાધકમાં રી. રી. રી. રી. રી. રી. રી.
 આપ્યાની આપ્યાના રીમાં રી. રી. રી. રી. રી. રી. રી.
 રી રી રી રી રી અને એ રીને રી. રી. રી. રી. રી. રી.

સારું છે તે જુદું નેઓઢી પાસેથી જોડું છે. —નેઓઢીની
 રૂપાનું રૂણ છે, ઉપરાંત આ પુસ્તકમાં બીજા પણ મન્યા
 અને સંખ્યાના વચનોનો આધાર હેવામાં આવ્યો છે તે
 તમામ મહાનુભાવો પ્રત્યે કૃતજ્ઞતા બાવ દર્શાવીએ છીએ.

અતિમંદતા આદિના દારૂં આમાં જે કાંઈપણ
 કી જિનાસાવિરૂદ્ધ સખાત્રું દોષ તે બહુ મિથ્યાનિ
 રૂઢું થાવીએ છીએ.

સૌ દોષ આ પુસ્તકને પાંચી. વિચારી, હાથમાં ઉતારી
 પરચેકનું અખર બાનું બાંધી આતમકલાને પથ વચો
 એ જ મુનેષ્ઠ.

ઓ નગીનબાઈ મંદપ
 પાલક (કે. મુનિ) } —મુનિ કુંડુંકવિજય
 વિ. ૭૦ ૨૦૨૨

સારું છે તે બધું તેઓએ પામેથી જાણે છે. —તેઓએની
 કૃપાનું ફળ છે, ઉપરાંત આ પ્રશ્નમાં બીજા પણ મંદા
 અને લેખકોના વચનોના આધાર હેવામાં આવ્યા છે તે
 તમામ મદદગારોએ પ્રત્યે કૃતજ્ઞતા બાવ દર્શાવીએ છીએ.

મતિમંદતા આદિના કારણે આમાં જે કંઈપણ
 કી જિનાસાવિરુદ્ધ સખાનું હોય તે બાલ મિષ્ટાન્ન
 રૂઢિત પાચીએ છીએ.

સૌ કોઈ આ પ્રશ્નને વાંચી. વિચારી, હૃદયમાં ફેલાવી
 પરીસીકનું અખૂટ બાનું બાંધી આ-માલવાજને પદ વચો
 એ જ રાખેલા.

શ્રી નગીનબાઈ મંડપ
 પાટણ (૬ મુબરક)
 વિ. ૬.૦ ૧૦૨૨

—મુનિ કુંડલવિજય

સાફ છે તે જણાવે તેઓથી પાતેથી જાણે છે. —તેઓની
 જુવાનું કંઈ છે, ઉપરાંત આ પ્રભાતમાં બીજા પાત્ર મળ્યા
 અને લેખકોના વચનાનો આધાર લેવામાં આવ્યો છે તે
 તમામ મહાનુભાવો પ્રત્યે જનજાતા બાવ દર્શાવીએ છીએ.

અતિમંદિત આદિના દારૂં આમાં જે દારૂં ૧૫
 મી વિનાશાવિરુદ્ધ લખાયું હોય તે બાલ મિષ્ટાનિ
 રૂઢાં પાત્રીએ છીએ.

સૌ કોઈ આ પ્રકારને વાંચી. વિચારી, હૃદયમાં ઉતારી
 પરંપરાનું અખર જાતું બાંધી આત્મસંસ્કારને પદ વળો
 એ જ શુભેષ્ઠ.

મો નઃશીનબાઈ મંદપ
 પાટણ (કે રૂબાત)
 વિ. સં. ૨૦૨૧ } —મુનિ રૂંદુંદિચ્છવ

યજ્ઞાદાની સ્તુતિ	૮૨
જ્ઞાન દલા-પદ	૮૩
શ્રી સીમંધરાજન વિનંતિ	૮૩
શ્રી શિદ્ધશિલની સ્તુતિ	૮૭
આત્મભાવના પદ્મીશી	૮૮
શ્રીમદે ભગ્ન ભક્તિ નવકાર	૯૨
ભાવનાના દુહા ૧૭	૯૩
મંગલિકા કથો	૯૫
મંગલ ભાવનાના કથો	૯૫
અનુષ્ઠાન ભાવના	૯૬
ભાવના કાર	૧૦૧
શ્રી નવકાર મંગલ કાવ્ય	૧૧૨

સ્વાધ્યાય

અનિરુદ્ધિ આર

ભાવનાઓ ૧૦૫

પ્રથમ અનિરુદ્ધિ ભાવના	૧૧૧
ત્રીજી અનિરુદ્ધિ ભાવના	૧૧૩
ચોથી અનિરુદ્ધિ ભાવના	૧૧૮
પાંચમી અનિરુદ્ધિ ભાવના	૧૨૦
ષોડશી અનિરુદ્ધિ ભાવના	૧૨૨
સપ્તમી અનિરુદ્ધિ ભાવના	૧૨૩
આઠમી અનિરુદ્ધિ ભાવના	૧૨૪
નવમી અનિરુદ્ધિ ભાવના	૧૨૫
દશમી અનિરુદ્ધિ ભાવના	૧૨૬

આધ્યાત્મી બોધિ દુલ્ભ

ભાવના ૧૩૧

આર્યો વ્યાખ્યાન મર્મ

ભાવના ૧૩૩

મર્મ કાવ્યકૃતિ મુજ મંત્રી

આદિ ચાર ભાવના ૧૩૫

૧ મંત્રી ભાવના ૧૩૫

૨ મંત્રી ભાવના ૧૩૭

૩ મંત્રી ભાવના ૧૪૦

૪ મંત્રી ભાવના ૧૪૧

૫ મંત્રી વિષયક

આદ્યાર્ય ભાવના ૧૪૧

૬ મંત્રી વિષયક

આદ્યાર્ય ભાવના ૧૪૧

૭ મંત્રી વિષયક

આદ્યાર્ય ભાવના ૧૪૩

૮ મંત્રી વિષયક

આદ્યાર્ય ભાવના ૧૪૮

૯ મંત્રી વિષયક

આદ્યાર્ય ભાવના ૧૪૮

૧૦ મંત્રી વિષયક

આદ્યાર્ય ભાવના ૧૪૮

૧૧ મંત્રી વિષયક

આદ્યાર્ય ભાવના ૧૪૮

શ્રી નવકાર મંગલ કાવ્ય

૧૫૪

શ્રી નવકાર મંગલ કાવ્ય

૧૫૮

અર્થ સંદિગ્ધ
સમાધિ વિચાર

- (૧) મંગલસાચકાતુ ૮૦૬
- (૨) વિષયનિર્દેશ ૮૦૬
- (૩) સમાધિવિચાર
કે ભાગવાના અર્થકે. ૮૦૮
- (૪) મરણ પ્રકાર જનશુનિની
(વિરોધ કદર ૮૨૦)
- (૫) સિંદના ઉપનયનો
સદના ૮૩૧
- (૬) જ્ઞાની પ્રકરણ
અંતરંગના વિચાર ૮૩૩
- (૭) કુટુંબ પરિવારને
શુદ્ધર અમરજવા ૮૩૫
- (૮) પ્રકરણના ખેત્ર ૮૩૫
- (૯) તત્ત્વવેદીની કમજ ૮૩૭
- (૧૦) દીન પ્રકરણ વિલાપ ૮૩૮
- (૧૧) જ્ઞાની પ્રકરણ
સંદેહ ૮૪૦
- (૧૨) જ્ઞાની ભાવનાઓ ૮૪૨
- (૧૩) શુદ્ધામરમળના ૮૪૮
- (૧૪) નિરૂપણો આત્મ-
રૂપ ૮૪૯
- (૧૫) પ્રાગભાષ આત્મ-
રૂપો ૮૫૦
- (૧૬) રાગ-રોગની દીક્ષા ૮૫૨
- (૧૭) આત્મા અને કાયાના
કુલપેનો સંદેહ ૮૫૪

(૧૮) ગૃહાના સંદેહ ૮૫૪

૮૫૪ ૮ ૭

- (૧૯) ગૃહ અર્થના
ઉપાદેશ ૮૫૭
- (૨૦) મહાસંદેહના
આત્માની પ્રકરણ ૮૫૭
- (૨૧) અનુભવ સંભવના
પ્રકારના પરિપક્વ ૮૬૮
- (૨૨) જીવનના કારણના
સંભાવનાના પ્રકરણ ૮૫૫
- (૨૩) શુદ્ધ ઉપનયન
આત્મસંભવના ૮૬૬
- (૨૪) માર્ગ નુભવના પ્રકરણ
ધર્મની નિભવના ૮૬૭
- (૨૫) દેવ અનુભવના પ્રકરણ
પ્રકરણના ૮૬૮
- (૨૬) આત્મજ્ઞાનના પ્રકરણના
સંસારના પ્રકરણના ૮૬૯
- (૨૭) શુદ્ધ સંભવના પ્રકરણના ૮૭૦
- (૨૮) સંભવની નિર્ભવના પ્રકરણના ૮૭૧
- (૨૯) માર્ગના પ્રકરણના ૮૭૨
- (૩૦) સંસારના પ્રકરણના
આત્મજ્ઞાનના ૮૭૩
- (૩૧) અર્થસંદેહના પ્રકરણના
મિત્ર સંભવના પ્રકરણના ૮૭૪
- (૩૨) પ્રકરણના પ્રકરણના ૮૭૫

ભવોભવનું ભાતું

•

મૃત્યુમરોત્સવની અવતરણિકા.

અનંતકાલથી સસારની વ્યાર નાનના પરિજ્ઞમણ
 કરતા હવને પરમ પુત્ર્યોદયે દરશિત કવચિત વ ઉગમ
 સામગ્રી મહિતનો મનુષ્યજન્મ મળે છે તે જન્મનું
 ઠોણ ઉગમીતમ દૂળ રોય નેા થડા જાન, ત્યાગ
 અને સંયમવાન થઈ કુદૃબ, દેહાદિના નમત્વ રહિત
 થઈ દેહથી બિત્ત જે જ્ઞાનસ્વભાવરૂપ આત્મા છે.
 તેનો અનુભવ કરી જાયરહિત થઈ અરિહતાદે
 આશનું બાવપૂર્વક શરણું બીકારી સમાધિપૂર્વક મર
 જને પ્રાપ્ત કરવું તે છે. તેના જેવુ આ વંદોદયના
 દિગદર હવને બીનું ઠોણ નથી. સત્વારપરિજ્ઞમણથી
 ઉદાવવાનું ખરેખર હાથે સમાધિમરણરૂપી મહા-
 મિત્રજ કરે છે. જ્ઞાનસદિત નિજસ્વભાવને શરણ
 કરી હવ આરાધના સદિત મૃત્યુને પાને તો તે
 મારણ હરપરજ સમાન વાંછિત દૂળને આપનારૂં થાય
 છે, તેથી સમાધિમરણ સિવાય કો હોકમા ઠોણ
 જાતા નથી. એક જ વાર એ સમગ્ર ધારણ કરીને
 ત્યાગ અને મત્તકહિત મરવાનું થાય તો ફરી
 મંસારજમણ કરું પડે નહિ અને અવિનાશી
 અપ્પાખ્યાય મુખના બોળના દવાય પરિવર્તનને
 જ્ઞાન કહિત મરણ કરું એ જ રોગ્ય છે. મરણ
 વખતે મારવાન બની જવામાં આવે તો અકાળ
 પણ સાન્યમાં પડતાઈ જાય છે.

ॐ अहं भवः ।

मृत्यु महोत्सव

[मूल श्लोको]

मृत्युमार्गे प्रवृत्तस्य, वीतगमो ददातु मे ।

गमापिशोषी [पी] पापेयं, यावत् मुक्तिर्पूगीपूः ॥१॥

वृमिबालममायतिर्णे, जर्जरं देहपञ्जरं ।

भक्ष्यमानं न भेद्यं, यत्स्वं ज्ञानविदः ॥२॥

छानिन् ! भयं भवेत्तस्मान्, प्राप्तं मृत्युमहोत्सवे ।

स्वरूपस्थो पुरं याति, देही देहान्तरस्थितिः ॥३॥

गुदभं प्राप्यते यस्मान्, दृश्यते पूर्वजन्मः ।

भुज्यते स्वर्गं गीर्णं, मृत्युर्नीतिस्त्यजेच्छर्जः ॥४॥

आगर्भाद् दुःखनंतपः, अधिष्ठो देहपञ्जरं ।

नात्मा विमुच्यतेज्जदेन, मृत्युभूमिपतिं विना ॥५॥

सर्वदुःखमदं पिष्टं, दूरीकृत्याज्जन्मदर्शिनिः ।

मृत्युनिश्चयसादेन, प्राप्यते गुह्यनन्दः ॥६॥

मृत्युकलत्रे प्राप्ते, देनाज्जन्मार्थं न साधितः ।

निमज्जो ज्जन्मज्जन्मने, न पथात् किं परिष्यति ॥७॥

जीवं देहादिकं नरे, नृत्वं यापते यतः ।

न मृत्युः किं न मोक्षाय, नतो नातोन्निर्दिष्टा ॥८॥

गुह्यं दुःखं नरा वेति, देहपञ्च स्वं जेज्ज ।

मृत्युर्नीतिस्तदा कस्य, यापते यन्मदः ॥९॥

મૃત્યુ મહોત્સવ

[અર્થ-બાવાર્થ સહિત]

મૃત્યુમાર્ગે પ્રવૃત્તમય, દીતગમો દદાતુ મે ।

મમાધિરોધી [પી] પાપેયં, યાદ્વન્નત્તિષ્ઠી પુઃ ॥૧॥

અર્થ:-મૃત્યુના માર્ગે પસાર થતો, ત્યાં મુખી હું (પુઃ) આ શરીરરૂપી નગરીથી મુક્તિપુરી નામની નગરીએ પહોંચું ત્યાં મુખી, વીતરાગ દેવ મને સમાધિ અને બોધ (બોધ), એ બેને બાતા-રૂપે આપો. (૧)

વિવેચન:-શાસ્ત્રોમાં જન્મને, વિવિધ બંધને!તું ને દારણ બતતો દોવાધી, દેય દસો છે, ત્યારે મરણને તો બંધનોમાંથી મુક્ત કરનાર દોવાધી ઉપાદેય પણ રહ્યું છે. આ દારણે જ બંધનની સાથે છુટકારો દોય નેમ જન્મની સાથે મરણ દોય જ છે. કેમ પણ જન્મેડો મર્યાદિતારહેતો નથી તો પણ મરણને મર્યાદાનંત બતાવે ને જન્મ સંદેશ જણાય છે, દારણ કે ને સ્વપરિવર્તન બતવાધી તેનો જન્મ પણ પ્રશ્નનીય બને છે. તત્ત્વથી જન્મ એ સ્વાપત્તિ છે, પણ જે જન્મથી મરણને મર્યાદા બતાવી શકાય ને જન્મ સંસ્કૃતિરૂપ બની,

મુત્રોમાં સુમાધિ અને બોધિની માગતી કરવામાં આવે છે.

જેમકે-જયવીરરાય મુત્રમાં:-

“દુર્યવશ્વો કમ્મશ્વશ્વો, સમાદિમણં ચ શોદિલાનો અ।
સંચરત મહ ઇંદ્ર, તુહ નાહ પળામકરણેષાં ॥”

લોગરસમાં:-

“આરુઘ-શોદિલાને, સમાદિશ્મુત્તમં દિતુ ॥”

અરિદંત ચેદ્યાત્મનાં:-

“શોદિલાનરત્તિવાળ, નિરુત્તમરત્તિવાર ॥”

તે ઉપરાંત બીજા મુત્રોમાં પણ આ પ્રાર્થના જમાવી છે.

અનંતા મરણ ભવકાળમાં થયાં, પણ મહોત્તર રૂપ એક પણ મરણ બન્યું નથી, કારણ કે જન્મ-મરણની પરંપરા આજુ રહી છે. માટે જ્યારે ત્યારે પણ મરણને મહોત્તરરૂપ બનાવવું જ પડે, તે વિના કોઈ ઉપાય કરવા છતાં જન્મ-મરણની પરંપરારૂપ આ સંસારનો અંત આવે તેમ છે જ નહિ. મરણને મહોત્તર બનાવવાને સુમાધિ અને બોધિ છે, તો તેને પ્રથમ સમજવા તે અનિવાર્ય છે.

તત્ત્વથી આ સંસાર આત્માના વિદ્યમાન કારણ પુરુષથી માટે છે. તેમાં માત્ર જન્મ અને મૃત્યુ છે.

—ત્યાંથી ત્યાં ને આત્મા સમાધિના અન્વેષક બને છે, અન્યતર મુખની શોધ કરે છે. ત્યાં ને વૃજાવસ્થાને પામેલા ગળાય છે, અને એ સમાધિને પ્રાપ્ત કરીને બોધ-સમાધિદાન કર્યું ને મહોત્સવ બતાવે છે. ત્યાં પંડિતપંડિતમગ્ધી મહેલા ને મંમારનાટકથી મુક્ત થાય છે, અર્થાત્ નર્વાન્દ્ય અંતિમ વિકાસને પામી અલગમગ્ધ બનેલા ને અનંતાનંદ સ્વાભાવિક મુખનો બાજી બને છે.

આ અવસ્થાઓને અનુસરીને વિવિધ રીતે મરતા હવતાં મરણના પાત્ર શાસ્ત્રમાં પાંચ પ્રકારે દર્શાવે છે. ૧. પંડિતપંડિત મરણ, ૨. પંડિત મરણ, ૩. બાલપંડિત મરણ, ૪. બાલ મરણ અને ૫. બાલ-બાલ મરણ. તેમાં પહેલું મરણ વિદ્યામતા અંતિમ પ્રકરણને પામેલા વીનરાગને દોષ છે, ત્રીજું દેશવિગ્નિ-અર્વાવિગ્નિપ્ર પ્રૌઢાવસ્થાવાળાને અને સમાધિની શોધ કરતા વૃજાવસ્થાવાળા હૃદયમગ્ધને દોષ છે, ત્રીજું યૌવનને પામેલા (માન-માન પામેલા) વિવેકી અવિગ્નિ સમર્થતાને દોષ છે. ચોથું બાલ્ય અવસ્થામાં પાત્ર શાંતપાત્ર પામેલા ધર્મની સ્થિ-વાળા બહુ પગિજ્ઞિ મિધ્યાદષ્ટિને દોષ છે અને પાંચમું અનિદ્રુષ્ટ બાલબાલમરણ મિધ્યાદષ્ટિ અવાગ્નિનંદીને દોષ છે.

સત્કાર કરવો તેજ મૃત્યુ મોહાત્સવ છે. ઉપકારી પાત્ર
વેધ રોગીને અપકારી લાગે તો તેમાં લેમ તેનું અજ્ઞાન
કારણ છે, તેમ મરણનો ભય અજ્ઞાનજન્ય છે. એ
અજ્ઞાનને દૂર કરવાનું કામ યોગિ યોગિ કરે છે અને
તેને મત્કારવાનું સન્માનવાનું કામ સમાધિ કરે છે
જન્મોજન્મ દુઃખ દેનારા સંસારનું અને તેમાંથી
અર્પણ મુક્ત કરનારા મરણના ઉપકારનું જ્ઞાન (કૃતજ્ઞ-
પાત્ર) તે યોગિ છે, અને એ મરણને સન્માનવું તે
સમાધિ છે.

જૈનશાસ્ત્રનો સાર યોગિ અને સમાધિ છે.
તે આત્માના ગુણ છે, તેને મગટ કરવા તે યોગિની
અને સમાધિની માપિ છે. જેના દ્વારા મરણને પરિત્ર-
મરણ બનાવીને આત્મા કૃતકૃત્ય બને છે, એવું મરણ
માખ કરવા માટે યોગિ અને સમાધિ એ એ પરમ
માયન છે. તેને સિદ્ધ કરવાનું હરે પછીની આરા-
ધ્યામાં વિવિધ વૃદ્ધિઓ દ્વારા સમજાવ્યું છે; તે એનાં
પદોનાં આ યોગિ સમાધિ શું છે, તે તેને પટની
વિવિધ ઉપમાઓથી વિચારીએ અને તે રીતે તેની
આજખ કરીએ.

અહીં યોગિ (યોગને જ્ઞાન કરીને તો મનનને કે
કિયા છે. તે બંનેથી રોગે મૃત્યુ એ મોહાત્સવ.

મુદનં પ્રાપ્યતે યામાન્, રજ્યતે પુર્યમત્તમઃ ।

બુજ્યતે સ્વર્ગં સૌમ્યં, મૃત્યુર્મીતિમ્યગ્નેઃ ॥૪૧॥

અર્થઃ—મુદત્ત અર્થાત વિધિપૂર્વક પ્રસન્નચિત્તે
આપવાથી તેથી પણ કંઈ ગુણુ અધિક પ્રાપ્ત
થાય છે. કારણ કે પૂર્વના તીર્થકન્દેવા, ગાનુર
ભગવંતેના વિગેરેના દૃષ્ટાન્તથી એવું દેખાય છે કે,
તેઓએ પ્રસન્નતાથી વિધિપૂર્વક માનવદેહને છોડ્યા
ના અજરામર સ્થાનને પાંખ્યા અને પૂર્વના મહા-
વિષ્ણુ દેવી શરીરને અને મુખને પાંખ્યા એમ એ
પ્રસન્નતાથી વિધિપૂર્વક શરીરને છોડ્યાં સ્વર્ગનાં
મુખે ભાગવવા મળે છે, તે મનુજના ભયને કમરઁ
છોડેવા લોકે. (૪)

વિશેષાર્થઃ—આ છવે નવોબવ મરણુ થયું
ત્યારે શરીર સપત્તિ વગેરે સ્થળુ છોડ્યું તે છે
જ. પણ પ્રસન્નતાથી વિધિપૂર્વક ન છોડવાના પત્તિ-
પાત્રે તે વિશેષ દુઃખી થતા છે. હોકનાં પણ દાન
કરનાર પ્રસન્નતાપૂર્વક, ઔચિત્ય અને ઉદારતા વગેરે
વિધિથી દાન કરે છે, તે તેને જ્ઞાન મળે છે અને
આપે તેના કરતાં કેટલુણુ અધિક પ્રાપ્ત મળે છે.
એ મરણુ અવસ્થા છે જ, અને શરીરનાં છોડ્યું જ
છે તે આ માટે મુંદર રાતે પ્રસન્નતાથી ન છોડ્યું.

મોત આવે નો સાફ કે આ દુઃખોમાંથી છુટું. " એમ બોલતો પગ દોડ્યો છે, નેને આ મરણરૂપી પૃથ્વી-પતિ વિના કોઈ છોડાવે તેમ નથી. કારણ અટલી જ છે કે, મરણને મહાઉપકારી માની પ્રસન્નચિત્ત બેઠવું જોઈએ, સમાધિપૂર્વક મરણ જોઈએ, નો મરણ અચ્છપણે એ સમજાં દુઃખોથી છોડાવી સુખના બોગી બનાવે છે. એ રીતે મરણ મહાઉપકારી છે, એમ સમજી તેને પ્રસન્નતાથી વિદિપૂર્વક સન્માનવું એ મૃત્યુ મરોહત્સવ છે. (૫)

गर्वदुःखपदं विष्टं, दूरीकृत्यात्मदर्शिका ।

गर्वनिवृत्त्याદેन, प्राप्नोते सुखसंपदः ॥ ६ ॥

અર્થ—આત્મજ્ઞાનને પામેલા જ્ઞાની મહાત્માએ આ કારણે જ સર્વ પ્રકારના દુઃખોને દેનારા શરીરને મૃત્યુરૂપી મિત્રની મરેજોનીધી (સહાયધી) દૂર કરીને સર્વ સુખમંપદાઓને પ્રાપ્ત કરે છે. (૬)

વિશેષાર્થ—સુખરૂપી અનંતી સંપત્તિ આત્માની પાસે જ છે. તે સ્વયં સુખનું નિધાન છે, અજ્ઞાન-મોહથી (કસ્તુરીયા મૃજની જેમ) તે સુખની શોધ બહાર કરી રહ્યો છે; તે અજ્ઞાન દૂર થાય, મોહનું ઝેર ઉતરી જાય અને સન્માન બને નો આનંદરસિ રસાં આત્માની અંદર રહેલ અનંતી સુખ સંપ-

કલ્પવૃક્ષ સમાન છે. તેના વિના સંભારણી કેદમાં પૂરાયેલા હવને બચનનાં વિવિધ દુઃખાધી છોડાવનાર બીજું કંઈ નથી. એવું દૃષ્ટિત મુખને આપનાર કલ્પવૃક્ષ સમાન મરણ વિના નોતરું આવ્યું તો પણ પ્રમાદી મોહમુદ્ધ અજ્ઞાન હવ “ હા ના, હા બાપ, મને કંઈ બચાવો ” એમ જૂનો મારનો રહે અને મરણ પ્રત્યે કેવું કરે તો તેને શુદ્ધ સ્વાતંત્ર્ય [મોક્ષ]રૂપી મુખ કેમ મળે ? એ રીતે સ્વાર્થ-બ્રહ્મ થયેલો તે પુનઃ એ જ જન્મ-મરણની જગ્ગ-બામાં જકડાયેલો બિચારો તે પછી શું કરી શકે ? માટે મરણને મહાઉપકારી માની સનાધિ અને બોધિદારો તેનો સત્કાર-સન્માન કરી આત્મહિત [શુદ્ધ સ્વાતંત્ર્ય] સિદ્ધ કરવું તે મહોત્સવ છે. (૭)

કૌર્ણદેહારિકં મર્ત્યં, નૂતનં શાયત્વં યતઃ ।

ન મૃત્યુઃ કિં ન મોક્ષાય, સ્ત્રતાં ક્ષાંતોન્વિતિર્વશઃ ॥૮॥

અર્થ:-જે મરણની સહાયથી, હજું [નહાતું] થઈ મરેલું દેહ, દૃષ્ટિયો, બુદ્ધિ, બળ વિગેરે મરણ પુનઃ નવું મળે છે, તે મરણ ગ્રાન્થના ઉદયની જેમ સતપુરુષોને પ્રસન્નતા માટે કેમ ન હાય ? (૮)

વિદ્યેયાર્થ:-આ વિશ્વમાં એ તો પ્રત્યક્ષ અનુભવસિદ્ધ છે કે જેમ જેમ ઉતરે વર્ષ, વૃક્ષવરદા

સ્વયં [શરીરને છોડીને] આલેયો જ્ય ને પાત્રી
શરીરાર્થિનો વિયોગ કરાવનાર મૃત્યુનો જ્ય પર-
માર્થથી કેને થાય ? (૯)

વિરોધાર્થ:-કેદખાનામાં રહેલા મનુષ્યને ત્યાંના
વિવિધ દુઃખો બોગવવાં પડે છે. ત્યાં ખાવા-
પીવાનું કે ઊંઘનું પણ સુખ કેદીને મળે છે, તે
પણ તત્ત્વથી સુખ માટે નહિ પણ તેને હવના
રાખીને વિરોધ કરી આપવા માટે હોય છે. તેમ
અહીં પણ હવ શરીરરૂપી જેલમાં પૂરાયેલો છે ત્યાં
સુધી સુખને અને દુઃખને અનુભવે છે. શરીરનાં
સુખો [કેદનાં સુખોની જેમ] પરિણામે અધિક દુઃખ
માટે હોય છે. તેથી તે સુખોને પણ જાનીઆએ
[કેદનાં સુખોની જેમ] તત્ત્વથી દુઃખોજ કર્યાં છે.
એમ શરીરરૂપી જેલમાં રહેલો હવ છે એ જેલ-
માંથી મુક્તિ મેળવી સ્વયં આલેયો જ્ય છે. તે
પાત્રી એ સુખ-દુઃખ તેને બોગવવાનાં રહેતાં નથી.
એ રીતે મરણ છે શરીરરૂપી કેદખાનામાંથી છોડાવે
છે. તે પરમાર્થથી એવા ઉપદેશી મરણનો જ્ય
[શરીરમાંથી મૃતનારા-મરણ પામનારા] કેને આવ ?
આર્થ ન થાય. કિન્તુ મરણ તેને આત્મ લાગે ઉપ-
શરી લાગે અને તેથી તે પ્રાપ્તિ મમ પિઠારા હજી
આલેયી તેને બેટી મોહાસ્તર થતાવે. (૯)

અર્થ:-સત્પુરુષોને મરણ પ્રસંગે વ્યાધિ (રોગ) વગર દુઃખ શરીર પ્રત્યેની મમતાનો નાશ કરવામાં અને શિવમુખને માત્ર કરવામાં સદાયક બને છે, એમ હું માનું છું. (૧૨)

વિશેષાર્થ:-મરણ એ રાગાવેધ સાધવા જેવો એક ઉત્તમ અથવા કપરી સાધનાનો પ્રસંગ છે. તે કાળે પાત્ર યાવજ્જીવ લાલન પાલન કરીને પોષેલું શરીર સદાય કરવાને બદલે રોગ પ્રગટ કરી પ્રસંગને બખાડવા તૈયાર થાય ત્યારે હું માનું છું કે સત્પુરુષો તેની કૃપાતાને સમજીને તેના પ્રત્યેના મોહનો નાશ કરે છે અને તેના તરફની મુખની આશાને છોડીને શિવરમણીના અર્થાત્ આત્મસ્વરૂપના સ્વાધીન મુખને માત્ર કરવામાં તેના ઉપયોગ કરે છે. અર્થાત્ દુઃખને સમાધિથી બોગવતાં બાહ્ય સાંસારિક દુઃખોનો નાશ કરે છે અને આત્માના સ્વાભાવિક-સ્વાધીન મુખની સિદ્ધિ કરે છે. એમ વિવેક અને વિરાગથી દુઃખનો બોગ કરતાં શાશ્વતમુખના બોગી બને છે. (૧૨)

કાનિનોઽન્વતુલ્યાય, મનુષ્યાદયોઽપિ સત્ ।

પ્રાવકુંસ્વ તોક્તેઽગ્નિન, મહેન્તાદિવિવેચા ॥૧૩॥

અર્થ:-જેમ આ કોઈમાં કાચા માટીના ઘડાને પાણવાથી તે અનૃત બરવાને રોગ્ય બને છે તેમ

પણ મૃજ કારણ અજ્ઞાન છે. જીવ સતત પોતાના મુખની શોધમાં છે. પણ અજ્ઞાન હોવાથી તે મંથા-
ગમાં સુખ મળે તેમ માની નવા નવા મંથાંગો
સાધે છે. પણ તત્વથી જાણના સંયોગ દુઃખદાયક છે,
અધન છે, તેથી તેમાંથી તેને કષ્ટ મુખ મળતું નથી
પરિણામે એક સંયોગને છોડીને અવજા કરીને નવા
સંયોગ સાધવા સતત પ્રયત્ન કરે છે. એ કારણે
લોકમાં અતિપરિવ્રયથી અવજા અને નવાની
પ્રાપ્તિમાં આનંદ મનાય છે, તેા જુના પુરાણા શરીરને
છોડાવીને નવું તાજું શરીર વગેરે પ્રાપ્ત થતાં હોય
તેમાં તને બય શા માટે ? આ બય અજ્ઞાનીને નોહના
કારણે થાય છે. જ્ઞાનીએ તેા તત્વથી શરીરોદિ સામ-
ગ્રીને અનિત્ય અને ધર્મસાધક માનતા હોય તેના
સાધનામાં ઉપયોગ કરીને સદૃશ કરી ચૂક્યા હોય
છે અને આત્માની યોગ્યતા પધારવાથી નૂતન વિશિષ્ટ
સામગ્રીને પ્રાપ્ત કરવાની યોગ્યતા ધરાવતા હોય છે, તેથી
તેમ ધનિકને નિર્ધન અવસ્થાનું ઘર છોડી નૂતન
દરેલીમાં જવાનો આનંદ હોય છે, તેમ વર્તમાનથી
પણ વિશિષ્ટ આગ્રાની જવની સામગ્રી મેળવવાનો
આનંદ હોવાથી તેઓ મરણને ઉપકારી માની
સત્કાર કરે છે અને મદામહોત્સવ માની પ્રસન્નતાથી
તેને બેઠે છે. પરિણામે અજ્ઞાનમાં કે ઉત્તમ જન્મના
અધિકારી બને છે. (૧૭)

૮. આત્માનુશાસન.

એમોદં નત્થિ મે ઠાપ, નાહમમ્મસ ૪૨૪ઈ,
એવં અપીણમણ્ણસો, અપ્પાણમણ્ણસાસઈ. ૧૧

એમો મે સાસઓ અપ્પા, નાણ-ઈંસણ-સજ્જઓઃ
સેસા મે ખાદિસા ખાવા, સંખે સંભોગ-લક્ખણા. ૧૨

સંભોગ-મૂલા હવેણ, પત્તા દુકખ-પરંપત્તા,
વગ્ગા સંભોગ-સંખંધં, સંખં વિવિદંણુ વેલ્લિવિમ્મ. ૧૩

૯. સમ્યક્ત્વની ધારણા.

અરિહંતો નહ દેયો, માવજ્જઈવં નુસાદુલ્લેહુ સુદુલ્લેહુ,
વિણ્ણ-પપ્પત્તં વત્તં, ઇંમ વગ્ગમત્તં મમે અહિમ્મ. ૧૪

૧૦. સમાપના.

પનિમ્મ પનાવિમ્મ મઈ પમંહ, સંવહ હવ-નિદાંપાઃ
વિહહ સાપ્પ આહોરણ્ણ, સુખમહ પદંદે ન કાવ. ૧૫

સંખે હવા કમમ્મલ, સંદંદ-પાપ કમંતં;
તે મે સંખ પનાવિમ્મા, મમ્મક વિ તેહ પમંદ. ૧૬

જં જં સોણ્ણ પહં, જં જં વાપ્પઈ કલ્લિમ્મં પવં;
જં જં મણેણ્ણ ૪૪ં, નિમ્મિત્તિ દુકકં વાલ. ૧૭

તે ગારા આ દેહનું આ વાવિજા ૪ મગલ ધાથ તેા મેં આદાર ઉપકરણ અને દેહને મન, વચન અને કાયાથી (આચારે) વોસિરાવ્યાં છે. ૪.

ચાર પદાર્થો મંગલ છે. (૧) અર્ધંતો મંગલ છે, (૨) નિહો-મંગલ છે, (૩) સાપુચો મંગલ છે અને (૪) કેવલિ-પ્રરૂપિત ધર્મ મંગલ છે. ૫

ચાર પદાર્થો દોઢોત્તમ છે. (૧) અર્ધંતો દોઢોત્તમ છે. (૨) નિહો દોઢોત્તમ છે, (૩) સાપુચો દોઢોત્તમ છે અને (૪) કેવલિ-પ્રરૂપિત ધર્મ દોઢોત્તમ છે. ૬

(સંતાસ્તા બચથી બચવા માટે) હું ચારના ગરણ સ્વીકારું છું. (૧) અરિદંતોનું ગરણ સ્વીકારું છું, (૨) નિહોનું ગરણ સ્વીકારું છું, (૩) સાપુચોનું ગરણ સ્વીકારું છું અને (૪) કેવલિ-પ્રરૂપિત ધર્મનું ગરણ સ્વીકારું છું.

શાળાનિપાત, મુલાવાદ, અદનાદાન, નેહન, પરિવેદ, કેષ, માન, માયા, દોષ, રાગ, કેષ, કલહ, અબ્યાખ્યાન, રિગુચ, શનિ-અગ્નિ, ૫૨-પરિવાદ, માયા-મુલાવાદ, અને નિરાકાર યાચ. એ અદાર પાપ-સ્થાનકો નાશમાર્ગેની પ્રાપ્તિમાં ચિત્ત જુદ અને દુર્બલિતાં ગરણ હોઈને વચ્ચે રહે (તેથી હું તેને ત્યાગ કરું છું.) ૮-૧૦

‘હું’ એવો છું. આડું કેઈ નહીં અને હું પણ કેવળી નથી’ એવું અદિત મનથી વિચારતા આ અર્થને સમજાવેલો. ૧૧

અરિયર, મલિન અને પરાધીન એવા પણ શરીર વડે સ્વિયર, નિર્મળ અને સ્વાધીન એવાં ધર્મ સાધી શકાતાં હોય, તેા અન્ય દાષમાં પડવાથી શો હાલદો છે ?

મિથ્યાત્વમા પ્રગટ બળનતા દોષો દેખાય છે પણુ શુભનો તેમાં લેશ પણુ નથી : કયા માટે કરીને અધ બનેલા આત્માઓ તે મિથ્યાત્વનું જ નેવન કરે છે. સમકલ્પમા કલ્પશ બનાવે શુભો દેખાય છે અને દોષનો લેશ જણાતા નથી, તેા પણુ અજ્ઞાનથી અધ થયેલા એવાં શ્રી વિનેન્દ્રજાપિત્ર સમકલ્પમૂલ ધર્મનું નેવન કરી પણુ દાવતા નથી.

વિજ્ઞાન અને ક્રયામાં કુશળ એવા આત્માઓ પણુ, નુબ-કારક અને સત્ય ધર્મની પરીક્ષા કરવા માટે, પોતાની વિદ્યા અને ક્રયાનો એ ઉપયોગ ન કરતા હોય, તેા તેવા વિજ્ઞાનની અને ક્રયાઓની કુશળતાઓ લેશમાત્ર પ્રસારેલી જ નથી.

એવાને શ્રી વિનયધર્મ એ અધૂરું કલ્પવૃક્ષ છે કારણ કે-નેના આરાધનથી આ લોકમાં શાન્તિ અને પરલોકના સ્વર્ગ અને અપવર્ગનાં મુખો દૃષ્ટી સ્વાદુ રહેતાં પ્રાપ્ત થાય છે.

શ્રી વિનયધર્મ ધર્મ એ મુખ્ય છે, સુમિત્ર છે અને પામ શુદ્ધ છે. માણસમાંમાં પ્રવૃત્ત આત્માને શ્રી વિનયધર્મનું આરાધન એ ઉત્તમ રહની ગરજ સારી છે.

મહા શ્વેતર એવી ચાર વ્યક્તિમાં સૌંદર્ય અનન્ત હોયે : દૃષ્ટી માતા અગ્નિથી સુગંધી રહેલા આ જન્મરૂપે જન્મનાં, શ્રી વિનયધર્મનું એવન એ અમુલ્ય કુટુંબી ગરજ સારી છે.

અનિત્ય ભાવનાની સજ્જાય-૧

પહેલી ભાવના એજીપ્તે ભાવિયેછ, અનિત્યપણું સંસાર
 દાબ અગ્ની ઉપર જલજિંદુઓછ, ઇન્દ્ર ધનુષ અનુદાર ૧
 સદજ સંવેગી મુંદર આતમાછ, ધર જિન ધર્મગુ રગ;
 વપડ વપડાની પરે ચિંતવેછ, દુઃખિન સવિ હુ સંગ ૨
 ઈન્દ્રજિત મુદગે મુલ અમુલછ, કુટો તોષ ને રોષ,
 તિમ જમ જૂઠા અધિર પદારથેછ, રવો દીજે નન દોષ ૩
 દાર ત્રેહ પામરના નેહ જડુંછ, એ સૌવન રંગ રોષ,
 પન સંપદ પણ દીને કારનીછ, લેહવા સડ દહોડ ૪
 મુંજ સરીએ માગી બીખડીછ, રામ રદા વનવાસ,
 એજે સંસારે એ મુખ સંપદ.છ, જિન સંસારાન વિલાસ ૫
 મુંદર એ તનુ દોષા કારનીછ, વિષવંદા નહિ સાર;
 દેવ તમે વનને પ્રતિપુદીરોછ, સ્ત્રી સનતકુમાર ૬
 સારજ રાહુ રૂઢજે સનછ્યોછ, કી દુર્લભર રાજ,
 મહાં પ્રતિજ્ઞરો દેખીનેછ, વપન જસડુડ રાજ ૭
 તિલં ઉવે પુનાં પવલદવા રહેછ, વડ પડે.ટો મેલ;
 આંધળું અધિર તિમ મનુષ્યનુંછ, નરે ન દોષો રાજ ૮
 અનુદી પડ મુંદર વિતર વિરજછ, સ્ત્રી દરિદ્ર મેલ;
 ન રદો એજે જીવ રોષ વિર રહેછ, હરિવર મુખરો રાજ ૯

તપ તપી દુર્લભ દેહ કની ધાતું, સદગુ શીત ને તાપ,
 પ્રાગલ પરિવૃત્તિરંગ નિવારીને, રમણું નિજ શુભ આપ. ધન ૦ ૫
 સરસા સાંભર મૃગ ને રાગરા, ગુણે તનુ મુખ નાસ,
 ખોલે મસ્તક મૃદી ઉપમે, આળી મન વિશ્વાસ ધન ૦ ૬
 પદામ્બન હરી નિશ્ચલ જોસણું, ધરણુ આતમ દ્વાન,
 શુભાશાની રે યોગી ચદી હરી, સાધણું માલિનુ કામ ધન ૦ ૭
 હરી સંલેખણ અખમણ આદરી, ચોની દાગમી રે હાખ,
 મિષ્ટામિ દુષ્કંડ સર્વંશ્વે પ્રતિ, દેશું મહાગુરુ શાખ ધન ૦ ૮
 માતા મુનિવર આગે ને દુષ્ટા, સમરી તસ અવદાન,
 પરિવ્રજ સદગુરુ પીરપાણું ધરી, કરણું કમનો ધાન. ધન ૦ ૯
 શાપર ચીંટી રે ટોણા નિભડાં, ધન્ય મેહારજ સાથ,
 ખપેલ શિખો રે ધાત્રી પીલીલા, રાખી સુમત્રા અગાધ ૦૧૦
 માર્ય પાડી હરી સગલી ધરી, બરિયા માંડી અંગાર;
 મજસુમાલે રે શીર બલનું આણું, તે પાનકા બ.૧૫૨. ધન ૦ ૧૧
 તિલ તળી પરે કામા ચાલીલા, સુકોશલ મુનિગણ,
 વિદુર્ક વાણ પસવી ખાલવા, પોલિવારી નિજ કાલ ધન ૦ ૧૨
 રેવ પરીણા મનમાં વટી વડી, ચક્રી સનતકુમાર,
 ચેરે પીડીયો રે સાતમે વરસ લગે,

ન હરી દેહનું માર. ધન ૦ ૧૩

નિશ દિન જોડયો કાવના કાવનાં, કહે નિજ આતમ દાન
 મુનિ વિશ્વલ મુદિ જોડે રેમણું,

કાવના અવેદનિ ૦૮૫. ધન ૦ ૧૪

દોષ ન હોયે કેહને રે, કર્મ વિદંબન હારં,
દાનમુનિ કહે જીવને રે, ધર્મ સદા ગુણદાર રે પ્રાણી ૮

સહજનનંદીની સંજ્ઞા

સહજનનંદી રે આત્મા, સુતો કાંઈ નિશ્ચિંત રે,
મોહગણા સ્થિતિ બને, જાન જાગ મતિવળ રે,
ભૂટે જગતના જન્તરે નાંખી પાક આશન્ત રે,
નરદાવાલ દેવન્તરે, કોઈ વિરહા ઉગરત રે. ૮૦ ૧
રાગદોષ પરિપુતિજન્ય માયાકપટ કરાયરે, કાચકુનુમ પરે જીવડો,
દોષદળ્ભગમાયરે, માયે જાલ જનરાય રે, રયો મન ગર્વ કરાયરે,
જડુ એક મારગ બાધ રે, કોણ જગ અમર કહાયરે. ૮૦ ૨
પાવણ નરિખા રે રામચી, નાગા આદ્યા વિષુ પામ રે,
દય માયા સુખ દુઃખદર્શાં, આંચ દીએ ધિરે જાન રે;
દેવ મયા સ્થિતિ જાગ રે, રહ્યો નાનનો પાગ રે,
હરિ હાથે હરિ નામ રે, એએ કાઈએના રાગ રે. ૮૦ ૩
દેઈ આદ્યા દેઈ આદ્યો, કેવલ આદ્યકાર રે,
મારવ વહેનો રે નિત્ય પ્રત્યે, એવાં જન્મ દહાર રે,
દેવ વિદેવ સંપાદ રે, તે નર હોયે સંકાર રે
જન્યાં. જન દરખાર રે, ન જીવે વરે કુસાર રે. ૮૦ ૪
જ્ઞાપણપુરી કારિયા, ખડકે મેલી નિપાય રે,
પદ્મં રૂપમાં તે એકાદા, જ્ઞાતા દેવ આદ્ય રે,
તિહાં તુ પાયા આદ્ય રે, જગદકારી મરો વચ રે,
ખડમદ સંપ્રદાય પાસ રે, કુણે પાંચ દિશાં રે. ૮૦ ૫
સજ્જ સાજી ને પિતૃત્વ, કાલ કુલ ઉત્તર રે,

આપ સ્વભાવની સજ્જાત.

આપ સ્વભાવમાં છે, અવધુ સદા મગન મે રહેતા,
જનવ છવ હે કરમાપીતા, અવરિષ્ઠ કુલ્ય ન લીતા

આપ ૧

તું નહિ કેત કોઈ નહિ તેરા, ડચા કરે નેરા મેરા
તેરા હે સો તેરી પાસે, અપર સખદી અનૈરા. આપ ૨
વધુ વિનાશી, તું અવિનાશી, અખ હે દનકા પિલાસી,
વધુ સંગ જન દૂર નિકાસી, તખ તુમ ચિપકા વાસી

આપ ૩

શય ને રીચા રોય ખપીલા, ને તુન દુઃખ કા દીલા;
જખ તુન ઉનકું દૂર કરીલા, તખ તુન જન કા દીલા.

આપ ૪

પાપી આપા તખ નિસાલા, ને હે જન જન શંકા,
પો મારનકું કરો નજવાલકા હોંડો તખ તુખ વાલકા.

આપ ૫

કપલિકા દાણ કપલિકા ખણ, કપલિકા કુલ્ય અપખણ,
કપલિકા જનવેં કિવિ આણ, જખ ડાનકડી ખાણ

આપ ૬

શુદ્ધ કપરોય ને જનવ પરી, રાવ ખાન અનૈદારી,
કપરોયકું દૂર નિવારી, છર રે ચિપકારી અપ ૭

જખ લગ દાંમા ફોરે દેદમં, ખુશીયાં મજગાઈ,
 દાંમા છોડ ચાલા જખ દેલી, મિલિયા જંગલ દી ખખર૦ ૭
 પર ઉપકાર સમી નહીં મુકુત, પર ભગવા મુખદી,
 પાપ વણી પર પ્રાણી પીડન, હર દિ સુ દુ ખદી... ખખર૦ ૮
 દોઈ ગેરા દોઈ દાલા પીડા, નયનું નિખળકી
 એ દેખી મન રાખ્યા પ્રાણી, રચના પુત્રકી... ખખર૦ ૯
 અનુભવ જાને આગમ ખૂતી, હર બાળા ધર્મ,
 ખમર પદ અરિહનકુ મ્હાના, પદની અવિચલકી ખખર૦ ૧૦
 દયા પરમ સાહિબકી સમતત એ બાળા સગદી,
 રામકૃષ્ણ ઉપજો નહીં વિનકું, વિનતી અખપતી... ખખર૦ ૧૧

અન્યત્ર ભાવનાની મજગાય

ભવ માયરે બહુ દુ ખ વહ, જન્મ મરણ તરંગ,
 ભગવા તંતુનિયં મેનો, રંગ દનુર માગમ. ૧
 ચાલે એ રંગાનુ જાણી, તો જલ સમરત મહાન.
 દર દરે પાવનકે, વિન વહણી વહાન. ૨
 પાંચકી ભાવના કાવિયે રી, જુલ અનુભવ વિહાર,
 ખાચ સ્વાસ્થ્ય સુદી, મહંસી મુખ પરિવાર, સંવેદ મુદિય
 મુક મા મુક રમી, તાલકું રી નહિ હિ સમર.
 તું રીલેના નહિ નિખા, સંવેદી સંજે મુક ૩
 પદ દરે પદી કાલા રી દિલે મિહર, રે.
 રાવિ રો ૩૬ દરે રહે રી, નેદ નિવરે રી રી રહે ૪

મુદ્ધા કહે ધન , માલકું, પાપે ધાન ન ખાય.
 વસ્ત્ર વિના જઈ પોદડું, લખપતિ લાકડાનાય નુ પા. ૧
 બવસાગર દુઃખ જઈ જાયો, તરવો છે રે તેલ,
 વિચમાં બધ સખડો ધરો, કમ વાચરો ને મેલ જુરો. ૨
 લખપતિ ઉત્તપતિ સર્વિ બધા, ગયા લાખ જે લાખ,
 મર્મ હરી ગોખે ખેલતાં, સર્વ દયા બહી રાખ જુરો. ૩
 ધમણ ધખાંતી રે રાહી ગઈ, પુત્ર ગઈ લાલ ન માર,
 જોઈયો દખો મર્યો, ઉઠ ચાલ્યો રે દોહાર જુરો. ૪
 ઉવટ મારેય ચાલતા, જાણું પેલે રે પાપ,
 બાગવ દાટ ન વાળીયો, સખડ લેલે રે હાથ. જુરો. ૫
 પડેલી પડેલમાં, કુળગું કરો રે સનેલ,
 આવા કાચક ઉઠ ચલા, ન ગણે બાળી ને મેલ જુરો. ૬
 ઠેઈ ચાલ્યા રે ઠેઈ ચાલ્યો, ઠેઈ ચાલણુદાર,
 ઠેઈ પેલા રે પુલા ખાપડા, જાણે નાક નગર. જુરો. ૭
 લે હેર નોખવ ચાનવી, કાલ જાણે સમ;
 ખડેર કાં ખાલી પડ્યા, ખેલજી લાગ્ય છે પ્રભ જુરો. ૮
 ખમરો ખમરો રે કમરમાં, લેસ પરિવર જન
 કમર નિધાને કાંઈ રહ્યો, વખ આકળતે પુલ જુરો. ૯
 વાળે જુરો રે માનવી દિવસે માન્ય બધ,
 દિવસો જુરો રે માનવી, દિવસે માન્ય બધ જુરો. ૧૦
 લાડક કહે વરુ દેવિરો, લે કાંઈ જુરે રે લાલ;
 જાણે લાલ કમરો, લેણું લાલિય લાલ જુરો. ૧૧

વ્યપલા વ્યમહાર જિમ વ્યંચત, નરભવ સુત બળાયા,
 અંજલિકલ સમ જમપતિજિનવર, આતુ અધિર દરસાયા. ૨૦ ૨
 યોવન સંધ્યારાગ રૂપ કુની, મલ મલિન અલિકાયા,
 વિષ્ણુન અસ વિલંબ ન રંચક, જિમ તરુવર દી ળાયા. ૨૦ ૩
 સરિતા વેગ સમાન અધુ સંપત્તિ, રવારવ મુત મિત્ર અસા,
 આમિત તુલ્ય શ્રીન જિમ તિન સંજ, મોહબલ બળાયા. ૨૦ ૪
 એ સંસાર અસાર પશુ, થામે ઇંગના પાયા;
 ચિદાનન્દ પ્રભુ મુમરન સેતિ, ધરીએ નેહ સવાયા. ૨૦ ૫

જ્ઞાનકલા

જ્ઞાનકલા થત કાસી, અધુ જ્ઞાનકલા થત કાસી;
 તન થન નેહ નાદો રહો તાડુ, ઊનમેં અયો ઉદાસી. અધુ ૦ ૧
 તું અવિનાશી કાવ જમવડો, નિએ સહ વિવાસી,
 બેઠવી ધાર ધાસણા કુરમમ, અનુભવ મારમ પામી. અધુ ૦ ૨
 મેં મિત્ર એ મોહવનિત સજ બંસી છુદિ પ્રાસી,
 તે નિઃસંચ પત્ર મોહસિય દે, નિરંદે સિરપુર બસી. અધુ ૦ ૩
 મુમતિ કઈ મુખી હંધ મુનો, કુચનિ કઈ દલસી,
 ચિદાનન્દ જ્ઞાનન્દ લહો હંધ, તોર રમકડે પમી. અધુ ૦ ૪

શ્રી મીમંસેશ્વરિન વિનંતિ

મુખ મંદિરેર દલિજાન, દસદાસન પ્રનિવસ;
 કમલ અનન્ય ન્યાયાન, હા અદરિ દેવદાસ-

સમય સંપન્નપણે દોષથીજ નાવે કુટુંબન
 મુદ્દાને પશુ નવિ આવીયુજી નાનાના ધનવિન ૧૫૦ ૧૫
 આત્મ-રોગ બેટુ અદનિરૂપેજી નવન ૧૫૦ ૧૫
 નિશ્ચય દાવા જિહ્વા હોયજી ૧૫૦ ૧૫ ૧૫૦ ૧૫
 જિનમત વિનય પ્રતિપાદ્યજી દિલી ૧૫૦ ૧૫
 અભ્યપદ્યાના સેવથી જી. ન નહીં દિ. ૧૫૦ ૧૫
 હિંસા અહીંક અદનિરૂપેજી. સખા ૧૫૦ ૧૫
 મમતા પરિમલ મંગલજી, દિલી ૧૫૦ ૧૫
 અકિય સાધે જે કિયાજી, તે નાવે વિ. ૧૫૦ ૧૫
 મહ અજ્ઞાન દર્શે જેહમજી, તે ન જ નાવુન ૧૫૦ ૧૫
 દર્શન પશુ દરેકવા અપાજી ૧૫૦ ૧૫
 પશુ ગુન વરવ પ્રતિપાદ્યજી ન પશુ દર્શન ના. ૧૫૦ ૧૫
 પ્રતિપિવ-પ્રતિપાદ્યજી હોતમેજી, ૧૫૦ ૧૫
 આત્મપદ્યા નહિ તેહમજી, અ નહીં ૧૫૦ ૧૫
 નિશ્ચય-રોગ પ્રતિપિવાજી, દિલી તેહમજી ૧૫૦ ૧૫
 અહીંકાવા વરપુનજી, ન દર્શન પ્રતિપાદ્ય ૧૫૦ ૧૫
 દોરે નિમે કુળ પ્રતિજી, અનં-કુળ ૧૫૦ ૧૫
 આપ વેચી ૧૫૦ ૧૫ પ્રતિપિવાજી, એકે ૧૫૦ ૧૫
 વાંચે વચાણે તેહમજી, વિન અપુનપદ્યા ૧૫૦ ૧૫
 જહમ અપેકાની પ્રતિજી, અનં તેહમજી ૧૫૦ ૧૫
 દોરે દર્શનકે પ્રતિપિવાજી, એકે ન ૧૫૦ ૧૫
 અન-અનંકે અપરતેજી, ન અપે પ્રતિપાદ્ય ૧૫૦ ૧૫

જ્ઞાનવિભવ શુભથી લલોચ્છ, જ્ઞાત્રી મનની જે દુઃખ
પરી શિષ્ય મુખિયો કરોચ્છ, મુજ જ્ઞાનસ-મર હ સ. પૃષ્ઠા ૩૪

સિદ્ધશિલાની સજ્જાય.

શ્રી જીનમસ્વામી પૂજ્યા કરે, વિનય કરી શિશુ નમાય હો,
મુજુછ! અવિથળ રથાનક મે મુખયો, પૃષ્ઠા કરી માહે
બતાય હો, મુજુછ! શિવપુર નગર સોદામણી ૧ આદ
કરમ અલગા કરી, સાચો આતમ કામ હો, મુજુછ. ૧૮૧
સંસારના દુઃખથી તેદને રહેવાનો કુળ દામ હો, ૨૦ શિવ ૨
પીર હો ૮૧૨ હોઠમા, મુજિ શિલા તસ દામ હો, જીનમજી.
સરમ મનપીસા હરે, તેના આરજ નામ હો. ૨૦ શિવ ૩
લાખ પીરનાલીસ ભેજનની, લાખી પદોળી અણુ હો, ૨૦
આદ ભેજન બદી વચ્ચે રહે, પાતળી આત્મ તવખાણુ હો. ૨૦
શિવ ૮ અલગ હો નાનીતણી, માય કમ શંખ વખાણુ હો, ૨૦
તેનાથી ૮૦ળી અતિ ધારી, સમંતરસ સંરથાન હો, ૨૦
શિવ ૫ અનુન તોનામય હો પત્રી દારી મારી અણુ હો,
૨૦ શિવ ૬ તલથી નિરમદી, મુંબાલી આત્મ તવખાણુ હો.
૨૦ શિવ ૬ સિદ્ધશિલા બોગ, ૨૦ અદે મલા, અધર રથા
વિભાજ હો, ૨૦ અદેકશું વદ અદલા, સાચો આતમ
શાજ હો. ૨૦ શિવ ૭ હણો અન્ય નદિ મરણ નદિ,
નદિ કાલ નદિ રોજ હો, ૨૦ શુભ નદિ નિર નદિ
નદિ સંજેય વિજેય હો. ૨૦ ૮ અન્ય નદિ રથ
નદિ નદિ દારજ નદિ હો. ૨૦ ૨૦ ૨૦ નદિ કાલ
નદિ, નદિ વિષાલ કોચ હો. ૨૦ શિવ ૬ ૨૦

દૂર થયે પડે છે ક્યારે એ ઉવનો,
 પ્રાપ્ત થયે ક્યારે પોતાનું સ્થાન એ. એપા. ૨
 બધાજિનંદિયા ને પુનઃજાનંદિયા.
 રોય દયાનો અનાદિ છે મુજ એવ એ.
 આત્માનક દશા અમૃતના ચોગરી,
 અળખે ક્યારે ક્યારે એ નારી રાન એ. એપા. ૩
 આનંદ રોડે મુગ્ધ અનાદિ કાગળું,
 વતે છે મુજ આત્મભાગ વડ જાય એ.
 પ્રમં મુદ્ધ અગ્નિના અતિરાય એરંગી.
 બરમીનૂત મર્ષ થયે ક્યારે લાપાળે. એપા. ૪
 આશ્રય પાંચ અનાદિ રાત્રી ઉવના
 દિલ્લા તેના લોચી મોચી બહેન એ,
 મુખવાદ મારી ને નિમુન પરિવહા,
 અમળું ક્યારે ક્યારે નાહતું પેન એ. એપા. ૫
 રાત રીત તપ જાવ વિનેયરં જાગ્રીયા,
 મુજને મળ્યે ક્યારે એનો રોય એ,
 મનેક કાગળી કાગળું વિનવવનો એ,
 મીઠાપીયું જાગ્રી કમં દબો કાવ રાન એ. એપા. ૬
 સમવચન વિનવવનું એનું કંઈ જાગ્રી
 બાર જાગ્રીયાં જેતનું કંઈ જાગ્રી એ,
 જાગ્રી કંઈ વિનવવની કુણા કાગળી
 રાગ્રી જાગ્રીએ રાગ્રી રાગ્રી એ. એપા. ૭
 રાગ્રી જાગ્રી જાગ્રી મુજ આત્મ ભાગ
 આપુ વિનવવની કાગળી મુજ રાગ્રી એ.

બજગુહમાર શુકોચલ મેતાલજ મુનિ,
 જેવો થઈને છત્રું ઘાસ દયાય જે એવો ૧૪
 કાકંદી નગરીનો ધનો મુનિવર,
 ધજા શાલિ મુનિવર મેધકુમાર જે;
 બાદુબલી ને હંદણ ખંધક ત્યાગીયા,
 જેવા મન પાળીશું નિરતિયાર જે એવો ૧૫
 વન વગરે વીતરાજ મુનિના વૃન્દમા,
 પ્રેમવનોમા ધરશું ક્યારે ક્યાન જે,
 શત્રુ-મિત્રને મુખ-દુઃખમા સમતા કરી,
 ક્યારે કરીશું કાઠરસગમમાં એકનાન જે એવો ૧૬
 અપુર્વકરણ શુભદાણું ક્યારે પામશું,
 સપ્તમેષિનો કરશું ક્યારે સ્વાદ જે,
 સદબનંદ સ્વભાવ દશા મળશે કદા,
 વદાખ્યાતનો દેવશું આદર્યાદ જે એવો ૧૭
 જન્મ જલે મુજ ક્યારે ક્યાં ત્યાં જે મળે,
 પણ મળશે મુજ અપુનર્જય કાર જે;
 મુખ-દુઃખને સહેવાની સાચી પીરતા,
 'સોદ' પદનું રતન કહે મુજ કાર જે એવો ૧૮
 અનિત્ય અસત્ય આદિ બારે કાવના,
 દેવી પ્રસારો આદિ કાવના ચાર જે;
 ધંવ મહાવન રેરી પચ્છદિત કાવના,
 કારને ઉદાશું ક્યારે પાર જે એવો ૧૯
 ધંવસે વેદા હવે વિનેશર કાખીશ
 વાર કલિના પાપક ધારી કર જે

જેવાધ્યાયમાં જોડી રાખવું પણ વફરી છે. 'સરિત્રવું' મૂળ છે, સમકિતને નિર્મળ કરનાર છે તું અનન્ય દારણ છે. માત્ર એકલા ચિચલના બગથી તમારો નોકામા ગયા છે. રીયલવું પાલન એ ગુણોનો સાર છે.

૧) પાંચવું સ્થાનક પરિચ્છેદ છે. પરિચ્છેદ એટલે બાદ પદાર્થોમાં મમત્વ. પરિચ્છેદને છત્રવા માટે રાનાદિ પ્રત્યે મમત્વબાવ કેળવવાની વફર છે. કોષાદિ અનેક દોષોનું મૂળ છે. તે ધર્મકામદેવતા પ્રકાર છે. રોદ્રભાવનું દારણ છે. પરિચ્છાને દુર્બલિ છે. તે દોષને દાખવા માટે આત્મિક રાનાદિ હોદ્દા મત્વબાવ કેળવવાની સાથે મુખાત્ર, દાન, અનુન, ત્યાગવૃત્તિ, આદાર્ય, સંતોષ, નિઃસ્વાર્થતા પરિચ્છેદના આદિ હોદ્દાના અભ્યાસની વફર છે.

૨) પાંચવું છત્રું સ્થાનક ક્રોધ છે. ક્રોધ એટલે ક્રોધથી પરંપરાની પ્રતિભા નાશ થાય છે. પ્રતિભા દવાથી આરે પ્રકુપાય રૂપાય છે. કે.પને છત્રવા માટે નાં સમા, સાંતિ, વાતચિત્ત, ઉદારતા, મેલમળા સમજા આદિ હોદ્દાના અભ્યાસની વફર છે.

૩) પાંચવું સાતવું સ્થાનક માન છે. માન એટલે ન ઉદ્દગર્હ, અજ્ઞાન આદિ માન એ નોકાવનો માન કેવલ છે. વિનય, જ્ઞાન, વશ અને દિગ્દાસ્યનો તે માન વશ અને દુરખનું કે.ઈ એક જ દારણ દારણ છે. કે.ઈ એ

મોદવિધને શમાવનાર-નિર્મોદનાને પ્રદાવનાર અનિત્યવાદિ બાર બાવનાઓ.

પાંચ આશ્વર્યપી મેદની વૃદ્ધિથી નિરંતર પદવિન,
વિવિધ પ્રકારનાં કર્મરૂપી સ્થાઓનાં વિસ્તારથી ચદન,
મદામોદનાં ધાર અંબદારથી વ્યાપ્ત, એવા આ માદ સંકાર-
રૂપી વનમાં કાઠગા પ્રાણીઓનાં દિનને માટે પવિત્ર કર્ણા
વચના કંઠાર ઈ તીર્થ'કરદેવોએ દરદેરેલી અમૃતરસને
વાકાવનારી મનોદર વચનરચનાઓ: નિરંતર અમારું' રદણ
મની વચવંત વતો!

કુંદર વાવનાઓ વિના વિદ્યાનોના હૃદયમાં પણ કાંઈ
રસરૂપી અમૃત હવણ થતે. નથી. તેમ જ મોદરૂપી કર્મના
વિષથી વ્યાપ્ત એવા આ વચનમાં સ્થગારૂપી અમૃત વિના
દેહધાર કુખ નથી.

તેકારકમણનાં એકને રૂપ રસા માટે કને કાત્રાને
અનંત અમૃત સન્નુખ રસા કરે. મુદિકાન રુદુરેએ
દુષ્ક વાવનારૂપી અમૃતનન્દનું નિરંતર જન રસુ' મેંદંકે.

મોદના માટે, નર રહેલી નવનને ન પળ રસ. કરે
નિરંતર કુંદર વાવનાઓ: રસ મેંદંકે.

આ રીતે વિચાર કલ્યાણી અનિત્ય અને અસ્થિર પદાર્થો ઉપરનો રાગ જોડા ધાય છે અને ત્યાંપછી સ્વાભાવિક રીતે જ આત્મા કાલ્ય અને સિદ્ધિ મુખ મેળવવા માટે પ્રયત્ન-રીત અને છે.

કહી નાશ ન પામે તેવું સિદ્ધિ અને કાલ્ય મુખ કુદરત વિચાર અન્યથ નથી એ મુજિગત. મુખ મેળવવા માટે આત્મા તો જ ઉપરના અને કે જ્યારે અસ્થિર પદાર્થો કે જે તેની આસક્તિ નાશ પામે એ જ દારાને કાર્યમાં એ કલ્યાણમાં રહેલી. વાચને ઉપન્ય કલનારી સદાગી કાલ્યકર્મુ કરનાર અમલવળા કર્યું છે કે "કંઈકનનો સર્વેક, સર્વેક એ જ પતિ, સુખદાક વિષયોથી ઉપન્ય થવું નહીં અવરજી, આહાર, સ્નાન પાન, વસ્ત્રાદિથી મુજબ ધોવન અને ઇવન, એ સદાગી અનિત્ય કે, ન છે, માત્ર મોટા વખત જ મુજબ રહેવાનું કે ઉપકાર પદાર્થો ઉપર અનેક પાત્ર કે, નહીં મોંઝાનારી અને છે તેથી તે ત્યાંજ કે, નહીં મુખ જ ઉપકાર છે.

બીજી અસરનું કે, નહીં

વિચાર, વચનિતિ:

આજ અનેકો, કાંઈનો ।

મુજબ અનેકો, કાંઈનો ।

સાચુ વચન, તેજ કે, નહીં

વિચાર, વચનિતિ કે, નહીં

પરજનો (શત્રુ) પણ થયેલા છે. સંકારમાં સ્વજન કે પર-
જનની વ્યવસ્થા છે જ નહિં. દાસ્ય કે નાટકનાં પાત્રની
જેમ સંસારીની નાટકમાં માતા થઈને તેની તે જ પાત્રી
અન્ય ભવમાં જડેન, બાપો અને પુત્રી પણ થાય છે બહેન
થઈને પાત્રી અન્ય ભવમાં તે જ બાપો, માતા અને પુત્રી
પણ થાય છે. બાપો થઈને પાત્રી અન્ય ભવમાં તે જ માતા,
બહેન અને પુત્રી પણ થાય છે પુત્રી થઈને અન્ય ભવમાં
પાત્રી તે જ માતા, બહેન, અને બાપો થાય છે તથા પિતા
થઈને બાઈ, પુત્ર અને પૌત્ર થાય છે. બાઈ થઈને પિતા,
પુત્ર અને પૌત્ર થાય છે પૌત્ર થઈને પિતા, માતા અને પુત્ર
થાય છે. પુત્ર થઈને પિતા, માતા અને પૌત્ર થાય છે. સ્વામી
થઈને દાસ થાય છે દાસ થઈને સ્વામી થાય છે શત્રુ
થઈને મિત્ર થાય છે. મિત્ર થઈને શત્રુ થાય છે પુરુષ થઈને
ક્રો અને નપુંસક થાય છે. ક્રો થઈને પુરુષ અને નપુંસક
થાય છે નપુંસક થઈને ક્રો અને પુરુષ થાય છે.

એ પ્રમાણે દારાની દાસ સુવેન્દ્રી રોનિઓમાં રામ,
કેવ અને મિત્રથી અભિજૂત તથા વિવશનુષ્ઠાથી અનુભવ
પ્રદિઓ અ-રોન્ય કદમ્બ, અભિજાન, વધ, અ-વન્ય અભિ-
રોન, બાઈ-દારાથી ઉત્પન્ન થનારાં ત્રિવ દુઃખો પ્રાપ્ત કરે
શે કહેલ આ કહેવાર કુખ-દુઃખાદિ દુઃખોઈ કરેલો છે.
કહ્યો કરતુ છે. કંકારના વિવશ-પ્રધાન અને તેના પરિ-
ણામરૂપ ભવથી આ દેહે દેહેન કરેલો અત્યા એ દેહે
કંકારનો દેહ વિષ્ટેદ થાય તે દેહે દેહમ કરે છે. ૧૬

પાંચમી અન્યત્ર બાવના.

શરીરથી આત્મા જિન્ન છે. એમ વિચાર્યું એટલે શરીર છૂટું છે, હું છૂટો છું. શરીર પ્રતિયમાદા છે અને અને હું અતીન્દ્રિય છું. શરીર આનાય છે હું નિયત છું શરીર અજ-જક છે, હું જ-ચિત્ત-પ્રવાણ છું શરીર આદિ અને અન્યથા છું હું આદિ અન્ય વિગતો છું જંકારમાં પરિણમ્યું કરતાં મેં જાણી શરીરોને ધારણ કરી છે. પણ હું તે બધાથી છૂટો છું એમ વિચારવામાં શરીરનો પ્રતિ બંધ-સામ કારણો બદલ છે. અને શરીરથી અન્ય હું નિયત છું, તેથી આત્મા આત્મકરણમાં બાદે ઉઠતો અને છે કાણું છે કે—માતા, પિતા, પત્ની, પુત્ર આદિ સ્વરૂપથી હું જિન્ન છું, જિન્ન કર્મવાલો છું કાચાની પિંચેદે પરિવર્તથી પણ હું અન્ય જ છું. જન-ધર્મ-પ્રતિ વિચાર બદલા સોનું, રૂપું, સ્વરૂપ-પ્રતિ વિચાર બદલે હું વિનિન્ન છું. સમસ્ત જીવોનનાં કાચન-શરીરથી પણ હું અત્યંત જિન્ન જ છું આ રીતે જેની મુજબ નિર્વાંતર વિચાર કરવાની છે, તેને કહી દોક કોઈ નથી." બાદે અન્યત્ર કાચનને નિર્વાંતર વિચારથી એટલે. કેથી આત્માથી નિહરણ શરીર-પ્રતિ જકારોની અમતા નાથ પાથે અને આત્માનાં કાચ સ્વરૂપનું કાચ કાચ. આમ કરાથી એક આત્માના જ કાચમાં બાદેની પ્રતિષ્ઠામાં નવ, વચ્ચે કાચથી દરિયાક કહેવાય છે. તથા આત્માકરને પણ કાચથી અનેક નિર્વાંતર પ્રતિષ્ઠાથી વિચાર કરાય છે.

દ્રવ્યાપદાર, આદિ દુઃખોને પામે છે. પરંતુકર્મા અશુભ
મનિને પામે છે અને નિવૃત્તીય અને છે

તથા પરિવ્રત્તધારી, મુખમાં માંસની પેશી લઈને જતા
ચિકારી પક્ષીનો જેમ બીજો ચિકારી પક્ષી ચિકાર કરે છે
તેમ પરિવ્રત્તધારીના ખબ્બાનો આદિ જ ધાર વિગેરે પુટી
લે છે. બહારનાં ઉપદ્રવ ન આવે તો પણ દ્રવ્ય ક્રમાવવામાં,
કાર્યવવામાં પણ દુઃખ જ રહેતું છે. વળી ઇન્ધનથી જેમ
અગ્નિ તૃપ્ત નથી થતો તેમ ટોળી મનુષ્ય એમ તેરડું દ્રવ્ય
મલવા છતાં તૃપ્ત થતો નથી. અને ટોળી ક.મીકાઈનો પણ
વિવેક રાખતો નથી તે શરણે આ ટોળામાં પણ 'આ ગુપ્ત
છે' એવી નિન્દાત્મક પાત્ર અને છે અને પરંતુકર્મા અશુભ
મનિને આપત કરે છે.

અથવા તો હિંસાદિ આકર્યો દુઃખ જ છે તથા અને
પર દુઃખને દુઃખકારી છે. જેમ મને અગ્નિય વસ્તુ દુઃખકારી
થાય છે તેમ તથા આદિને અગ્નિય વસ્તુ દુઃખકારક છે.
જેમ અને વિરહા અકલાપવાનથી તૈયમ દુઃખ થાય છે, તેમ
તથા આદિને વિરહા અકલાપવાનથી દુઃખ થાય છે, અને
ઈષ્ટ દ્રવ્યના વિરહા વખતે જેમ દુઃખ થાય છે તેમ તથા
આદિને ઈષ્ટ દ્રવ્યના વિરહા વખતે દુઃખ થાય છે જેમ
વિરહાત્મક.

તેથી જોઈને મેં મુન પશુ વાન-કેવલ દેશમાં દુઃખ
રહ્યું છે. તેથી મેં મુનમાં વિના જ પશુને મને વિરહાદિ વસ્તુ
... .. મને વિરહા વસ્તુને મેં મુનમાં રહ્યું છે.

તે. તેથી કમંજૂમિ, ૫ ભક્ત, ૫ ઐશ્વર્ય, અને ૫ મહા-
વિદેહ—મલી ફુલ ૧૫ છે. મનુષ્યપદ્મ અને કમંજૂમિ મહા
છાં માગ્યાદિ આયં દેશની પ્રાપ્તિ દુલંબ છે એ પણ
મહા છાં ઉત્તમ ફુલ મહા પુ દુલંબ છે. તેનાથી દુલંબ
નિરાશિતા છે તેનાથી દુલંબ દીર્ઘાયુષ્ય છે તેનાથી દુલંબ
શ્રદ્ધા-ધર્મજિજ્ઞાસા છે ધર્મ બાધવાની ઉંડા ધાથ તો
પણ ધર્મનો ઉપદેશ આપનાર મહા દુલંબ છે ઉપદેશ
મટે તો પણ, ગૃહધર્મ, આલસ, મીઠ, અશક્ત, મદ,
પ્રમાદ, મૂંડપણ, ભય, શોક, અજ્ઞાન, કુતુહલ, ક્રિયા કાર્ય
ધર્મનું ધવણ કરવાની તક મહા દુલંબ છે અપણ ધર્મ
કમળી સામગ્રી મલી બાથ તો પણ બોધિ અતિદુલંબ છે
બોધિ એટલે સમસ્તદર્શન અને સમસ્તજ્ઞાનનો લાભ અને
તેનું જ ખીજું નામ સમસ્તૃષ છે. ચક્રાદિ દોષ દહિત આ
સમસ્તૃષ અતિશય દુલંબ છે.

બારમી સ્વાખ્યાન ધર્મજાવના.

સમસ્તદર્શનરૂપી દાનવાળો, ૫૦ મહાનરૂપી વ.શન-
વાદો, દાનદાંબ ઉપરિષ્ઠ વરવાળો, સુન્નિ આદિઓ પિટલ
અતિશયવાળો, ૧૦૦-૨૦૦ અને ૫૦૦ મિલિન પ્રમદરૂપ હંદારો
નાં ૧૧૦૦, સુન્નિને ૧૫૦૦, બોધિ ગુરુ ધર્મ અતિ-
દાન કરવાને કહે છે. એમ કિંદવદા કરવાને ધર્મનાં
રિવાજદર્શક છે અને અત્યુત્તમનાં દાનવત્ત અત્યુત્તમ
રૂપ છે — “અતિશય સુદા નેપો આ કુતરુષ અને
અતિશય ૨૫ કરુણાં અતિશયો દિવે વાદે એ

મળે તેમ ઈચ્છવું. તથા જે પ્રતિફળતા આપાદે છે, તે કેમ
બાઘી આવ તથા કવિવ્યર્થા પણ પ્રતિફળતા કરી ન આવે
તેમ ઈચ્છવું ને. આવા અર્થાધ્યાન ક્રમે બની અપારે હિસા.
અલત્ય, ઘોડી વગેરેની પરપરાના પરિણમિ છે, ત્યારે તે
રોદ્રાધ્યાન કહેવાય છે.

ધર્મધ્યાન એટલે જીવાદિ તરવોની, કર્મના સ્વરૂપની
બને પચ્ચાસિતકામય વૈકળા સ્વરૂપની વિચારણા કરની તે.
આ ધર્મધ્યાન અપારે પરકાપાએ પડેલું છે. ત્યારે જે
આત્માગુણાદિ થાય છે, તેણે જ નામ રૂપધ્યાન છે

ચેત પ્રવચન અહિસા અને જ્ઞાનામય હોવાથી ચેતો-
મય છે. ચેત પ્રવચન અનેકાન્તમય છે તેના અર્થ નહે. તે
કાર્પેદ્યપણે પાતપાતાના સ્થાને સમાન સ્થાન આપવાનાં
આપે છે આ અર્થનપચાર્પેદ્યતા એ પણ ચેતોમય જ એક
પ્રકાર છે એમ કહી શકાય.

૬-અર્થોદ જ્ઞાનના.

ધર્મધ્યાનમાં કોઈ પ્રવચન વિનિ શક્ય છે. કાર્પેદ્ય
જાણવાથી પ્રચાર હોય ત્યારે અર્થ છે અર્થ દુષ્ટી અર્થમાં
પ્રચાર છે, તર્ક દુષ્ટી તેને વિવેચના કરે પ્રચાર અર્થના
અભાવરૂપ છે. ધર્મધ્યાન અર્થનામાં અનેક વિવેચ હોવામાં
હોવા હો પણ અર્થ દુષ્ટી પ્રચાર અર્થના વિવેચના હોય,
તર્ક દુષ્ટી વિવેચ તર્કના વિવેચ હોવામાં નહીં અને એ
પ્રચાર અર્થના હોય. તે અર્થનાની અર્થના પણ અર્થના

ઉં. તે પણ પ્રમાદ ભાવના પ્રગટ કરવાનો એક પ્રકાર
 ઉં. કાયોત્સર્ગમાં પણ પંચપરમિષ્ટિ અને દ્વાવીમેય શ્રી
 વિનેશ્વરદેવોનું ધ્યાન કરવાનું હોય એ, તે પણ પ્રમાદ
 ભાવનાનો જ એક પ્રકાર છે. પ્રત્યેક ધર્મક્રિયાના આરંભમાં
 જાન મુખી ક્રિયા કરનારનું ધ્યાન, તે ક્રિયાને ભગવાનાવ
 શ્રી વિનેશ્વરદેવના ધ્યાનથી અલગ થત હોય એ અને તેથી તે
 ક્રિયા ભાવક્રિયા અર્થાત્ અમૃતક્રિયા અને એ આ ધ્યાન
 પ્રમાદ ભાવનારૂપ છે. તેથી ક્રિયાને અમૃતમય ભગવાનાવ
 પ્રમાદ ભાવના એ. ક્રિયાની પૂર્ણાનુભૂતિ બાદ પણ તેમાં દરીલ
 સુદુર્ગમ એ અનુભૂતિના કરવામાં આવે. તો તે ક્રિયા હનરિતના
 વિશેષ દાખાથી અને એ, આ અનુભૂતિના પણ પ્રમાદ
 ભાવનાનો વિષય એ અને તેથી ક્રિયાનું ફળ વધારનાર પણ
 પ્રમાદ ભાવના એ.

દુરેકુલવાસી વસવાટી પુનઃજન્મ, વિનય, દેવાવરુ
 ત્વના આદિ ગુણોનું પાલન થાય એ તે પ્રવૃત્તિઓ કે પ્રવૃત્તિ
 રૂપે પ્રમાદભાવનાની જ પુષ્ટિ કરે એ અનુભૂતિ એ
 રીડે કાઢીને લાયક છે, તેની પાછળ ભગવાનના પ્રમાદ
 ભાવના જ હોય છે. એ વિનયદિર આદિ ધર્મવર્તુલ
 પણ કુખ્યે પ્રમાદભાવનાના પાયા ઉપર દેખા દેવે
 હોય છે. પ્રમાદ ભાવનાની પાછળ એટલી જાણનારો
 પણ કુદરતી પુરુષાર્થનું દેખાવે જાય છે, કેમ કે-તે
 પુરુષાર્થનું દેખાવે જાય છે. પુરુષાર્થને પૂર્વે તે
 રીડે પ્રારંભ કરી પ્રમાદ ભાવને અવધી કરવા દેવા છે

(૧) લૌકિક કરણના શ્રે બેઠ છે. એક બેઠ માઠથી જિનાર બ્રહ્માને તેનો રોગ વધે તેવી અપરધ વસ્તુ આપવી તે, અને બીજો બેઠ દુઃખી પ્રણીને બોલે તેના દુઃખ દૂર થાય તે માટે તેને અન્ન-વસ્ત્રાદિ આપવા તે આ બીજો બેઠ પ્રયત્ન છે, વિવેકજનિત છે.

(૨) લૌકિક કરણ બેઠે દુઃખનું મૂળ જે પાપ તે પાપનો નાશ કરવા માટે લાખનો પૂરા પાડવા જેમ કે— જમંદેશના, તીર્થપ્રવર્તનાદિ કર્યુ તે તેના વળુ બે પોંક છે. એક સંવેગવચ્ચ છે અને બીજો સ્વભાવવચ્ચ છે સંવેગવચ્ચ કડુષા યે.થા, પાન્થમા અને બ્રહ્મા ગુણધાનકે દોષ છે. અને સ્વભાવવચ્ચ કરણ નાથમત્તાદિ ગુણધાનકે દોષ છે.

(૩) સ્વવિચરક કડુષા બેઠે સ્વભાવથી દુઃખનાંશ કરવાના અર્થે ઉપદેશી વિચારણા કરવી તે.

(૪) સ્વવિચરક કડુષા બેઠે ગોબાજેના દુઃખ-વિચર-દુઃખ દૂર કરવા માટે પાંચત ઉપદેશ સેવન કર્યુ તે.

(૫) આચરક કડુષા બેઠે કર્મકાળકાળને અન્ન, વસ્ત્ર, વસ્ત્ર, રાત્ર, આદિ, એવધ અને પા.પુ પદ્મ અદિ કામથી દૂરી પાડવી તે.

(૬) નૈલકિક કડુષા બે આચારના દુઃખ અસ્થિતિ કરે છે.

પા.પુ બે અને કર્મકાળ કડુષા પાંચત કરે છે કર્મકાળ

ક્રિયા, વિધિ-નિર્ધાર આદિ સર્વ પ્રાણુઓને સાર્વજનિક
તે મહાપુરુષો મદદ કરે છે. તેઓ આગમિક પદાર્થોને
આગાધી અને કુશિધી અમલદાર તેવા પદાર્થોને કુશિધ
મદદ કરે છે.

પદાર્થની સંખ્યામાં જેમ શત સંખ્યા સમાઈ જાય છે,
તેમ અન્ય દર્શનના સકલિચારોને તેઓ સ્વદર્શનના સમાધા
શકે છે, એટલે કે—અનવલોક કરી શકે છે સર્વ
અનેશાન્તના ચિંતનરૂપ અનેશાન્ત આશનાથી તેઓને
પ્રત્યેક વિચાર પવિત્ર થયેલો છે. જ.મી, કયા વખતે કયા નયને
આમળ દરવાઘી સ્વ-પ્રાણુ દિગ છે, તેના વિચાર કરાને
તેઓ તે તે નયને મુખ્ય રચાન આપે છે

આમળદારને પ્રત્યે તેઓની વચ્ચે સામ્ય કરાન પણ
અર્થ અને સંકળ કરાન પણ દોષ છે તેઓ
સ્વદર્શનના જ આધારે દેવાથી સ્વદર્શન પ્રત્યે અમ અને
પ્રાણન પ્રત્યે દેવ તેઓને રહેડે નથી.

હી ચિત્રદર્શન આધારે સ્વદર્શન દર્શન કરેલું છે,
કેવ કે-તેના પ્રાણ પાત્ર નાવદર્શન દર્શન ચિત્રદર્શન છે.
નયને વિચાર જેમ નાવદર્શન દર્શન છે તેમ સર્વદર્શન
વિચાર પણ નાવદર્શન દર્શન કરે છે સર્વદર્શન
ચિત્રદર્શન પણ સર્વ નાવદર્શન અર્થ દર્શન. સર્વ નાવદર્શન
દર્શન પ્રત્યે પણ નાવદર્શન અર્થ અર્થ છે. સર્વ નાવદર્શન
સર્વદર્શન દર્શનને અર્થ. સર્વદર્શન અર્થ અર્થ અર્થ
સર્વદર્શન અર્થ છે સર્વદર્શન અર્થ અર્થ અર્થ
અર્થ અર્થ અર્થ અર્થ અર્થ અર્થ અર્થ અર્થ અર્થ

આ ધારણા ગૃહ કરવા પડેલાં સંસારના સર્વ વિપર્યો
પ્રત્યે વિરાગ્ય અને પંચપ્રામેહિણો પ્રત્યે પરમ અનુરાગ
પ્રકટાવવાનો હોય છે એમ કે ન સંસારના સર્વ પદાર્થો
અનિત્ય, અશુદ્ધ અને દુઃખદાયક છે, ત્યારે પંચપ્રામેહ
અનર્થનો શાસ્ત્રીય, શરમ્ભૂત અને મંગળદાયક છે.

ધારણાનો અવધાન કરતાં અતઃકારણની વૃત્તિમાં જે
મુખ્ય દોષો આવે છે, એક હવ અને બીજો વિદ્યેય નિઃ-
ધીનતા તે હવ છે અને ધારણાના વિપર્યયી અન્ય વિપર્યય
આકારે વિચિત્ર પરિણમનું તે વિદ્યેય છે.

હવના દેગુનો અસદ્, અપાદર, અતિક્રમ અર્થ
દોષો છે. તેનો નાશ કરવા માટે હિત-મિત-વે.સ. રમુ,
શાંતિથી વિશેષ કમનો ત્યાગ કરવો, દર્શિત નિઃકા હેતુ
તથા વિચારો તમાનુષ્ઠ એમ એટલે કાચ તેવા અપાદર-
વિદારાકિનો અવધાન પાડવો જોઈએ.

વિદ્યેયદોષ દા.વ.સ. માટે એકાગ્રતાનો અવધાન પાડવો
જરૂરી છે અને વિદ્યેયદોષ કેમજાણી અવધાન પાડવું જોઈએ.

હવ અને વિદ્યેયદોષ બુદ્ધિ વિચારો એક એવો દોષ
છે તેને કાચ કહેવાય છે. કાચ એટલે હવવાનું કેટલું
ધીરજ અને કાચકાનડાં દૂર કરવાનું શક્ય દેગુનો
અનુષ્ઠ અવધાન પાડવો છે અને તેવા અનુષ્ઠ દર્શિત વધ
અન્ય તથા કો-રુપકિ છે, કેવળ દેગુનો જ
એવા કે વિદ્યેય છે. વિદ્યેયદોષ અવધાન

ધ્યાનસાધના.

(સોગમાચુના આધારે)

મોક્ષ. કર્મસાધૈશ્વ, તથા આત્મજ્ઞાનનો મહેતુ ।

^१पञ्चमस्य अतः तदर्थं, सद्व्ययान दिक्षमात्रेण ।

212,214 46121 4-913

ગોણ કમંડુલથી થાય છે કમંડો કય આત્મજાળથી
કાય છે અને એ આત્મજાળ રચાનથી ચાલે છે

મહીં એ પણ કમવડું વફરી છે કે જ્ઞાન મારે
કેમ જિજ્ઞાસી એકાએક મારા દરે એકને જિજ્ઞાસી એકા-
એક મારે જિજ્ઞાસી ગિજ્ઞાસતા અને તે મારે દરેકની પુઠે
બાજે છે.

[illegible]

ଉତ୍ତରୀ ସମାଜିକ ସାହିତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ

[illegible]

၆၆၆၆ ၆၆၆၆ ၆၆၆၆ ၆၆၆၆ ၆၆၆၆ ၆၆၆၆ ၆၆၆၆ ၆၆၆၆ ၆၆၆၆ ၆၆၆၆

દોષ છે, તેટલી વાર અને તેટલો સમય તે જ્ઞાનક સદિગ્ધ દોષ છે.

વિક્ષિપ્ત અને યાતાયાત જ્ઞા એ પ્રકારનાં મન પ્રથમ અવસ્થાનીને દોષ છે અને તે વિદ્યપૂર્વક બાહ્ય વિષયોને પ્રદક્ષ કરે છે.

મનની ત્રીજી અવસ્થા 'મિદ્રાપ્ત' નામની છે. તે અવસ્થામાં મનની કોયકગત વિષયનાં ચિયત્વા દોષથી મન મદા જ્ઞાનંદવાળું દોષ છે.

મનની ચોથી અવસ્થા 'મુદ્ધીન' નામની છે, તે અવસ્થામાં મન કોયકગત વિષયનાં જ્ઞાત્યંત રિધર દોષ છે અને તેથી પરમાનંદથી મુક્ત દોષ છે.

મિદ્રાપ્ત અને મુદ્ધીન જ્ઞા જાને પ્રકારનું મન જાત વિષ્ણુ મન કોયકગત રહેલા વિષયોને પ્રદક્ષ કરે છે, પરંતુ બાહ્ય વિષયોને પ્રદક્ષ કરતાં નથી. જ્ઞા જાનેલા દુઃખ માર કેટલો ક છે કે ત્રીજી અવસ્થા કરતાં ચોથી અવસ્થામાં મન કોયકગત વિષયોનાં જ્ઞાત્યંત નિવેદ્ય દોષ છે અને તેથી જ્ઞાનંદ પણ અલોકિત થાય છે.

નિષ્કલ જોડો છે કે મનની કોયકગત વિષયનાં કેટલો અલોકિત રહેવાના દોષ છે તેટલો જ્ઞાનક પણ અલોકિત થાય છે.

જ્ઞા રાંતે વદંતર કલાત કરવામાં નિષ્કલ મન પ્રકાર રાંતર થાય છે અને રાંતરમાં જાંતે લગત જ્ઞાનક જાંતે (જાંતરમાં જાંતે જાંતે જાંતે) રાંતર થાય છે.

શાશ્વતી અપગમનો પ્રયત્ન પૂર્વક ત્યાગ કરવો. પાત્રી વક્ષી
જરૂરતા વાસણની માફક પોતાના આત્માને પ્રશાન્ત અને
નિર્વિલપણે ધારણ કરવો.

પ્રશાન્ત સ્થાનમાં મુખાસને ગેસવુ *

દાદિને નાસિકાના બમ્બે જામ હપર બેટલે કે બે કલાની
વચ્ચે બુકુટિ નવચમાં સ્થાપન કરવી. પગના અગ્રાથી કાંટી
મરનકના બમ્બે જામ મુખીના શરીરનાં બધા અવયવો શિથિલ-
રીલા-પ્રયત્ન વિનાના કરવી. અધોત્ શરીરમાં કષાય તનાવ
-ખેંચાણ ન રહેવું બેઇએ. મનને પ્રસન્નતામુખ કરી તેને
રુદ્ધિયોના વિષયમાંથી રામ-દેવ ચલિત બનાવવુ, તદવ
ત/રથ, જાતા-દેહ કાવચાળા બની કર્તવ્ય સમચકરને
ધારણ કરી 'સોડું' 'સોડું'—'એ પરમાત્મા છે, તે જ
હું છું' 'એ પરમાત્મા છે, તે જ હું છું'—એ રીતે
પરમાત્માની કાદે બેઠવાને બની પરમાત્મામાં મનને વિદ્યેત
કરવુ. આ બાતિના વારંવારના અનુચારથી કાષ્ઠ પરમાત્માની
કાદે તન્મયપણું પ્રાપ્ત કરી છે.

પરમાત્માની કાદે આગમન બાહુ નમસ્કાર કરવું પ્રાપ્ત
કરવું એ જ શોધનો અતિમ આદર છે તે દ્વારા અત્ય
આત્મનું પામ મીઠા મુખી રહેવો રહે છે અને તેથી જ
પરમાત્માનું પ્રાપ્ત કરવા માટે પ્રયાનને અવન્ય કરવ
કરેવામાં આવતું છે.

કે રથન, જાકેન તથા બિર આગિ રહે નિર્મલ નેકર
અવન્યામાં" આ રથન અવન્યા જે તે નેકર આગિ રથન નેકર

આભાની શુદ્ધ અવસ્થા ને શિશુ, જે અને અશુદ્ધ
અવસ્થા એ અંશુલ જે, અશુદ્ધ અવસ્થામાં રહેતો હવે
શુદ્ધ અવસ્થાની પ્રાપ્તિ થતી રીતે હરી શકે, અર્થાત્ તેનો
સ્વભાવ શું છે બતાવવા માટે શાસ્ત્રકારોએ "જન-વિજ્ઞાન"
મોક્ષાઃ" એ ભૂમતી રચના કરી જે એવો મિશ્ર મોક્ષતા
જ્ઞાનથી કે કેટલી કિંચિદ્ જાણી પણ એ મેળા કરી, અર્થાત્
જે જે, એ જાણને આ હવે અર્થપૂર્ણ બતાવે જે જીવ
શરીરમાં રહેલું દેહ તે જોમ કરી શકાય કે કિંચિત્ નિર્વિજ્ઞ
જ્ઞાન, એ જ્ઞાન જ નથી, કાશ્યું જ્ઞાન, કિંચિત્ સદિન જ દેહ
જે અને કાશ્યું કિંચિત્, જાત્યુર્જન જ દેહ જે, જે રીતે કિંચિત્
અને જ્ઞાન, જ્ઞાન અને તેના રસની જોમ પાસપાસ કરેલું
જ દેહ જે જ્ઞાન અને તેનો રસ એ જોમ જુદાં પાડી
શકાતા નથી, તેમ જાત્યુર્જન અને જાત્યુર્જન કિંચિત્ પણ જે
જોમથી જુદો થતો રહેતો નથી જાત્યુર્જન હવે દેહ
પુણ્ય એ કિંચિત્ જિજ્ઞાસુ અને જાત્યુર્જન દેહ, તે તેની
પ્રાપ્તિના રસ અને તેની પ્રાપ્તિ રસ અને તેની પ્રાપ્તિ
અને એ રસ તે તે કિંચિત્ જિજ્ઞાસુ અને જાત્યુર્જન જે
જે રસ અને તેમ જાત્યુર્જન અવસ્થામાં રહેતો.

વ્યવહાર અને નિશ્ચય એ બન્ને નથીને ઔષ્ણ-મુખ
 શાખી પ્રવૃત્તિ કરતાં વસ્તુને સ્વાર્થ ધોષ થાય છે. એ
 વખતે વ્યવહારની મુખ્યતા ઢોષ, તે વખતે નિશ્ચયની
 ઔષ્ણતા ઢોષ અને એ વખતે નિશ્ચયની મુખ્યતા ઢોષ તે
 વખતે વ્યવહારની ઔષ્ણતા ઢોષ. આમ બન્ને ન્યાયિઓમાં
 ક્યારે એની કઠરીયાત ઢોષ ત્યારે તેનો ઉપયોગ ણીજી દિને
 તિવરશાસ ન કરતાં સમજાવની દૃષ્ટિએ કરવામાં આવે તે
 વસ્તુતરવનો સ્વાર્થ અનુકૂળ થાય છે.

અમરજ્ઞાનવાળા, કિયાને વિશે તત્પર, ઉપદેશવાળા
 શાનાદિ ગુણોવટે આચિત્તામાં, અને એકો ચિત્તેન્દ્રિય છે
 તેઓ પોતે અંસાસમુદ્રથી તરેલા છે અને તેઓ પીચને
 પણ તાલવાને અમર્થ અને છે.

કિયા સદિગ એકતું જ્ઞાન અનર્થક-મિદુરૂપ રૂઝ કાષ-
 વાને અસમર્થ છે. માર્ગનો આજુતાર પણ અભગકિયા
 કરી કિયાય દંભિત નવરે પટોંચી રહેતો નથી.

એમ કીવો પોતે સ્વચ્છાદ્ય છે, તો પણ તેક પુરુષ
 વિશેર કિયાની અરિદ્ધા રાખે છે, તેમ પૂર્ણજ્ઞાની પણ નવ-
 રે સ્વચ્છાદ્ય કાંઈને અદુરૂઢ કિયાની અરિદ્ધા રાખે છે.

“આ કિયા તો બાદ કાવ છે.” એ દોડે બાદ
 કિયાના કાવને અવગ કદને એકો અવદાસ્ય કિયાનો
 નિર્વેશ કરે એ, તેઓ ગુણમાં છે. એકો અવધા કિયા
 નુષ્ટિને કહે છે.

ધર્મની ઓગળાણ

यतोऽयुश्चानिभेयस्तमद्विः ॥ यमोः । '

એનાથી અઘડુદમ અને નિઃશંકની શિદ્ધિ થાય, તે
ધર્મ, ધર્મની આ વ્યાખ્યા સર્વે આરિયક દર્શનકારોને
માન્ય છે. અઘડુદમ એટલે પૌત્રલિંગ આનાદી, નિઃશંક
એટલે આધ્યાત્મિક એવ ધર્મથી એમ આધ્યાત્મિક એવ
અર્થ થાય છે, તેમ પૌત્રલિંગ આનાદીનાં કાણુ પણ ધર્મ ન
છે. પૌત્રલિંગ આનાદી એટલે કૌટુંબ દુનિયા, કૌટુંબ
કુળોની શિદ્ધિ, કુળ કે પ્રજાના, એક પ્રાપ્તિના વર્તે, એ
ધર્મથી અને શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિનાં કારણ વિના ધર્મનાં પ્ર
ાપ્તિનાં કારણથી ધર્મથી મુખે એ કૌટુંબ કુળે કે
પણ પ્રાપ્તિનાં કારણ વિના કેવા એ અપ્રાપ્તિ દુનિ
યાનાં કુળ કે આધ્યાત્મિક કુળ કે અધ્યાત્મિક દુનિ
યાની નિઃશંકથી ધર્મથી છે તે તેના કુળની શિદ્ધિ
કે પ્રાપ્તિથી ધર્મથી છે એવ દર્શન છે. અઘડુદમ
છે. તે પ્રાપ્તિથી છે એવાં કુળ કે પ્રજાનાં, એક
કે શિદ્ધિ છે, તે નિઃશંકથી પ્રાપ્તિ

1992

SECRET

કનકાદિ વિષયોનાં મુખે, એ પાપવૃદ્ધિના દેનુબૂત દોષાથી, પાપાનુબંધી પુણ્યરૂપ (જેનો જોગવટો નવા પાપ બધાવે, તે પાપાનુબંધી પુણ્ય) ધર્મનું દૂષ દોષાથી ત્યાજ્ય છે.

જે જૌનિક મુખેની ઉત્પત્તિમાં પાપ નથી, તદાશ્રમા દહેશ નથી, વર્તમાનમાં દુઃખ નથી, કાવિધ્યમાં દુર્ગતિ નથી, જ્ઞાનાધારે જે સિદ્ધ થાય છે, જર્નનિપૂર્વકતા જોગેલાં જેનો દુર્ભાગ નથી તથા ધર્મીભૂતિ અને ધર્મવૃદ્ધિમાં જ જેનો સદુપરીણ છે, એવાં મુખેની પ્રાપ્તિ પુણ્યાનુબંધી પુણ્યરૂપી ધર્મનાં સંબંધથી છે. તે ઉત્તરોત્તર શુદ્ધ મનિર્મલ પ્રાપ્તિમાં નિમિત્તબૂત બનીને છુલ્લે બને તે અપવર્ગનાં અભ્યાસ મુખેની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. તેનું જ નામ નિર્લેશક છે. નિર્લેશકનાં મુખ એ નિરુપાધિક છે અર્થાત્ પરકબળનાં કરોચ વિના જ શાય છે. જે મુખેનો અર્થ શ્રેયસ્કારમાં જ છે. આત્માનાં સ્વરૂપમાંથી ઉત્પન્ન થતાં મુખે એ જ પરમાર્થ મુખે છે તેની પ્રાપ્તિનો અર્થ નિર્લેશક થઈ જાય છે. જે રીતે શુદ્ધાશુદ્ધ થઈને દુષ્ટો નબળાં અભ્યાસ મુખે એ નિર્લેશક અર્થમાં અને સ્વરૂપ ધર્મનું વિશદ છે અર્થમાંથી નિષ્કળતાં દુઃખને દૂર કરવેને. દુષ્ટ ધર્મનું દુષ્ટ અર્થમાં શુદ્ધ સ્વરૂપ કે અને સ્વરૂપ નિર્લેશક થઈ જાય છે.

તેટલો લાગતો નથી, કે જેટલો કશ દાન નદિ આપવાથી
 પિતાનું જમણી જવાનો તેને લાગે છે અથવા આપીને કેટલું
 આપું. તે ગણાવવાની વૃત્તિ કરતાં કેટલું નથી આપું તે
 ગણાવવાની વૃત્તિ તેના હૃદયમાં સદા રમતી હોય છે, એ
 બોદાઈનું લક્ષણ છે. અને એ બાળનું બોદાઈ એ ધર્મ-
 રૂપી વૃદ્ધનો પ્રથમ અંકુશ છે. ધર્મ આગામાં પરિણામ
 પામી છે કે નહિ ?-તે બાળવાનું એ પ્રથમ લક્ષણ છે.

ધર્મચિહ્નનું બીજું લક્ષણ દાહિવય છે. કે.ઈ.ની ૫૫
 રીણા વિના યનું દાન, એ બોદાઈ ગણાય છે અને કે.ઈ.ની
 ૫૫ ગણા કે પાસતા બાદ યનાઈં કાઈ, એ દાહિવય છે.

કે.ઈ.ની ૫૫ માગણીને ધરી યજિએ નકારતાં કહેવ
 રહ્યા. એ દાહિવય છે દાહિવય પિતૃનું બોદાઈ એ સુચાર
 વિનાના પુણ્ય જેવું છે કે ૨૬ વિનાના પુણ્ય જેવું છે એવ
 મુંદર ૫૫ પુણ્ય એ ગુણવ્ય વિનાનું હોય તે તેને કે.ઈ.
 જેવું નથી કે અગાથી ૫૫ ૫૫ પુણ્ય એ કર વિનાનું
 દેવ તે બહે નુકાઈં કય છે, તેમ કાળનાં કાંઈ ક
 ૫૫ ૫૫ દાહિવય ૫૫ જેનાં ૫૫ રહે નહીં. તે
 બાળા દાહા હોય તે ૫૫ તેની દાહાગ ૫૫.૫૫ ૫૫
 નથી કે અર્થ આપ્યુંને કે કદાચ તેમ બદલે રહ્યું.

ધર્મચિહ્નનું ત્રીજું લક્ષણ ૫૫૫૫૫૫ છે. ૫૫
 ૫૫ જેને નુકાઈ નહીં તેના બોદાઈ કે દાહિવયને
 ૫૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫૫ ૫૫૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫૫૫૫

ધર્મનો પ્રભાવ

જશ પ્રભાવના આગ્રિધર્મના પ્રભાવથી ભુવં-ભદ્ર વિશ્વ
ઉપર દેખાઈ રહ્યા હતા. જરૂર જરૂર પાડી જે વચ્ચે કમલકર
વાળો છે, કમુદ્ર મયોગા પોતનો નામો કિલ્લો વાધ વાળા છે કા,
દાવાનળ, મંદાર પ્રભા નામો, પૃથ્વી આધાર વિના તરી રહે
જે છે વહેંચે જાવો નિગમિતપદો વિશ્વમાં વ્યવસ્થિત રીતે
ધાતુ રાત્રી જે, તે જાવો ધર્મનો પ્રભાવ છે શાસ્ત્રના મહ-
રિતો જાવોનાવના નામની જાવોની કાવનામાં ધર્મનો પ્રભાવ
જે રીતે વળે છે.

[illegible]

‘आचार्यदेव, देवार्चनसुखं नित्यं भवति । इत्युक्तं ।
इत्युक्तं ।’

[illegible][illegible]

ધર્મનો પ્રભાવ

[illegible]

‘ସାମ୍ରାଜ୍ୟ’-ରୁ ଏହି ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କର ୪୦ ଛାତ୍ର ଶିକ୍ଷକ-
ଶିକ୍ଷିତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ନାମକ କଲେଜରୁ ସ୍ଥାପନ କରି-

‘ସାମାନ୍ୟତାଦିଗତବିପ୍ରକାଶପାଟ୍ଟନିଃସୂତାବିଶେଷବିଶେଷ’^୧ ଯୋଗ୍ୟ-
 ‘ସଂସ୍କୃତାବିଶେଷାମାପଦ୍ୟାଦିଗତମ୍ ।’

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥

ଆମେ ଜଣାଉଛୁ ଯେ, ଯଦି ଏହି ସମସ୍ତ କଥାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ନେଇ ନିଜର ଆଚରଣକୁ ସଫଳତାପୂର୍ବକ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ତେବେ ଆମର ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ହେବ।

સામાયિક ધર્મ

રાત્ર-દેવતાં બ્રહ્મવદ્વેષ બ્રાહ્મણાં મધ્યવેદ પરિજ્ઞાન
બને તે વખતે યતો રાત્ર, કચેન બને કારિવદ્વેષ ટુંદોનો
બ્રાહ્મણે જો દાખ, તેને યાજ્ઞકાંધ કચવતો સામાયિક ધર્મ
કહે છે.

“સમાયો મેદ-પાત્રસોમસામકયોના જ્ઞાનવિભાગિદ્વાવિભાગ
-દા.ના સમાયો, સમાય એવ લાભાંદિવનુ ૧.”

અમ બેટલે કોણે આપેલ કરવા માટે કયાન કાલકર્મ-
વાળા, બ્રાહ્મણાં રાત્ર-કચેન-કારિવ દેવ ટુંદો, તેમજ બ્રહ્મ
બેટલે સામાયિક, જો પરિજ્ઞાનને કારણે કરવાથી બ્રાહ્મ
વચસ્તિથાપેલ બને, રાત્ર-દેવ પરિજ્ઞાન કાલ, કચે આપુંબને
પાત્રનાં બ્રાહ્મણીં કોમ બુલે, તે કાલકર્મને પરિજ્ઞાન
છે. સામાયિક બે કચે વૃદ્ધ ટુંદોના બ્રહ્મવદ્વેષ છે, કચે
કાલકર્મ બ્રાહ્મણેના રાત્રવદ્વેષ છે કચે બે—

૧. યાંકરી ટુંદોનાં કચે, રાત્રે જો વદ્યેદનાં વૃ
કાદે કાલ કચેનાં કચેદ્ય વૃદ્ધવદ્વેષ છે ૧.”

ત્રાહ્મણોદેવ કોઈદ્યોદેવ કોઈ કચેદ્યોદેવ કોઈ વદ્યેદનાં વૃદ્ધ ૧

દા.વૃદ્ધવદ્વેષનાં કચે વૃદ્ધવદ્વેષનાં કચેદ્યોદેવ ૧ ૧ ૧

અમલ દરવા ખાટે સામાયિક મળની પ્રતિજ્ઞા અનિવાર્ય છે
સામાયિકનો મીઠો બાથ મમતા છે.

આમન. પ્રતિજ્ઞાનિ વરેણા ન સમાચરેનું ।- પાતાને
પ્રતિજ્ઞા વરતુએા બીજાએા પ્રત્યે ન આચરવી એ ધર્મનો
કાય છે. કલં છવેા છવવાને હવે છે, ઠીક મરવાને
દંતમરું નથી નું પણ છવવાને હવે છે, મરવાને હવે છે.
નથી : ખાટે તારે ઠીક પણ પ્રાણીની દિકા ન કરવી કે ન
દવાવવી-એ તારો ધર્મ છે. એકોને ધર્મની કદર છે,
તેઓને છવનમાં અદિકાને સ્થાન આપવું જ એકેએ,
અને ઠીકપણ છવની ઠીક પણ દિકા એ પાતાના
પ્રમાણથી થાય, તો તેને અધર્મનું કારણ માનવું એકે.
આવી વિશુદ્ધ અદિકાને કિંદ કરવા માટે પ્રતિજ્ઞા પણ
કાઢી નેાએ અને તેના પાલન માટેના વિચાર પણ
હ એકેએ.

અદિકા એ ધર્મ છે તપા તેની વિદિ માટે કલંક
વનો અને એકચરોએ વિચરેાનો દરેક એકે-વતે એકે
કલં ધર્મીમાં અપરેદેા છે. સામાયિક પ્રતિજ્ઞા તે દર
દેશને પૂર્ણતાએ પડે આચરવા માટે. જે કદુ છે કે-

ન મિત્રલિંગે દેવ, જગતેનદ દરદર ।

વૃણાન્યદરદર, કલંકોતિદિદર । । ।

અર્થ-પુરુષારથમાં દેવ, દેવ અને કલં દેવે નું
વિદિદિદર દેવ, આ સામાયિકને અધિકાર નહિ
અને એના વિચર છે.

કર્મ સંધિઓમાં માધ્યસ્થ અને સર્વ કારુણ્યોનાં પાલન પ્રત્યેના દત્તાદ વગેરે પ્રચલન આધ્યવસાયો થયેલાં છે.

સામાયિકનાં મુખ્યત્વે બાર પ્રકારો છે. મુત સામાયિક, સ્વચ્છતા સામાયિક, દેશવિરતિ સામાયિક અને કર્મવિરતિ સામાયિક.

મુત સામાયિક અનુક્રમશઃ ત્રણે દાસ્યપાત જાગૃતાનાં નિયમરૂપ છે. સ્વચ્છતા સામાયિક યજ્ઞગુપ્તની પ્રતિરૂપ છે. દેશવિરતિ સામાયિક જે પ્રતિ પ્રમાણ કાલે બધા પાવનોં ત્યાગનાં નિયમરૂપ છે. કર્મવિરતિ સામાયિક દશતપસ્વંત નિયમ બધા પાવનોં પાલનની પ્રતિરૂપ છે.

બીજી રીતે મુત સામાયિક ચાખાબાક થડે દર્શન રહે છે. સ્વચ્છતા સામાયિક, દાન, કષ્ટેન્દ્ર, નિષેધ, અત્યુક્ત અને આચરતપ આદિ ગુણોનાં આચરણ થડે દર્શન રહે છે. દેશવિરતિ સામાયિક વૃદ્ધ દિવા, વૃદ્ધ અચાર, વૃદ્ધ દેવી વગેરે પાવનપાદોને તકવા થડે દર્શન રહે છે. કર્મવિરતિ સામાયિક દિવાનિક પાવનપ્રતિબંધોનાં કર્મોનાં ત્યાગ કરવા થડે દર્શન રહે છે.

સામાયિકને કારણે માર મહેલોનું નવનું મન થઈ શકે છે. તેને દિવસ થડે દર્શન છે. દિવસ આદિ અપાક-આપાકો દિવસોનાં અપાક, અપાકનાં દર્શન અપાક અને સ્વચ્છતા મને સ્વચ્છતા થડે દર્શન અપાક.

મા. ગુરુનાં કારણે અપાક થડે દર્શન આપાક કર્મ-

છપન છે, અષ્ટ પ્રવચન માતા અને અઠાસ દહાસ શીર્ષાંશ
 રચના તેઓ પાસે છે. તેમાંની ઠાઈપણ વાગુ ઉપર જેઓને
 રૂંધ નથી, આદર નથી, મિત્રવચાની કે ગણવચાની પણ ઉમ્મણ
 કે દરકાર નથી; તેઓનો નમરકાર બાવનમરકાર કેવો રીતે
 બની શકે ?

નમરકારને બાવનમરકાર બનાવવા માટે ગુણબદુમાન
 રૂપ બાલ એકાંતે, ગીજ વ.ગ્યા વિના એમ કહી પણ થઈ શકે
 નહિ, તેમ ગુણ ઉપર બદુમાન-આદરના વરૂષ બીજા ગુ
 આધાન કે વાચેતર કહી વિના ગુણપ્રાપ્તિ અને તેના રૂપ
 રૂપ પ્રાપ્તિરૂપી પાંચ રચારી હોય ? નહીં તેટલી જરૂર
 માત્ર અને નહીં તેટલી જરૂર હોય પણ પાંચ વ.ગ્યા
 વિના દહાસ હેતુએને પણ પાંચ ઉગી શકે નહિ !
 'સત્ત્વર્ગમોક્ષમ મદ્યમાદિ' કાઉરેપેના ગુણે પૂર્વ બદુ-
 માન અને કલ્યાણ એ બંનેની વચ્ચે વાગુ વચ્ચે છે. પર-
 મપિએમાં રહેલા અનેક ગુણોને વિના નહિથી અધિક
 અને, કાલપિરૂપી અધિક અને, કલપરૂપી અધિક અને,
 અને કલપરૂપી અધિક અને તેમ કે એ બધામાં રૂપ
 રૂપ અને વિગત રૂપરૂપે એ બધામાં છે, તેઓ
 રૂપરૂપ અધિક કલ્યાણે કાલ ગુણ અને તેના બદુમાનમાં
 હોય છે અથવા હોય છે. વિગત અધિક અને કલ્યાણ
 અધિક છે તે કલ્યાણે રૂપ રૂપરૂપે અને, પણ ગુણરૂપ-

૧૧ શ્રી જાણકોત્તરં સમાણ દરે,

તે પછી આ રીતે ચિંતન કરે—

૧ અમરમાણ માટેની જૂમિ વાલુકમાર દેવતાએ. છઠ
કરે છે.

૨ તે જૂમિને ત્રિપદુમાર દેવતાએ. જનમ કુખથી પાછી
વડે શીલે છે.

૩ તે જૂમિમાં જનુ દેવતાએ. દીકણ કુખી પુરો વા-
જાવે છે.

૪ સંધાનિદ દેવતાએ. ત્વી મહિમ્નિને. પડેદો. મ.કાર
(મદ) જનાવે છે.

૫ નરી તિલ દેવતાએ. કોનાનો જીભે મદ જનાવે છે.

૬ જગત્પતિ દેવતાએ. રૂપને જીભે મદ જનાવે છે.

૭ મ.કારાકર્મા દેવતાએ. નરી.કદ. પાડે.કદ. કુળ
માર કિલકત. પણ તથ વડે.કદ. રક્તના કરે છે.

૮ દેવતાએ. રમરરકર્મા તે.કદ. વાડે.કદ. જના.કર્મા
રમરરક વડે.કદ. રક્તના કરે છે.

તે પછી દેવતાઓએ કદ. કિને.કદ. રમરરકર્મા. આ. રીતે
કર્મા કરે -

૧ જગત્પતિ જનાવે દેવતાએ. કરે.કદ. કુખ. કરે.કદ. નરી
રમરરક. પણ કુળ. કરે.કદ. રક્તના કરે.કદ. કરે.કદ.

૨ દેવતાએ. જગત્પતિને કરે.કદ. કરે.કદ. કરે.કદ. કરે.કદ. કરે.કદ.
કર્મા કરે.કદ. કરે.કદ. કરે.કદ. કરે.કદ. કરે.કદ.

૪ વચનશિદ્ધિ મળે છે.

૫ દાએ નાશ પામે છે.

૬ ધનને ઉપાર્જન કરવાના ઉપાયો અપવિત્ર કરી
ધાવે છે.

૭ ક્રોધાગ્નિ વગેરેની પ્રાપ્તિ થાય છે.

૮ મનુષ્યો અને દેવતાઓના ઉત્તમ ગુણો તથા મેઠુ
ગુણ અનુક્રમે વિના વિલાંબે પ્રાપ્ત થાય છે.

આ છૂટે પ્રાનવિધિ અને તેના દ્વારા અગામ્યા પછી
અતે દેવપ્રકાશને કહે છે કે—

‘હે દેવગુપ્તિયા! જો કરપાશુની કમળા ડોક તો ૫૨૫-
છટ્ટ મળી જ આ પ્રાનવિધિનો તમી ધારી પીતે આશીર્વાદ
અપાક કરી.

જ ગુપ્તિની દેશના પછી દેવપ્રકાશ જોઈ પ્રાપ્ત એ જ
પ્રાપ્ત છે, જ્યાં આશીર્વાદને વર્ણવે છે. મનુષ્ય પ્રાપ્ત
કરેના પ્રકારથી દેવપ્રકાશના અંતરાલ વગેરે કોઈ કંઈ
પ્રાપ્ત છે તે રાજ્યને અનુભવ પામે છે અને કાર્ય કાર્ય
કેવળ કરીને પણ પામે છે. પ્રાપ્તના પ્રકારથી પદ્મ
પ્રકાશ, જગત્તે પણ તેનો વિકાસ કરી જાય છે. તે વધુને
વધુ વધુ પ્રાપ્ત છે. તેનો પ્રાપ્ત વધુ છે, તે અંતર છે.
જો આ પ્રકાર કરી ઉત્તમ કરીને પામે છે.

के बीरभा सुप्रशान्ति विर भ्रातृ शिरीषात्,
 मेरा उक्त कविद्वन्द्वने पंचांग वादे हु नमः ४०
 दशै करेता देवनिमित्त भक्तिम अथवाभारि,
 के होकरता कविद्वन्द्वने पंचांग वादे हु नमः ४१
 के नाथना शुक वधकशी विजयाय नाथना दुःखना,
 मेरा उक्त कविद्वन्द्वने पंचांग वादे हु नमः ४२
 के उभने भक्तिम अथवाभारि अनादि भ्रातृ,
 नेही धरा के सुभा पूजा कर्षण दशकावरी,
 उभाभा के निज इषभा ने कर्षण कर्षण दित उभे,
 मेरा उक्त कविद्वन्द्वने पंचांग वादे हु नमः ४३
 के नाथ बीर वि वणी निवश नमः ४४ मँक लट्ठ,
 के कर्षण ने हीही कवि पञ्चम पञ्चम पञ्चम पञ्चम,
 के नाथ देव नमः कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण,
 मेरा उक्त कविद्वन्द्वने पंचांग वादे हु नमः ४५
 निमित्त विर ने कर्षण कर्षण कविद्वन्द्वने नाथना,
 के कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण,
 के कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण,
 मेरा उक्त कविद्वन्द्वने पंचांग वादे हु नमः ४६
 का कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण,
 कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण,
 का कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण कर्षण,
 मेरा उक्त कविद्वन्द्वने पंचांग वादे हु नमः ४७

૧. પરમાત્મ-સ્તુતિ.

મન્ય દો પરમાપકાથી પ્રભુ ! આ કારમા અંસારકમુદ્રમાં
 આપનાવ-જદાજ સમાન છે. ધી વિનમંદિર, ધી વિન-
 પદિમા ભેતાં આજ મારે સોના રૂપાનો દટાટો ! આજ મારે
 માલીકે મેઠ પુટ્યા ! આજ માદરે આનંદની અવધિ ! ચોકક
 દેહોના પૂજના દર્શન થયા ! આજ કુદૃતકાલ કમાયો !
 મોડીય અતિથય, પ.ચિલ પુણ્ય કદિતવામી, પંચમયાન, ભાર-
 દુષ, લેક દભર ને આઠ ઉત્તમ કલ્પના પારજદાર પ્રભુ જેવને
 ઇશ્વરમાય, આશર વિંજાય, આઠ પ્રાતિદાસ યોજે. આરા ન.થ
 ભાર ૧૧ંદા અપલદે દિન્ય ઇશ્વરિયે દેશના ઠિરે, કનકભુવને
 પાર ૧૧ાટે, કાંકારકમુદ્રથી નારે, જગતના આ.ક.૧, રૂપાના
 અવધાર, કદિમાનિધાન, કલ્પ પુણ્યે કરી વિરાજમાય. કલા-
 નના કરો ઇશ્વર દિગદાસ, કલ્પવ ઇશ્વર અપ્ર. કલ્પના
 કદુદ, હે જગતદેહાસક દેવ ! મારે આપના અદ્યાયને વડે
 દુ.ખદો, મન્ય-વશ-અણ-આવિ-અવિધિ પંદાર છે.
 મોડી કાલ ઇશ્વરવિના પરિભ્રમ્ય રૂપા અવલે ક.વ
 રદે અવંત્ય નામ કરો. અવંત્ય દેહ પદને દુઃખ
 કદરે આપ અકંજવાત રોટે અવંત અવંત કવંત
 ૧૧

શ્રી સીમંધરસ્વામીને પત્ર.

[અવતરણિકા]

દુઃખમં શત્રુ પ્રભુતો બલે, મુખમં બલે ન તોષઃ
મે મુખમં પ્રભુતો બલે, નાં દુઃખ તદાંતિ દોષઃ ૧

આવાર્થ—જ્યારે મનુષી દુઃખ દુઃખના વાદળ દેરાય
તે અને કોઈ પાત્રે કોઈ કોઈ અણધારી અનેક આદતો
આવીને હળી પડે છે, ત્યારે ત્યારે આત્મના દુઃખદ દેરાઈએ
મનુષ્ય પાપાપાને ઘાટ કરે છે. અનુભવિષીએ પણ કહ્યું
છે કે “આર્ત દેવાન્નમાર્ગિ” શીટા કારે દુઃખ વખતે
મનુષ્ય કલ્યાણના વચનને કાઢી જાય તે પછી એ કેઈ
વિદેશી આત્મા દુઃખમાં પણ કલ્યાણને કુદતો નથી તેને
પણ પ્રાણ દુઃખ પડેતું નથી કોઈ દેવના પડે, તેનો આવાર્થ છે

અહીં દુઃખ એટલે અદાતા વેદન અને દુઃખ કલ્યાણ
એના કારણે અને પ્રાણના આત્મિક આધિકાર દારૂ, પિ
આધિકાર અને આપદાધિકાર એટલે અનુભવ દુઃખ વિકાર
આવીને હળી પડે છે. જાણિકે એ આ કલ્યાણને અને
પ્રાણને દુઃખ વિકારે દુઃખ વિકારના કહ્યું છે તે તમામ કલ્યાણ
છે, તેમાં અધિકારી, અધિકારી અને આપદાધિકાર દુઃખ-
વિકાર, આપદાધિકાર દારૂ આત્મા, એ કરે છે અને તે વખતે
મનુષ્યને અણધારે પડે, એટલે તે પાપાપાને

બહારથી બધી જામણી મિલુક દોષ, ઠોઈ જાગતી રીઝ-
ટોઝ ન દોષ તે બધી મુખી અવરથા બધાંય આપી મુખી
અવરથામાં પણ જે પ્રજાનું જનન કરે છે તેને તેના કાકા-
ના પાપકર્મનો જાંબ જ પડતો નથી તો પછી તેને કવિ-
વ્યર્થમાં કુ.ખ દોષ જ ક્યાંથી ? અર્થાત્ ન જ દોષ

હી પંચસુત્રમાં પણ કહ્યું છે કે- જે દુષ્ઠ અવિદ્યતાદિ
કારણે જાવથી રૂણ રચીકારે છે, પોતાના પાપકર્મીની
નિંદા-મદી કરે છે અને રવપરના દુષ્ટોનાં અદ્યક્ષ કરે
છે તથા વિધિવિરુદ્ધ જે પ્રજા જામતોને દુષ્ટતામાં કીધારે છે,
જે પ્રયોગે કરે છે, જે પ્રજાનું જનન કરે છે, જે પ્રજાની
અદ્યક્ષા અર્થાત્ કાંઈકથી જે પ્રજાનું જિવન, જનન, પા-
વનંત કરે છે તેના અદ્યક્ષ કર્મનો કય કાય છે અને
પુરુષાદ્યમાંથી પુરુષ પુત્ર થાય છે. દુષ્ઠ કર્મનો અદ્યક્ષ
પડે છે અને તે અદ્યક્ષ નિવરણ અત્યાગાદ્યવિદ્યુદ્ધને
કરત કરે છે તેથી જે આત્મા કાંકારમાં પણ વિદ્યુદ્ધ
કરના દુષ્ટોનો કોઈ કોઈ પાપકર્મને મીઠુપણનો
કોષ્ઠ્ય અને છે.

અર્થાત્ કર્મનો જેણે રદકાર કરી તેને પછી કર્મ
કુ.ખ પડેનું નથી. જે દીનના દાકોના કપડેને કબજાને
પટારી.જે મુખી અવરથામાં પણ કર્મનું-કકરવટકવરનું
આવાજ નિવરણ કરતુ જોકે. કર્મના અને કર્મ-કર્મના
મુખી અને પુણ્ય કર્મનો જે જ કકરવટ કરતુ છે. જે
કાળ આપણને કર્મનો કહેક રવરુ દાંડે કકરવટે છે.

શ્રી સીમંધરસ્વામીને પત્ર.

દુઃખ મેં જાતુ પ્રભુનો મહે, મુતમે મહે જ જાવ ।
જો મુતમે પ્રભુનો મહે, તો દુઃખ જતાસે દોવ ॥

સ્થિતિ શ્રી મહાવિરદ ફેરે પુષ્પતાવતી વિરદે, પુષ્પ-
ગીર્ણ, નમદે, મહામુખ, સ્થાને, પુષ્પાસાધે, દિલ્લિ, તમ,
પામ પુષ્પ, પામ હાથ, પામ મકાન, પામ દુષ્પ,
અર્ધનૃપ, સ્થાન પુષ્પના નિધાન, અનુવિંધ દીર્ઘના કાલે,
પામકલપદલ દાનો સ્થાન અનુદ, પુષ્પે તમ, અર્ધ દેવના
નાથ, અર્ધના દાતા, અર્ધ દીર્ઘના તારકદાર, અર્ધ
પામદને દુષ્પ કાળા, કામકાળા કદાકાર, કદાકારના
કદાકાર અર્ધના પદ, અર્ધના, અર્ધના અર્ધના,
અર્ધના અર્ધના, દેવાધિપ, કુળના અર્ધના કદ
કેલ, કદાકાર, કદાકારના પામ કાલેના, કદ-
વિરદના, પામ કાળા, પામ વિરદના, અર્ધના દુષ્પ
કાળા કાલે કાલે, પામ તાર કાલેના કદાકારના
અર્ધના કદાકાર, કદાકાર અર્ધના કદાકારના
કાલેના અર્ધના કદે કદે કુળ, અર્ધ દેવ વિરદ, અર્ધ

માનવા નથી-માન રેતા નથી. તે કમંચાણીએની વિચલ નીચે મુજબ છે.

અત્રે મનોહ પ્રધાન છે, કોપિહ ઠાટવાળ છે, કુપુષ્પિ પટેલ છે, મોહોહ ફાજદાર છે, કામોહ દેહાઈ છે, માનોહ વલ્લભ છે, લોખોહ કાલ છે, નિંદાહ કાવ્યદોષ છે, આયાહ ખીજમતદાર છે, રાગ-રોષ કમ-રાગ છે, હર્ષ્યાહ દોષ છે, મિથ્યાત્વ અમીર છે, ગુપ્ત્યાહ હડીદાર છે.

ઉપરના તમામ કમંચાણીએ તન-મનથી કરકારદાર કામ અજાવતા નથી, આટલો કમલ અમિ ૧૪૫ આ પાતળી કામ ભારેક હતા એટલે એમની કિંચકાદારી અમારા અજુમાં ન હતી. હકલ અમિ તેમને અમારા ૧૪૫ મિત્ર બાન્દિને લેખની કામે અજાવદાર કરતા હતા. એમ કરતાં કેટલેક કમલ અમા પછી અમારા એક દિવસની અમારા ઉપર કુપા થઈ અને અમને તેમું મિત્રતા લેવામાં રહેલા એ દુરમનોની વિષય રાખી.

૧૪૫ એટલેકા તે કમંચાણીએ રાખેલો કુલ મોહપરજીવિત ખૂંદ કિટા અધિકારથી અર્જના કરવો, મહાઅધિનો અર્જી, કુલ, અર્જ અધિકારથી અધિકારી અને અર્જાની કામે જ કરે કરતને પાતાને ૧૪૫ કરે કરે.

તે કિટપરજીવિતની કામે કરે, એકે અમને. એક કુલ ૧૪૫ અર્જી હલો અને તેમું અમારા અર્જ ૧૪૫. ૧૪૫ ઉપર કામે છે. તેની વિચલ નીચે કુલ છે.

ભાણું, ઘડાઘટ જાનની તોણી છુટવા લાગી. મોટાભાઈની
દેખમાં કથંદર ગાય દેવાઈ બેસી.

મોટાભાઈ સાથે નિર્દય ભની ખમંગાભાઈ મોટાને કોઠ-
રમાં દણી નાખી. તેના ખંદ ખંદ ટુકડા ફરી નાખ્યા.
મોટાભાઈનો પદાવલ્ય થયો. ખમંગાભાઈના મનમાં છુલક
ભવાનો કથ કથારાનો નાદ સતત છટકારા બાધી બેસી..

આ રીતે ખમંગાભાઈ ત્રિવલ્ય વાવેલો. દુઃખ બેસી અને
છવાછને દુર્ખાંધી થયો. પણ કુવનમાં તેના વરનો પડદ
વમડાઈ. સર્વંથ વિનરાવની આજ્ઞા વરતાઈ. અને તે
વિવલ્યપગાઠા આઠાશ મુખી દરવા લાગી અને કો કુખ પાડ્યા.

તે માટે શરીરને રોમટું કર, કુટાવરવ થી કુખ
અને અવિરલ બાધી એ કલ્પ માઈ ખમંગાઈ થઈ તે
માઈ અવરલ અવરલ અટપમ અટપાર એવા મોટા
શાશવત પામકુખ પામ્યો.

॥ કનિ કંટાં. અખર કિવ ૧૨ ॥

વખત કાપિલ દેશધામી, કોઈ વખત વલ્લભાસવમી, કોઈ
 વખત અદિમાસવમી, કોઈ વખત ધ્યાત.માસવમી, કોઈ
 વખત માયાદાસવમી, કોઈ વખત નિષાલ્પદાસવમી કોઈ
 વખત મિત્રલાલ યજ્ઞવમી, એમ અનેક પ્રકાર છે છતાં તું
 અદ્યુક્ત ચિંતન કરીને તારા આત્માને કર્મના કારણે કાર
 બનાવી રહ્યો છે, આ રીતે અદ્યુક્ત ચિંતન કરીને કર્મ
 બાંધવા રહેતા છે પણ વિષાદ કાળે તેને યોગવત્તા તને
 કાનું કપટ યોગવત્તાં પડ્યો માટે તું વિચાર કર અને પ.પે
 વિચારીથી અને આચારીયો પાંચા દા. તેમ જ તારું
 કાનું દિવ કમ.પીડું છે

અરે કે-ન! તું અસાધ્ય વિચાર કરીશ તો તને કલ્પ.દે
 કે તારા ઉપર અસાધ્ય પાપાધાનકાંઈ અલ્પ દરે છે તે
 દારિયાની પે.દી દરે છે.

હે ભાગ્યુ! તું અદાકર છે, અદાકર છે, અદા
 પાપકર ન, અદા દુરવચ છે, હિન પ્રવચનો છે હાલ
 દિવાદી છે, અસાધ્ય પાપ કરનાર છે દુરવચ છે, અસ-
 દુર્ણ, અદાકાર અને નિપુણ પ્રવચન દિવાદીવિદ્યુત છે
 કાણ કે કઈ કરીને અસાધ્ય પાપ કર, અસાધ્ય પાપ
 કર્યા અને અસાધ્ય પાપી દે કાંઈ કે કાંઈ હાલ તને કહી રહ્યા
 ન હોં પુણ્ય, હાલ પાપા કું નહીં નરકમાં કેવંદુષ્ટ હાલ
 અસાધ્ય પાપ કરનાર પુણ્ય.દા હાલ નહીં નહીં નહીં
 વાસ્તવમાં કેવંદુષ્ટ કરનાર કાંઈ કેવંદુષ્ટ અસાધ્ય પુણ્ય.દા
 કરનાર કરનાર દરે છે. તું ને અસાધ્ય દરે છે તે પણ

ઉપરની કામી વસ્તુને। રૂપનાં અનન્યપુણ્યં જામવશં એક
 ધર્મમાં રહેલું છે ધર્મના એક અશક્ત અનન્ય વિનાશથી
 અનંત પાશતમણિ અને અનંત નિધાન દુપારીત છે તે
 કામકુલ-કામપિતૃ અને વિનાશકિલ્બન રૂપનાં પણ અનન્ય
 જામવશંજાળા ધર્મ આગે સાચા અનર્થી તુ કાર્યપણ પુર-
 વામાં રૂપનો નથી, એ તારી રેડી મુખીક છે તેનો તુ
 જાગીના વચન મુખ્ય કાલ વિના વિચાર કરે વહી છે
 ધિતન! તને એમ ધાથ છે કે- તુ મારો છેક શાદુકાર કાઢ,
 મજા કાઢ, મારો અધિકારી ધાઈ, દેશનો અધિપતિ થાઈ,
 દેશને વશ કરુ અને કશું તેમ કરીને પીતલદિા કુખને
 દમચાલ કરું, પણ તારી આ કામી વિકાસધા અને અકાલ
 મેડી અનન્ય પુષ્પા અને અમરતા પાડી રૂપનાં પણ વસ્તુ
 દે અગ્નિ ભોગે કાઢે છે કે તને કહેજેનાં એક અકાલ પણ
 કાઢી નહીં તને કામકુલને કાઢે કામકુલનાં છે.
 વિશેષ વિનાશ કામકુલમાં અને અકાલે કાલ તારાવન
 રહેતો નથી.

હે રૂપનાં! તારે કુખી કુલ દેશ કમરિગદાં મુશકાઈ
 રૂપાગ્રહ દેશ તો આ દેશને પાંદાર કર, એને અર્ધ-
 રામ રાજ કહેવડાઈ પુર અનાઈ અતિરક દેશને કા-
 લ, એવા આ દેશક વચને અકાલ દે. એક કહીદ
 તો મારું અભાવપણ કહે અને એકે મારા
 કશું કહે કહે કહે.

વહી હે રૂપનાં! તુ હાથમાં અકાલ વિનાશ કરે છે

હું ઘિતન છું અને પ્રામલનો સ્વભાવ અઘિતન છે

હું અરૂપી છું અને પ્રામલ રૂપી છે આરો સ્વભાવ
જાનાદિ ઘિતના લક્ષણ છે પ્રામલનો સ્વભાવ અરૂ છે

હું અમૃત છું, પ્રામલ મૃત છે

હું સ્વાભાવિક છું, પ્રામલ વૈકલ્પિક છે

હું પવિત્ર છું, પ્રામલ અપવિત્ર છે

આરો સ્વભાવ શાશ્વત છે અને મને એ સીમલિત વસ્તુ
મદ્દી છે તે અર્થે અજ્ઞાતથી છે

હું જાનાદિ સ્વરૂપ છું, પ્રામલ પૂજ્ય-અત્ય સ્વરૂપ છે

આરો પણ સ્વરૂપથી વિચલિત ન થતું આરો આરો
અચલિત સ્વભાવ છે.

આરું સ્વરૂપ જ્ઞાન-કર્મ-આવિરમ્બ છે અને પ્રામલ
સ્વરૂપ વર્ણ-અન્યાદિ રૂપ છે

હું દુઃખ-નિર્મલ છું.

હું મુદ્ધ છું, જાનાવદી છું.

હું નિરોગ્ય એટલે અરો વિરોગ્ય વદિત છું.

આરું સ્વરૂપ પ્રામલથી અરૂ છે

હું દેહાદિન એટલે હૈ, આ દેહરૂપ દેહરૂપ વદિત છું.

આરો, અચલ-રૂપ છે અચલ છે તે અરૂ સ્વભાવ
અરૂ, હું એવર્ણ અરૂ છું.

હું બૌદ્ધિક કાવચી વહિત છું, તેથી અદૃશ્ય છું.

હું બન-બચન-શાયાના મૌમથી વહિત છું. તેથી અજોગી છું.

વિભાવદયાના દુઃખાગ્રસ્ત ગોમથી વહિત છું તેથી અજોગી છું.

હું કમંદુલી રામથી વહિત છું. તેથી અજોગી છું

હું કૌશલો કંપો ભેદાઈ કંવે નથી તેથી અજોગી છું

હું પ્રકૃતિ, જી, નપુલ્લ કવચ મજા રેડી વહિત છું
માટે અજોગી છું.

હું કૌશલો કંપો ભેદાઈ નહિ માટે અજોગી છું

હું આત્મવદ્વેષકવચતામાં બેઠા પાછું નહિ માટે
અજોગી છું.

મારે જ્યોતે કોઈ કદાચજીત નથી, તેથી અજોગી છું.

હું અથા પેાનાના પાકાઈ કંવે કદિત છું પણ વિષ-
વિત પવિત્રમત કદો અંધારો છું. તે અજોગી કવચે, વિ-
ષકો, જોઈ છું. પણ અજોગી કવચે કોઈ અજોગી કવચ
કવચો નથી.

હું જ દેવદાસી વહિત અજોગી છું. દેવદાસી દેવ પ્રા-
પ્ત, માટે દેવ કવચ અજોગી અજોગી છે.

હું અજોગી છું, કદિત અજોગી હું અજોગી વહિત કદ
વિષવદ્વેષો અજોગી છું.

મગ્નુની આજ્ઞા ધંધાધાવના પાઠન રવરૂપ છે. તેથી ધંધાધાવના પાઠનનો કાર વજ્ર નમરકાર છે, જેમ કહી શકાય.

મગ્નુની આજ્ઞા હ્રમાતિ હયા મકારના ધર્મના પાઠન રવરૂપ છે, તેથી હ્રમાતિ હયા મકારના ધર્મપાઠનનો કાર વજ્ર નમરકાર છે, જેમ કહી શકાય.

મગ્નુની આજ્ઞા ધકાવરકરના પાઠન રવરૂપ છે, તેથી ધકાવરકરના પાઠનનો કાર વજ્ર નમરકાર છે, જેમ કહી શકાય.

મગ્નુની આજ્ઞા અઢિંકા. કલમ અને કાર મકારના તથા રવરૂપ છે, તેથી અઢિંકાતિ ધર્મના પાઠનનો તથા કલમનો કાર વજ્ર નમરકાર છે અને કાર મકારના તથા ધર્મનો કાર વજ્ર નમરકાર છે જેમ કહી શકાય.

મગ્નુની આજ્ઞા કિન્ન. કિન્ન મકારની દુકિરકાજા છોડોને અધિકાર મકારથી અત્રુ, અંકર, અ યંદકાર, અન્કર-કરોન, દેહવિરોધ, કરોધિરોધ અને અપચત્ત અતિ પ્રજ-વદાવરને તેમજ આચરણ કરવા રવરૂપ છે તેથી અત્રુઅર્-કારથી અ યં તે તે પ્રજકલ્પ. પ્રયોગ આચરણ રવરૂપ તેથી કાર વજ્ર નમરકાર છે, જેમ કહી શકાય.

મગ્નુની આજ્ઞા કલ-કરોન-અતિરૂપ રવરૂપે કલમ કરવા રવરૂપ છે. તેથી રવરૂપે કાર છે અતિરૂપ કલમ રવરૂપ તેથી કાર વજ્ર નમરકાર છે.

ખાલુ રવરૂપ છે, તેથી અણ-કરણનો કાલ પણ નબરકાર
છે, એમ કહી શકાય.

કુંડામાં કહેવું દોષ નો જ્યાં જ્યાં પર્મદ્વં દેહથી
પણ આચરણ છે, ત્યાં ત્યાં તેનો અતિથિ કાલ નબરકાર છે
કોઈ પૂર્વદ્વં પ્રધીજન નબરકાર કાલની કિલ્લિ કલ્યા
માં છે.

એ નબરકારને વિષે રતિ ન થઈ તો દેહ તથા પણ
તથાની અણગીમાં આવતો નથી. પણ માત્ર કાલકલેકલા અ
તેની અણગરી થાય છે, એ નબરકારને વિષે રતિ ન થઈ તો
પણ જ્ઞાન જ્ઞાનમાં નહિ પણ અજ્ઞાનમાં અણ. એ
નબરકારને વિષે રતિ ન થઈ તો કારિગર ખાલુ પણ
નિષ્ફળ અને છે.

તમામ અર્થોદયાનનાં મૂલમાં નબરકારકાલ દેહ તે
દેહ અર્થોદયાન અણ છે.

જેમ કદે નાટું દોષ, પણ એ તે કુ કુ અને કાળું
દોષ તો તેમાંથી એક કાળું જુદું દોષ છે અને દેહ
જુદો અણનાટું દોષ છે, તેમ અર્થોદયાનનાં મૂલમાં એ
નબરકાર કાલ દોષ તો તે અર્થોદયાન કાળના જુદા અર્થોદ
અર્થોદયાન છે.

૭ જુદાંદિ જુદો જુદો, જેમ કાલ જુદો અર્થોદયાન
જુદો અર્થોદયાન, જે જુદો અર્થોદયાન

આમાં વાર અતિરૂપ અંસાર ભેદાંતે ખરાબ નથી
અંસારની વાર અતિમાં બે નખરાકારકાવની ધર્મની કામની
મળે અને બે બેને સદૃશ બનાવવામાં આવે તો તે સદૃશ
નિંદવા લાગત નથી. પણ તે અપેક્ષાએ તો તે સખાજીયા
લાગત પણ બને છે.

એમકે વિદેહીને અંસારની વાર અતિમાં બિચિયીકની
પ્રાપ્તિ થઈ શકવી શક્ય છે, તેથી તે દિગ્ધે તો તે સખા-
જીયા લાગત હશે છે.

વાર અતિને ઘુલ બનાવનાર નખરાકારકાવ છે અને
વાર અતિને અઘુલ બનાવનાર અઘરાકારકાવ છે.

દરે વાર કપાલ એટલે કાંધ, આંગ, કાકા, અને દોઢા
અને પાલ વિષયો એટલે દાઢ, દુધ, રસ, મધ અને રસડો
આ વાર કપાલ અગિય તથા પાલ વિષય અગિય વગર
દોષોને એક કાર્યે ઇત્યાદિ અને નખરાકારકા કેટલું દોષે
રહેતું છે તેના અર્થે દોષો વધુ વિચાર કરીશું. તેમાં
અઘલ નખરાકારકા કેવળ કપાલ વિષય કેવળ દાઢ એ
વિચારીએ—

કોપ કેવળ વિચાર—

એમાં અઘલ નખરાકારકાવ ગુણ છે, વિચાર જ તે કેટલું
દોષે કે અંતે તાલ લાગે અર્થાત્ તેમાં કેવળ અઘલ નખરાકારકાવ
પણ કેટલું અઘલ પણ એટલું અઘલ નખરાકારકા અગિય તથા દો
તે દરેક કપાલ કે અગિયે રહી રહેશે અને કાંધ, આંગ, કાકા—

तेही धार उपाधरूप संभार तेने हउं पणु उवा कथन
बतो नही केम हटेवानुं राजक राजुं के गायन से ते
जानाही हटेने ममलु शत्राय नेम से

आ दीते नभरावही गाय उपाध शिषाय से जने
समाधि धार कावो पुष्ट धाय से

गालु वीते हटेवुं रोज तो उपाध से के कलापद
भुग से ते नभरावही शिषाय से जने समाधि धार कावो
से के उपाध रवध से ते नभरावही पुष्ट जने से

समाधिने पुष्ट उवा भागे नभरावकाव के अनिवर्य
काधन से-समाधिनी वृद्धि भागे ते गरी कदुद काधनी
से, आ समाधिकारो केवा प्रकाशनी से से ते उपा-
धरना उपाधनी अगत उपादी लुवने सर्वोपाध रदित
जगदी कपुष कनिशानद धारी भागे उपाधनी उपाध
कदायक जने से जेना उपाध उपाध उपाध उपाध उ-
पाधनी से

नभरावकाव कदुदनी उपादीने उपाध कदुदनी
पाध कदायक जने से

गुनदी पादी उपादी उपादीने उपाध कदुदनी
ते कदुदनी उपाध से जने कदुदनी उपाध के उपाधनी
गुनदी वृद्धि गदा तेनी कदुदनी उपाध कदुदनी उपाध से
उपाधनी से

उपाधनी उपाध उपाध से उपाध ते कदुदनी उपाध से

અર્થાત્ આતર ઘટ્ટુથી જેણે પાખામાંથી અનાંત જીવો નિહા
ર્યાં ન હયું છે, અથવા પ્રથમ તેણે ઘટ્ટુ રાખ્યું છે અને
પછી ર્યાં નથી જેને તમજા-નીચ તાલાવેલી ઘટ્ટુ છે તેને
ખીચી દુધથી નિરતેજ, અંદરથી જગુચિદુષ્ણ અને પરિશ્વે
દુઃખદાકક એવા નિઃશ્વાસ રૂપેણ આકર્ષણ રેળી રહે છે.

દીપકની જીવોત્તિમાં આરપિત થયેલો પતંગ તુ પતાવ
પ્રયોગની આદુતી નથી આપતો. તેથી રીતે પ્રત્યક્ષ
પદની આરખા પણ પ્રત્યુત્થા રૂપના ક્ષાતમાં પાતાવના તથા
કર્મીને આળીને કરકમ્ભાત કરી તાળે છે અને પ્રત્યુત્થા
કર્મમાં પાતાવું અવંશ અર્પણ કરે છે.

મંથ ઉપર વિજય—

(૩) લાટુષ અને કઠાચાની દુષાઈ જેને જીવો મર્ક
છે, તેવામાં જગુચિથી અને દુઃખચર્મ કરતા પીક ક અને
જીવો વિષયોની રીત અને કોતિ રેલ રહે છે.

મોટી દુષાઈ પાતાવના પ્રત્યક્ષ અનેલો અર્થ પ્રત્યક્ષ
વિચારના અવગણના દુષાઈ રૂપ રેળી રહે છે કોતિ કરે. અર્થાત્
વ જ કરે.

રેલ ઉપર વિજય—

(૪) કઠાચાની રક કરે રકલું અર્થાત્ રક છે,
રાજ રે તેવા પાતાવના અને પ્રત્યક્ષ અર્થ કરક
કરક રકલું આપતો અર્થ છે. અર્થાત્ રક પ્રત્યક્ષ
વર્ણવ ક દુષાઈ કરક રે—અર્થાત્ કરક અર્થ ર.

મુશંધી દુઃશૈનો પુષ્પ નથા ઘીનો દીવો કથા-કાંજ થય
તે જરૂર છે. આ બધું મનની પ્રજ્વલતા તથા વિશ્વતાના
પથ દેતુજન છે.

અર્થાત્ અપ કથાનો છે તે સ્થાનમાં અપ માટે જે ક
લિનરૂં આજન રાખ્યું જરૂરી છે તે આજન ઉપા ક્રીને
અપ કરવો. બની રહે તો તે આરામ સ્થેત વજન પદક
રાખું. એ આજન ઉપા ધીનુ કરે એ કદાચિત્ કદાં ન
કરવું. આળા-નવપ્રાપ્ત થી ૧૨૮ ૫૫૫ની રાખાઈ અને તે
૫૫ સ્થેત સુતરની ટોચ તે. બધુ હવે સ્થેત વજન અ
દુરસ્થાનરૂં પ્રતીક છે અને રાત્રિના કાંઈ માટે તેરૂં
આજ વિધાન છે. કદાચ સ્થાત ગળા ન મારી રહે તો
પ્રખર આંશિની આળા ૫૫ થઈ રહે

અપ કથાની વખતે આપણે મુખ પૂર્વે દિશા તરફ કે
ઉપર દિશા તરફ રાખ્યું તથા તે વખતે આપણે કદ
કદાચ અર્થ તથા ટોચનું ન અપ તે માટે આપણે સ્થેત તે
પ્રાપ્ત કાંઈ અનિત કથા સ્થેત સ્થા રહેતો એ સ્થેત-
તો પાંચેનાથ અવનરૂં અવધા - છે તે સ્થેત કથ-
નરૂં કિય રાખ્યું. સ્થેતના કોચ તે અપ્રધા અવનરૂં
કોઈ કોઈ અવનરૂં કથાની સ્થેતના રાખ્યું અને કથાક
કથાનાં અવનરૂં કિય ૫૫ કાગ અનિત કથા સ્થેત-
અને અવનરૂં ૫૫ સ્થેતના સ્થેત સ્થેતના કથા
કે અવનરૂં અવનરૂં ના રીતે રાખ્યું કથાના સ્થેત-
અવનરૂં સ્થેતના અવનરૂં કે અવનરૂં અવનરૂં

શાસ્ત્ર દ્વારા મિત્રે જે ખરી અને નેમાંથી ધોનાદ પામ્યું
પણ હરે છે. પણ અવશ્ય આવે તુરંત જ ત્યારે ૧૨
જય છે પણ અંત છુટી નેમાં જ દેાગી વેળા નહ મિત્રે
તેને કોઈમ નાશ રાખે કતો નથી.

જ્યારે અવિદેશી મદ્યને ડોળના બે ઠાને દેખતા
આપણામાં આવી મિ. કોમ કે ડોળને બેઠો. ડોળના
વચાઈ દીવ રાખે તેમાં કોવે દેાગી જય છે અને તેમાં
રુકાઈ જય છે તે અંતે તેમાં જ વિનાશ પધ છે

અવિદેશીનું મન શાંત અને પ્રચલ્લ દોડુ નથી અનર્થી
શાંતતા, અનર્થી પ્રચલ્લતા તથા વિદેશીયનું જે કદુ રાં
નમસ્કરના અપદ્ રવિષાધ છે તેથી જ રાં નમસ્કર
મદામંત્રનું રુકાઈ જે દુ ખર્ચે કરેલા આ ક કારણ. રાઈ
દેાગી, રાં જ અર્થી જય છે અને તેથી જ અવિદેશી
પુરોષો તરફથી કારંવાર રી નમસ્કર આ મના જાપન
વિદેશી રુકાઈમાં રુકાઈ છે.

રાં નમસ્કર અવર્ણ જય છે રાં પદપાદેનું રુકાઈ
અવર્ણ રુકાઈ, અને પદપાદેનું રુકાઈ રુકાઈ જે છે
વિદેશી અવર્ણ રુકાઈ આ રુકાઈ જે અવર્ણ રુકાઈ
રુકાઈ રી. પણ જે અને અવર્ણ રુકાઈ, અવર્ણ રુકાઈ
પદ જે છે

પદ ન રાઈ કે કોઈ કેડુ વિદેશી રુકાઈ જે છે
રાં જય છે તે વિદેશી રુકાઈ અવર્ણ રુકાઈ જે છે
રાં જય રાઈ છે અને તેથી જય રુકાઈ જે છે
કે તેથી જ રાઈ રુકાઈ. રુકાઈ રુકાઈ રુકાઈ રુકાઈ

જ પરમાત્મા છે. આપણા આત્મામાં જ પરમાત્માપણું
 હુપાયેલું છે. પણ અજ્ઞાનવશ થી ઠીક તે જાતને જાણી
 શકતા નથી, જેમ ઠીક ચક્રવર્તીએ જિજ્ઞાસીને જેમ પાશુ
 રથી દોષ, ત્યારે સામાન્ય માણસ એને ગુણ વસ્તુવત્તા
 જાણખી શકે નહિ. તેમ અંદરથી આપણું આત્મા પરમાત્મા
 દોષા છતાં આપણે અજ્ઞાનતાથી તેને જાણખી શકતા નથી
 જાન્યે આ જાતને અજ્ઞાનતા રોજામાં થાળી બંદેલા જિહ્વા
 શીતથી નિમે પ્રમાણે સમજાવે છે.

એક જિહ્વણું બન્યું જન્મથી જ અજ્ઞાનતા રોજામાં બંધું
 હતું. તેથી તેને જેમ જ શરૂ કર્યું છે તે પણ આપણું
 કર્યું જ હતું. એક વખત તેણે પીચ જિહ્વેને મેંડી અને
 તે જિહ્વા કહેવાથી તેને જાન કર્યું છે તે કર્યું નથી
 માણી જાન ભુલી જ છે. હું તો જિહ્વે ૧ એકું કાલ
 કરતાંની કાલે જ તેની જાણી નજમ્મું કર્યું કર્યું અને
 તેવામાં જિહ્વણું પાકેલ પણ ખીલી નીકળ્યું.

તેમ જ રીતે આપણી અજ્ઞાનતા અજ્ઞાનતા ઉપર
 પાકેલિયોટ્ટું આવે રાત્રું તે છે. તેજના વસ્તુવત્તા વિચાર
 કરવાથી અજ્ઞાનતા રાત્રી અને છે એ અજ્ઞાનતા અજ્ઞાન
 વિચારવાનું પણ પાકેલિયોટ્ટું અજ્ઞાનતા વસ્તુવત્તા વિચાર કરવા
 કરતાં હવેને એક વિચાર એકું કાલ કર્યું છે તે કર્યું પણ
 હવેથી આપણું જ વસ્તુ છે. હું પણ આ પાકેલિયોટ્ટું અજ્ઞાન-
 વત્તા એવું જ હતું. એક એવું વિચાર છે તે એ એકું
 આવે રાત્રે તે અજ્ઞાનતા એવું જ કર્યું આપણે પાકેલિ-
 યોટ્ટું આવે રાત્રે અજ્ઞાનતા એવું પાકેલિયોટ્ટું વસ્તુ છે.

વિધિપૂર્વક ઈ ત્રી નમસ્કારના અપમાન કરવા કરવાથી
કમળાપૂર્વક તેમાં ક્રોધાગ્રસ્ત થાય છે. આથી જ તેઓ વિજય
અને કમળ ઉત્ક્રાંતિ થાય છે. આથી જ તેઓ વિજય
માનવજીવનમાં આ કાર્ય કોઈ પણ માટે તેમજ કમળાગ્રસ્ત
થાય છે, અને તેને સિદ્ધ કરવા માટે કરીને વિજય
વિજયથી જાનવપૂર્વક પાતન કરવાથી વિનંતિ થાય છે. આથી
તોયજી નાશીયાક ન થતા પહેલાં આથી જ કરવાથી
કોઈ માટે આ કાર્ય સિદ્ધ કરવા માટે જોઈએ છે. આથી જ
આથી જ કરવાથી તથા આ વિષયના અનુભવ અને અનુભવ
પૂર્વક પામેથી જાન વિજયના માટે જાનવપૂર્વક કરવા
તથા કરવાથી, આથી જ કરવાથી જાનવપૂર્વક અને
જીવનમાં જાનવપૂર્વક આપના અનુભવ કરવાથી
આ કાર્ય કરવા માટે વિજય કરવા માટે જાનવપૂર્વક

આ રીતે કમળ કરવા અને આથી જ કરવાથી
માર્ગમાં કરવાથી જો, તેમાં કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી
અને આથી જ કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી

આથી જ કરવા, કમળા અને અનુભવપૂર્વકને કરવા
માર્ગમાં કરવાથી જાનવપૂર્વક અનુભવપૂર્વક કરવાથી
કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી
કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી
કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી
કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી
કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી જાનવપૂર્વક કરવાથી

જામાં આવે છે. આ બાપ યુદ્ધ રથે રાજિદ્રવશ્ચક્ર
 ધરીને રથે. બાપ બાપથી વિના નિશ્ચય રાજ્ય અને
 આ બાપ વચનપ્રધાન છે. તેને વાચિક બાપ પણ કહેવામાં
 આવે છે.

આ બાપ જારી રીતે ચિદ્દ કરી પડી બાપના જાડી
 બાપ કાચ; તેને 'દર્પણ' કહેવામાં આવે છે

ઉપાંશુ બાપનું લક્ષણ—

‘પ્રણામ્યુ પરીપ્રદમાગોદ્વતંભરણ’ ।

—પ્રીત્યો ન સાંભળી રહે એના પણ બાપના
 રાજ્યના દોષ તે કહેવા. આમાં એના, દાસ વચેરેનો
 આપણે તે રાડુ દોષ છે, પણ પ્રકટ બાપના છે. તે
 આ બાપના વચનથી નિવૃત્તિ રાધ છે. કાચાઈ રૂપિય તેનાં
 પ્રધાન દોષ છે.

આ બાપની વિદિ કરી પડી દુરવચન ‘પરવચિ’
 રાડીથી બાપ કાચ તેને ‘કાચ’ બાપ કહેવામાં આવે છે.

જાનતે બાપનું લક્ષણ—

‘જાનતો કાચો રૂપિયનાં રથરથ’ ।

—કાચ બાપ તેને કહેવામાં આવે છે કે જે બાપ
 રાડી રૂપિયો રથે જ રાધ છે અને રાડી રથે જ તેને
 બાપના કહે રહે છે. આ બાપનાં રાડી અને રાડી
 રથે રથે રથે રાધ છે. બાપનાં રથે રથે રાડી રથે રથે

એક એક અક્ષર કે એક એક પાત્રો જાણે પદ્ય રમ્ય કે
 હજીને આપનારી રાધા જે શીમશાળાના અહીંના કાગડો જે
 કદાચ તે કે પંચપરમીશિખા નામથી જાણનારો હોય. આજ અહીં
 ની વિદ્યા છે, તેનો અર્થો વાચ અર્થ જાણનારો દેવવાક્ય
 હજી કયો છે. 'અવિદ્યંત સિદ્ધ આપવિદ્ય દેવજગતે' એ
 એ શોભા અક્ષર આપના. તેમ જ અવિદ્યંત પદ્યો, એ
 'અવિદ્યંત સિદ્ધ' એ જ અવિદ્યંત અર્થો વાચના વાચ
 'અવિદ્યંત' એ વાચ અવિદ્યંત અર્થો અને એવો, એ
 નવકાવના આદિ અક્ષર 'અ' વદ્યંત અર્થો વિદ્યાર્થી
 એકાધનાથી વધે. તે દેવવાક્યો હજી પાત્રો જે

નવકાવના વદ્યોના અવિદ્યંત અર્થો આજ અહીં કે હજી
 પાત્રોથી નવકાવના અવિદ્યંત હજી વધારો અને એક જે
 કદાચ અહીં એકાધના હજી અવિદ્યંત અર્થો છે. તે
 હજીને નવકાવના અવિદ્યંત કૃતિઓ વાચનારો અર્થો અવિદ્યંત
 આપનારો જે વદ્યંત કદાચ જે-નામિકાવને વિષે વદ્યંત કૃતિ
 'અવિદ્યંત વિદ્યાર્થી' જે કદાચ અવિદ્યંત વિષે 'અવિદ્યંત
 દેવવાક્યોમાં 'અવિદ્યંત' અને કદાચ વિષે 'અવિદ્યંત વદ્યંત
 જે. એક વાચના કદાચ તેમ જ અવિદ્યંત વદ્યંત કદાચ
 અવિદ્યંત વિદ્યાર્થી આ દેવવાક્યો હજીને 'અવિદ્યંત' એ
 'અવિદ્યંત વિદ્યાર્થી' વાચનારો અને વિદ્યાર્થી અવિદ્યંત
 વદ્યંત 'અવિદ્યંત વિદ્યાર્થી' એ હજીને વિદ્યાર્થી વિદ્યાર્થી
 વદ્યંત એ અવિદ્યંત વદ્યંત અને એ અવિદ્યંત અવિદ્યંત
 અવિદ્યંત છે. તે અવિદ્યંત વિદ્યાર્થી એ અવિદ્યંત

અને દિયો પાણી પણ પંચાશત્તુ પાતન કરાવી રહ્યા છે એ
પ્રાણતું વિષ ખડું થયું એને એ

તમે ઉવલજાયાથી ૫૪ મેલના મુનના પાકની
ઉપાધાવજી મદાસજ કાપુએને જુવકિદની વાચના
આવી રહ્યા છે, એ પ્રાણતું વિષ મનના ખડું થયું એને એ

તમે હોએ સુવલજાયાથી ૫૪ મેલના કાલ રત,
પીર, મંજીર, કિયા-નપા ૧૪૫૨ કરવાથી કાપના કરી
રોકે કાપુ મદાસજીથી વિષ મનના ખડું થયું એને એ

એવો પંચનમુકારો વિધાન કુદિતવા પડે
કાપના એ પાંચ નમરકાથી કરા પડેને તદ્દ કઈ
રહ્યો છે, અને જાણ મંજીર પ્રાણતું પાણી જે એવો
પ્રકાર મનના રમકપણે અગિય રહ્યો એવો એ રહે
કષ થાય તે વિગત કચળા કરી અથ એવો મનના
રમકપણે અને તેથી અવકાશ પડે પુલ રહે

૧) વિગતથી ૫૪ વિગત કષ એવો કાપના
કષ આ કષના એવો કાપના કરી એવો એવો કષ મનના
રહે કાપના કરી છે, એ કાપના કરી કરી કરી કરી
કાપના એવો છે અને તે કાપના કરી કરી કરી કરી
કાપના એવો પણ કાપના કરી તેવો કરી કરી કરી
કાપના છે કે—

કષ તેવો કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી

કષ તેવો કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી

શુદ્ધ પરિણામને કારણે, આદર્શો શાસ્ત્ર મેં જિતે છે.
 પ્રથમ તિહાં શાસ્ત્ર અવિદ્યંતનું, જેણે જગદીશ અર્થાત્માને મેં ૮
 જે ક્રમોસરપુત્રોનાં શાસ્ત્રના, પાંચના અધિક-છ ૧૬ જે.
 સર્વનાં વચન વચન કદાચ પુસ્તકાવનં જિમ મેં ૬ જે ૫
 શાસ્ત્ર પીળું અને સિદ્ધનું, જે દરેક દમ અદ્યુષ્ટે રાં
 જિમંતે રાજ શિવનમરંતું, માન આત્મે પારપૂર જે. ૨૦ ૬

૫૨-૫૪૫૪ આદે તેવો કોષ ન કાર્યો ગુણેનાં કાલ વચન
 કોણીએ કલકિતરૂપી રાત આદે ગુણે એકીએ-કલકિત
 રાતની કલકા રાત્રીએ, મિત્રામતિ-મિત્રાતરૂપી ક.અને
 કોણી કલકે. ૩

પાંચના પરિણામને શુદ્ધ કરવા માટે કાળના કારણે
 જિતનાં આજુ કરે, તેનાં પ્રથમ ૨૨જુ અવિદ્યંત જગત્ત્વમાં
 છે. જે અવિદ્યંત જગત્ત્વનાં કલકનાં વચન; જે અને કલ-
 વનાં વિષય છે. ૪

જે અવિદ્યંત જગત્ત્વનાં કલકકારણનાં કલક કલ
 દરેકનાં કલકોને દુર કરે છે અને ગુણેનાં કલકો કલ
 વચનોં વચનોં વચનોં કલક કલક વચનોં છે. ૫

પાંચુ કરજુ કલક કલકોને છે. જે કલક કલક-
 ૧ કલકો કલકો દુર કરે કલક કલક કલક કલક કલક કલક
 ૨ જે કલકોને કલક અને કલક કલક કલક કલક કલક
 ૩ કલક કલકો છે. ૬

એવું વિચારી રહ્યાં આજનાં તળીં   ૧૪   ૧૫   ૧૬   ૧૭   ૧૮
 સમર્થિતદોષ સુધનવળા   ૧૯   ૨૦   ૨૧   ૨૨   ૨૩   ૨૪
 આજનાં પાત્ર દુષ્ટાંત   ૨૫   ૨૬   ૨૭   ૨૮   ૨૯   ૩૦
 સર્વે તે વિષય નાનકડાં   ૩૧   ૩૨   ૩૩   ૩૪   ૩૫   ૩૬
 પાપ નવિ નીલ   ૩૭   ૩૮   ૩૯   ૪૦   ૪૧   ૪૨
 દિવસ વિધાન   ૪૩   ૪૪   ૪૫   ૪૬   ૪૭   ૪૮
 દેવતા પાત્ર ગુણ   ૪૯   ૫૦   ૫૧   ૫૨   ૫૩   ૫૪
 રાજ-દેવ   ૫૫   ૫૬   ૫૭   ૫૮   ૫૯   ૬૦

જે દુષ્ટ મુલુક   ૬૧   ૬૨   ૬૩   ૬૪   ૬૫   ૬૬
 રાજોર્થ   ૬૭   ૬૮   ૬૯   ૭૦   ૭૧   ૭૨

આજનાં જે દેવ   ૭૩   ૭૪   ૭૫   ૭૬   ૭૭   ૭૮
 એનો જે સમર્થિત   ૭૯   ૮૦   ૮૧   ૮૨   ૮૩   ૮૪
 વિદ્યા   ૮૫   ૮૬   ૮૭   ૮૮   ૮૯   ૯૦

આજનાં જે દેવ   ૯૧   ૯૨   ૯૩   ૯૪   ૯૫   ૯૬
 દુષ્ટ   ૯૭   ૯૮   ૯૯   ૧૦૦   ૧૦૧   ૧૦૨
 રાજ   ૧૦૩   ૧૦૪   ૧૦૫   ૧૦૬   ૧૦૭   ૧૦૮

જે દેવ   ૧૦૯   ૧૧૦   ૧૧૧   ૧૧૨   ૧૧૩   ૧૧૪
 રાજ   ૧૧૫   ૧૧૬   ૧૧૭   ૧૧૮   ૧૧૯   ૧૨૦
 રાજ   ૧૨૧   ૧૨૨   ૧૨૩   ૧૨૪   ૧૨૫   ૧૨૬

રાજ   ૧૨૭   ૧૨૮   ૧૨૯   ૧૩૦   ૧૩૧   ૧૩૨
 રાજ   ૧૩૩   ૧૩૪   ૧૩૫   ૧૩૬   ૧૩૭   ૧૩૮
 રાજ   ૧૩૯   ૧૪૦   ૧૪૧   ૧૪૨   ૧૪૩   ૧૪૪

ध्या-मोमगुंदमृगि-विश्विं

गुणानुगम-तुलकम् ।

मयल-कल्लाण-निलयं, नमिउण निगनाह-वय-वमा ।
ए-गुण-गदण-गमवं, भयामि नोदम-विमि-ल्लयं । १ ।

अर्थ-कल्ल कल्लाणदं निपाकयत्तं केयं ल्लयं ११
कल्लानना कल्लकल्लने नमिउण इति लोकाय अने
अंयमिने इनाहं केयु ल्लयना दुहेने कदय ११५६
११५७ इति १३ ।

एवमुणानुगमो, निगमह विममि उच्च एविवन् ।
आनिन्दमवसाओ, न तु-दा तव निदिओ ॥ २ ॥

अर्थ-ने एवमुणानुगमो इत्येवम उच्च एविवन् ॥
आनिन्दमवसाओ, न तु-दा तव निदिओ ॥ २ ॥
इति १३ ।

ने एवमो ने एवमो, नेतु एवमो ॥ ३ ॥
नेमि एवमो, नेमि एवमो ॥ ४ ॥

अर्थ-नेमि एवमो इत्येवम उच्च एविवन् ॥
अने नेमिने एवमो इत्येवम उच्च एविवन् ॥
इत्येवमो नेमि एवमो इत्येवम उच्च एविवन् ॥
इत्येवमो नेमि एवमो इत्येवम उच्च एविवन् ॥

चरता सममणिज्जा, पुग्गिमा मण्णुसमुत्तमा लीण ।

उत्तमउत्तम उत्तम मज्झिम भाषा य मग्गेनि ॥ १३ ॥

अर्थः—यार प्रकारना भट्ठुथी प्रधांका ३१वा थोकर १ सदीलमिलम, २ हिलमिलम ३ हिलम ४ अथम
आ थार कोठवाका भट्ठुथीनी तो कडाकाक वटुति
३१वी कोठके, १३

जे अहम अहमअहमा, पुग्गममा धम्मदण्डिज्जा पुग्गिमा ।

ए वि य न निंदणिज्जा, विंहु दया मेगु वापय्या ॥ १४ ॥

अर्थः—धम्ममा प्रकारना को अथम कोठके ३१वा
अने १५वा प्रकारना को अथमाथम कोठके अथमवित देव
के, तेकांनी अथ निन्दा तो न क ३१वी कोठके, विंहु
तेकांनी १५वा दया ३१वी काथके, १४

एवंपुग्गमउत्तमण,—वेतीगे मग्गिमामग्गेणं ।

उदरं मज्झमग्गे, मण्णुसमग्गवेतीण ॥ १५ ॥

आजम देवपारी, मग्गदण्डाण्हिं जो धण मीन ।

मग्गुत्तमग्गे पुज, मी पुग्गिमी मग्गदण्डाण्हिं ॥ १६ ॥

अर्थः—जेना कबो कोठे का देवम ३३वा नीकण्डु के
३३वा कोठके ३३वा पुग्ग ३३वा ३३वा के अने को ३३
३३वा हिलम ३३वा के तेरी कोठके ३३वा ३३वा के ३३
३३वा के ३३वा के ३३वा ३३वा ३३वा के ३३वा के ३३वा
३३वा के ३३वा के ३३वा ३३वा के ३३वा के ३३वा के ३३वा
अर्थः—अने ते कबो ३३वा ३३वा के ३३वा के ३३वा
के ३३वा ३३वा

વડે, ખાટે ભાટી જાવશ્યામાં ગળેડી દાઢિનનાં મન
 પયોગ દરી દેવા ખાટે વિચાર દર. રાજે રાજે નિદિ ન
 જનારે જોતું જાતું કરી દે. જો જાતું કરવા ક? કવ દ
 નિદામીથી જમ જમરજમાં જાઈ જા અને દરે પડના
 રાજમાં વણાના પ્રમાણે રુદર વિગરવા જનારે દે અને
 તેનું જાંતમજ-પૂર્વક નિરમિત તે દુષ્કલ જાવશ્યા રાજે
 રા જમ પડી રે.પ પજ જાવશ્યા તને જાવશ્યા નહિ
 જા સુખ અને રાતિ તને પિતરે નહિ અને પુરુષ
 જાવશ્યાને જાવશ્યાનારો તું જાની જાઈ.

(“દિનવર્તી” ક? મુદ્રે. ૨૨ ૫ ૧૭ ૧૧૫)

રાજેજાંતિયા

પાવશ્યાપિદે જોવા રાજે રાજે

નિરમિત રાજે રાજે રાજે રાજે રાજે

રાજે રાજે રાજે રાજે રાજે રાજે

રાજે રાજે રાજે

તું જમાવ, શુભ કાવની પૂન જમાવ, અને તારી કિલ
અટવીને કબજે લઈ બેઠેલા મહામાઠ ચાલતાં જોને જવાબમાં
૧૫ વીકણ યજ્ઞથી ખાલી દહાવ.

(૧૨) આત્મનિરીક્ષણ :-

કામ ! તારું જીવનસંસ્કર કોણ છે ? તેને તું આત્મા
જ કોઈવત્રા વિચાર, તું ક્યાંથી જાન્યો ? તારે ક્યાં જઈ
છે ? તું શું કરી રહ્યો છે ? અને તારે શું કરવું જોઈએ ?
કેવું જાણવા નિરીક્ષણ કર, અનાદિ પૂનઃકાલમાં તેં કરેલા
અનાંત દેહલંકારોને તું પૂછી જા. કેટલું જ પરિવર્તન થયેલું
કાલ જાની જા. અહામુદ્રાવૃત્ત પામી પડે તેવાં વિવેચન
પ્રતીત નામરમણને તું રહો રહો.

(૧૩) હિન્દિયનિમિત્ત :-

કેવળ ! તું મહાવપત્તિ હિન્દિયની દોષો દર્શાવે છે
વિષાદ મૂલ્યને દોરવાર કરી છે, પરંતુ ક્યાંક હવે
જાણે, પ્રીત અને અપદ્મ જે હિન્દિયો તને જ રહો, જે
કારે અવપત્તિ વર્તમે તેટલું કાલ કરે. કામ ! તને હિન્દિય
પ્રવચન કહે જણી છે, કારે તેવાથી તું પ્રવચન દેવણ અને
પાવક દોષણ કરે, તમે જે કોમલવતી કારે કારે જઈ
જઈ પ્રાવચન રાગ, રૂપ, રસ, કાલ અને રાહોંદું કાલ
કરવા કારે અટકી છે. તેવાથી તું કાલ દિવદ માઈ કાલ
અને કાલને દિવદીક રેલવ કાલવવા કારે કરે.

ઉત્તમ સાધકને શોગ્ય ક્ષમાદિ

ધર્મના ૧૦ પ્રકાર

- ૧ ક્ષમા-અપરાધી છોડો છ' અત્યાચારથી પણ અદિન નહિ ઇલાતી એમ સ્વપણદિન ધર્મ કરે તેમ કદન શીલતા પૂર્વકે દક્ષિણ પ્રવૃત્તિ આ નિવૃત્તિ કર્યે અને કિનેશ્ય પ્રભુના પવિત્ર ચલનનો તેણે કબો કમલને અપા આત્માનો કોરો ધર્મ કમલને કદમ કદન શીલતા આપી તેને ઉત્તમ ક્ષમાધર્મ કહેવ ન અર્થે જે
- ૨ મૃદુતા-અતિમદ્દ કુળમદ્દ બળમદ્દ પ્રજાના તપમદ્દ દૃષ્ટમદ્દ દાશમદ્દ અને નૈરુદ્ધમદ્દ સ્વદૃષ્ટ કદી દેતે કમલ તેણી કદી દાનિને વિચારે તે કમલો વિચાર કિશાન તણને નશાવા કાને હાનુત ધવલ કર્યે મુજ દુર્ગમે દુલ્લભાર્યે વિલક કાવરદે. તેમની દેશ-દેશા-કાકરી કર્યે, તેમણે અપમાન કર્યાર્યે કદન દાવેદુ વિરોધે નશાવાના નિરોધે, કમલો વર્ધને સ્વપણને પામાણ્યે દરજી કાપે છે, કમલો અદ્દ કાળે કહેણ તે મૃદુતા ધર્મદ્દ કદમ જે
- ૩ કારુણ્ય-કર્મ કરાણે આપણે નિગળ કારીકેરો કર્યે, એક વાળે સ્વિચ રાખ્યે એમ કમલો વચન અને કરાણે પવિત્રતા કલકાવ, અન્ન અને તે કલનું કર્યે તે કાલ તેમ કલનને સ્વકાર્યે વાવ મદ્દ કર્યેને અપમાન કર્યે તે કારુણ્ય આપણે કર્યે જે.

આંધ્રમાં પણ વેર-વિરોધ રાખવો નહિ, કદુને બિચરુ
 હેખવા, તેમને બતળી કઢાય આપવી અને ગુજરાતને
 રેખી મનમાં પ્રમુદિત થવું, પાળી ઉપર પણ દેવ ન
 કરવો તે સીધા નામનો થઈ છે

૬ નિષ્પદિત્રાહના-કેથી મૂછી દાખન થાય એવી કોઈ
 પણ વસ્તુનો કાંઈ નહિ કરવો. પરિવર્તને બનકોઠાથી
 આપી તેનાથી દૂર રહેવું, કમઠાની રીત નિહોંપવું
 થાવું, પાણીદાને તણ નિઃપૃથકવું આપવું તેણે ગાય
 નિષ્પદિત્રાહના છે.

૭ પ્રત્યક્ષ-નિર્મળ મન વચન અને કાયાથી વિપરીત
 કેવા પરિણામો દુઃખદાયક વિષયકનો ત્યાગ કરી
 નિર્વિષયવર્ણવાને નિર્વિચારવર્ણુ આપવું વિવેક રહેત
 પડના એવી કામઠીયા તણ દુર્લભવર્ણુ જેવડું દુઃ-
 મનોની કાંઈતિનો ત્યાગ કરવો, વિદ્ય દુરુપેની કા
 તિમાં રહેવું અને આપવતિ વધારાને તે પ્રત્યક્ષ
 નામનો થઈ છે

આ રીતે વિષ દાખ થઈના પ્રત્યક્ષ દુઃખ કદ પડે
 જેવડું કાયામાં રે. ૬ પણ દાખ કદવળી કાયાથી કરી રહે
 છે. આ રીતે પ્રત્યક્ષ જેવડું કાયામાં કાયા વધારા
 કે કાયામાંથી દાખ અને કાયામાં જે વધારામાં
 થઈ છે.

૫૫ આસાધના દરવામાં દલમ કર માધ્ય કે આશિષ કર
 દેવાઓને ૫૫ દુર્ગા જે, હરી હરી મળી રહે તેના કર
 નથી. એ તે નદાન પુરોહિતને વરને ચિતામણિ રાંધે તેમ
 આને તમે દેવ-શુક્ર દુપડી મળી નવેલ છે, કારે પદ્મ
 બધી આપ, પંડાળ છે. હીને જાનવતાર્થ આશાને આ જ
 કારે રાષ્ટ્રી આશિવની આસાધનામાં અનાગત રૂપાળ કર
 કરે પુનરોદયને કારે દયો દયને રાજકારે કે દય-
 કારે વર્ગન કયુ દેવ તેજ મિત્રા પુણ્ય કર કરે દેવ
 દેવ જાન દેવ રાજ, દેવગા પદ્મ દેવ ન એ કરેલ
 દુષ્ટ જ એવા કર. દેવ એવા દેવ તે તારા પુનરોદય
 એ. તારા આશા રૂપિક રાજ એવા કરકારે ગિ. રાંધે
 જે અનંદગાનના કારી છે. તારા જાન આને અપર દેવ
 છે. અને આશાના રૂપકારે જે આશા મિત્ર રાજને દે
 જે. ૫૫ આશાને દેવ રાજ અપરકારના આશાને
 કરકારે કર. આશાને અપરકારને આને અપરકારને અપરકારને
 કરકારે કર. દેવગા આશાને અપરકાર કર દેવગા આને અપર-
 કરે કરકારે કરકારે રાજા રૂપે આશાને કરકારે અપરકારને
 દુર્ગા આશા આશાને અપરકાર કર કરે દેવ કરકાર
 રાજા દેવગા આશાને અપરકાર રૂપાળ તેજ કરકાર
 કર, કરકાર દેવગા દેવગા દેવગા રૂપાળ રાજા મિત્ર
 દેવગા રાજા કરકારે અપરકાર રાજા કરકાર આશાને કરકાર
 કરકાર આશાને અપરકાર રૂપાળ રૂપાળ કરકાર આશાને
 રૂપાળ આશાને રૂપાળ રૂપાળ રૂપાળ રૂપાળ રૂપાળ

મહાપુરુષયોગે (પુરુયાનુશ્રી પુરુષ યોગે) મળનારી સામગ્રી.

૧ શી ધ રીઠપણ બલની	૧૬ રાગપણ
ગોઠ-ખાપણ સમરની	૧૭ રાદિરક
પાંચ દંદિશીની પ્રાપ્તિ	૧૮ રાગપણ, નિયંત્રણ
૨ મદ્યપણ.	૧૯ મતે દ્વ (ક.પા. કી.ટી.કા)
૩ ભાવંદીપમા અવગાર	૨૦ મતે દ્વ) સવિષદ્વ
૮ દીપ્યબલિ અને દીપ્ય	૨૧ રાગપણ
કુલની પ્રાપ્તિ	૨૨ સ્વત્વ
૬ વિનેશકામવંતકાપિત	૨૩ કોટુ, રાગપણ
અમંદી પ્રાપ્તિ	૨૪ રાગપણ, વિનય કોટુ.
૧૦ અતિદાંતનારણ્ય-કા.કા	૨૫ રાગપણ, વિનય.
નું રો.કા	૨૬ નિયંત્રણ, વિનય.
૧૧ રાગપણના કાદોની	૨૭ રાગપણ, વિનય.
દીપ્યકા	૨૮ રાગપણ, સવિષદ્વ
૧૨ રાગપણનાં અંતરકા	૨૯ રાગપણ, સવિષદ્વ
૧૩ રાગ કી.વિષકોટુ	૩૦ રાગપણ, સવિષદ્વ
કાદિત્તવલની પ્રાપ્તિ	૩૧ વિનય, રો.કા
૧૪ રાગપણનાં રાગકા	૩૨ વિનય, રાગ કોટુ, રો.કા
૧૫ રાગકાનાં અંતરકા	૩૩ રાગ, કોટુ, રો.કા

દે આ પ્રમાણે જનનિશ્ચિતિ દોવાથી, જનને જરાજ કંકમાંથી
જવાબી રેવું નોઈએ અને કાણ જરાજમાં નોતુ નોઈએ

દુઃખધારી માણસો મિત્રા વાળે જરાજ કંકમાંથી જ
દુઃખધારી જન્મ્યા દોષ છે.

મિત્રા મિત્રા મજાતા ગુન્દામોની જ. પતિ કદાચે આ
પ્રમાણે કાચ રે: કામવાકનામાંથી રે. થ રે. જમ રે. રે. દ.
મિત્રામાંથી જનનિશ્ચિતિ જનનિશ્ચિતિમાંથી જનનિશ્ચિતિ રે. અને જનનિશ્ચિતિ
નારથી જાણાવણ જરાજ કાચ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
જિહ્વાં પણ ગુણ જરાજ તો જરાજ કંકમાં રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
કંકિને પ્રદાન રે. રે, તેમ જરાજ રે. તે જરાજ રે. જરાજ રે.
જનનિશ્ચિતિ રે. રે

જરાજ કંકિનરુ, જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
રે. રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
જિહ્વા, જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે. જરાજ રે.

જે રે. જરાજ રે. જરાજ રે.
જે રે. જરાજ રે. જરાજ રે.

પાન કે બીજી રીતે મરણ પશુ થાય છે. આ રીતે
 ર્શ દગા બન્યોની વાતવાર વિચારણા કરવી
 જો કોઈ આવે ત્યારે કોઈજનક વસ્તુ કે વ્યક્તિથી કોઈ
 મનુષ્ય કોઈવારેય વખતે મૌન રહેતું અને કોઈ તરફી
 નથી જ બીજું કોઈ કરતું કોઈ કશુંપણ પાત્રી વગેરે
 વસ્તુ અને કાથાની માત્રી માગવી કોઈ આવે ત્યારે
 કોઈ વખત ઇંદરેવનું નામ રહેતું અથવા કોઈ કો વાત
 મનને કાપ કરવો, તેટલા સમયમાં પ્રાપ્ત કે. જનને આવેશ
 ને કાપ છે. અપમાન કદન કરવાની જેમ પા. ર્શ. દર્શ-
 ન અપમાન કરનારને થાય છે, કદનારને કડુ તઈ કો
 કદ કર્યા આપના રીતે છે, અને કો માલક કદન
 ને રીતે જે તેને બાદમાં બહો જ માલક પદે મિત્ર-
 ને અને કાદનિત કાદનિત કદનને બહુવધ કરવા થાય
 આ કદનું વિચારવ. ર્શ. ૧૫ કે ૧૬ દર્શ કરેલાં છે
 કે આવે ર્શ. ૧૬.

(૧) વૃદ્ધનું વિચારણા ૧૫ કે ૧૬ દર્શ કરવા
 ને દર્શ ર્શ. ૧૬

(૨) જાતે તે કાદન. કાદન કાદને કાદનને મદિ

(૩) કોઈ કરતું છે.

કે ૨૬ ૨૭ ૨૮

૧૫ પ્રાણીમાત્રના સુખને તે અધિક વાટે છે. આ કાવના
મીઠનાથ માટેનું જેવકામાં જેવું અગ્નિ દેવ રાજા છે
તેનાથી મીઠનો મેલો અમૂલ નાથ થાય છે કે તે ૧૬ ૧૫
પાંચ બ્રહ્મા થઈ રાજા નથી. ૧૭ થી ૧૮ થાય ત્યાં ૧૯ કમલ
વિષ્ણુ તમામ છંદો સુધી મેલીલાવવાને વિષ્ણુ, ૨૦ થી
અત્મા અર્ધા દોષરહિત પીતામહ અને અર્ધકાવના ૨૧
કાયા સુધી પહોંચી રહે છે.

(૫) મદ—

મદ ભેરદે પ્રાપ્ત થયુંનો અર્થ આત્મચિરંજીવ અવસ્થા
મદ કે વિષ્ણુકાવના રહી રાજા નથી.

વિષ્ણુના અર્ધ દેવ તેવું વિષ્ણુ ૩ થાય. આત્મા
વિષ્ણુના ૩ જેવું અર્ધ છે કે જેના અર્ધરૂપે ૬ થાય.
૬ થી ૧૦ થાય. ૧૦ થી ૧૫ થાય. ૧૫ થી ૨૦ થાય. ૨૦ થી
૨૫ થાય. ૨૫ થી ૩૦ થાય. ૩૦ થી ૩૫ થાય. ૩૫ થી ૪૦ થાય.
૪૦ થી ૪૫ થાય. ૪૫ થી ૫૦ થાય. ૫૦ થી ૫૫ થાય. ૫૫ થી ૬૦ થાય.
૬૦ થી ૬૫ થાય. ૬૫ થી ૭૦ થાય. ૭૦ થી ૭૫ થાય. ૭૫ થી ૮૦ થાય.
૮૦ થી ૮૫ થાય. ૮૫ થી ૯૦ થાય. ૯૦ થી ૯૫ થાય. ૯૫ થી ૧૦૦ થાય.

૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦

અસત્ય વચન, ક્રોધ, ઘીઠિયાપણું, અરેખામ, ગરમ, ત્રિજા
ખેરી, કટુ આપણ, મુદિનાથ, ટેલેન મંત્રાદિ

(૪) પ્રભુ દરમયાં આવે તે ત્યારે 'અદ' બહાર આવ
કે અને 'અદ' ફરી મદ દરમયાં આવે તે ત્યારે કમ
બહાર નીકળી આવે છે, અર્થાત્ અને વળતરને કોઈ કોઈ
સ્થાનમાં પડી શકે નહિ, જે તેમ 'અદ' અને પ્રભુ કોઈ સ્થાને
પડી શકે નહિ, એ મારે કોઈ વચ્ચે નહિ મિલે શકે તે
બહાર નીકળવું જ જોઈએ.

(૫) યોગ્ય આજ્ઞા કોઈ પડી શકે છે કે નહીં
સ્વયં મદન કૃત્ર વિનાનું આજ્ઞા છે ?

(૬) એના અર્થ દ્વારા છે, તે પછીથી મુક્તિ અર્થ વિના
અર્થ આજ્ઞા અને છે, કેટલીક વાર તે મુક્તિ પડેલા અર્થ
નિમ્ન દ્વારા છે.

(૭) વરિ આજ્ઞા યોગ્ય ને યોગ્ય વિષયમાં તે વિનય
વાદે સત્વિરતા દેવ છે, આ અને અર્થ સંબંધ વિનય દેવ
અર્થ સત્વરતા પડી શકે છે.

(૮) સ્વર્ગ—

દાવ કેવલ દેવ કૃત્ર અને કદાચ કોઈ કદાચ અર્થ
અર્થવર્તે એક સદાચ દેવ છે એવી કોઈ દેવ કૃત્ર છે તે
એવે દેવ કૃત્ર છે એવી દેવ કૃત્ર દેવ કૃત્ર કૃત્રે કદાચ

જોઈ મૂળ હંપી દોષ છે. હંપીએ કહિયા કરાવી કે/હંપી
અજોનો અને અજિઓનો નાશ કરાવશે છે

જે મજસમી પાતામાં દુદો દોળા નથી તે ક કાલ
પીળના વૃદ્ધિની હંપી રહે છે કાલજ કે અદ્યુષ્ટ અવ
કા' તો પાતાના દુદોમાં અથવા પાસકાના દુદોને, કા' કાલે
છે. જેને પાતાનામાં ગુણ નહિ દેય તે માટે કાલે પીળના
દુદોને ગેરવા કાલે. જે નબળો દુદો તે ક પીળના
અવની હંપી કરી કાલે પીળના દુદોને ક પાસ કરાવે
કહિ જોનામાં નથી દોળી, તે ક અદ્યુષ્ટ પાસના દુદોને
કેવડી પાડી તેની બાબડી કરવા અદ્યુષ્ટ ગુણ અને
અવળા અંતઃકાલમાં જ હંપીનો વાલ દેવ છે

કેવડ અદ્યુષ્ટ કે કિ નહિ તે કેવડ કરાવો તે અજિ
કેવડને કાલ દેવ છે કાલજ કે દુધ કેવડ. કાલ
અને અજિ કેવડના અજિ કરાવો જે તે કેવડે કાલ
ગુણ કરેલાં કાલ છે અને તે કાલ તેઓને અજિ કાલ
દેવ છે કેવડ હંપી કરાવે તે કેવડને કાલજ ગુણ કો
કેવડના કાલ અને દુદોમાં અદ્યુષ્ટ કાલે કાલજ
કેવડે કેવડ હંપી કરાવે કાલે અદ્યુષ્ટ કાલે કાલે
કાલે કેવડે કાલે કાલ કાલે કાલે કાલે કાલે કાલે
કેવડે કાલે કાલે કાલે કાલે કાલે કાલે કાલે કાલે

નિશ્ચયપત્ર નીચે શ્રુજન બનાવી શકાય

- ૧ જ્યારે રૂંટતા વાગે દુઃખા ?
- ૨ રૂંટો બાપ કહી ?
- ૩ રૂંટતા રૂંટો કંઈકા બને કહે કયા ?
- ૪ રૂંટો વખત અસાધ્ય કહી ?
- ૫ રૂંટો વખત ખોન થયા ?
- ૬ રૂંટીવાર અગાધની વિદ્યારજા થા ?
- ૭ જીવંતોનું કામ રૂંટો વખત કહું ?
- ૮ રૂંટીવાર કહું શિવયા ?
- ૯ રૂંટીવાર કેમ કહી ?
- ૧૦ રૂંટો વખત રૂંટી શકાના ?
- ૧૧ કાળેનું વાંચન-અવજ રૂંટો વખત કહું ?
- ૧૨ કુરો લાલચના રૂંટીવાર કાળે કયા ?
- ૧૩ કયા કુરો રૂંટીયા ?
- ૧૪ કયા કુરો કાળ ?
- ૧૫ મંદિર કીર્તિ વધારે બેરવા કે ?
- ૧૬ રૂંટો કહે શુભ ?

કાળા દુઃખને દુરોડે છે તિલકે જાણ અગાધ કે
 વધારે કે કાળ દુઃખને દુરોડે કે તે વધારે
 કે તિલકે, તિલકાદ, અગાધ કે કાળા કદાચ

માત્રા એ આપુક છે. વિખરી અને ઉપાંત્રુ બધ કાગલ માળ
જોક બધ અનેકાણુ અભિક દલ આપે છે જાન સં.ન.કા
સં.પા ૧૦૮ થાપ રૂપે નમસ્કાર મહામનના બધ કાગલ
સેકંદુલ

જાન્યારી મહાસ બંધો માટે છે અમલદાર જાણ દેવાઈ
જાણક ન અમલદાર કે તેમ બંધો બંધો બંધો છે અમલદાર
અમલદાર અમલદાર તે બંધો જાણ છે અમલદાર અમલદાર
અમલદાર અમલદાર માટે છે અમલદાર અમલદાર અમલદાર
અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર
અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર
અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર
અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર અમલદાર

ମା.ସ. କାହିଁକି ଏହି ଦେଖାଉଁ କଲେ କହୁ, ତେ ବହୁ ପିଠି
କାହିଁକି ଏହି ଚାହୁଁ କଲେ.

(3) કેટલા દર્શકો સહાય કરી શકે ?

ବିଶେଷ ଶ୍ରଦ୍ଧା-ପୂର୍ବକ, ଶାନ୍ତି-ପୂର୍ବକ ଏବଂ ସୁଖ-ପୂର୍ବକ

[illegible]

અવશ્યમાં જમણે મળ્યા છુવદીથી છુકાઈને જાગત કાક
કામધ અતિ દુર્લભ છે, માટે બધાં જાણે છે. ના કહે
ત્યારે તેના જાલ તણ તેને કાચું કહી દેવે બાંધે.

(૫) દેહલો વખત મીન રળા !

જાણના ભાળીયોનો નાથ કદે છે વિના કાચુ કાક
વાળો કાળિંગો દુર્લભ કાક છે. જાણના પિઠાકાળે કાળો
કેને તેને કાચાવાળી કહો જાક કલો નાથ. વિદ્યુત વહેવ
કાંઈ કાક પાળે કા દુર્લભ વહેવ કુદે છે. કોઈના કાક-
વખત, વધે છે. નાથુ વિદ્યુતનાં મુલિ દેવ કાક
છે કાચાવાળાં પદ્મનાં અને કાચા વિદ્યુતનાં મીન કાક
કાક કદે છે. દેવ કે, કાકા કે, કુ કે, કાકે છે કાક. કોઈ
કહેવું કાકે, કોઈ વખતે કાક વિદ્યુત, કાક કાક
કાકા કાકાકા કાકે કાક, કાક કાકા કાકા કાકા કાક-
કાક કાકા કે કાક કાક છે. કાકા કાકે કાક કાકા કાક
કાકા કાકા કાક કાકા કાક કાકા કાક કાકા કાકા કાકા
કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા
કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા
કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા
કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા

(૧) દેહલો વખત મીન રળા !

વિદ્યુત કાકાકા વિના કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા
કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા
કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા
કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા કાકા

વીરોચીસ બેઠકે, તેમ જાણનામાંમાં આવળ, વજળ
 માટે કે જાણનાની ગેરિ પડેવના માટે પણ આવજામાં
 નીજાની બેઠકે, જાણની દીપા બેઠકે તેમાંની નીજાને,
 જાણની પ્રાણ બેઠકે, જુજીની દુષ્કાળજાળનું બેઠકે,
 જાણનાસ્થિતિ માટે અદાનું અપુર જળ જોઈને બિલક
 પશ્ચિમિતિ આવે તો પણ તેમાં જીવે વરેજાનું દેવે બેઠકે,
 તોજ જાણનાની સુજાળા માટે તે

જેમ રોય ત્યાં સુધી સુવેદના જલન અનુકરણ થાયને
 અદાનું બેઠકે તેજ રહે તે અને તે જાણના દેવે જાણ
 દેવેજાળનાં નજી, તેમ અદી જાણનામાંમાં પણ
 દેવેજી જાણને જુડી જુડી રહેતે જાણનાને, જાણ
 જાણે રહે છે, જો જાણનાં રહે અદી, રહે જુજી
 રહે તેને અને રહે જુડી જાણ રહેતે જાણનાને જાણ
 તે, જાણે જાણે જાણ રહે છે જોજાણે જાણે જાણ
 જાણે તેમાં જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
 જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
 જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે

જિજ્ઞાસુ બેઠકેજિજ્ઞાસુ-જે, જેને જાણે જોજાણે જાણે જાણે
 જાણે જાણે જે જિજ્ઞાસુની જાણે જે જાણે જાણે જે
 જાણે જાણે અને જાણે જાણે જાણે જે જેને જાણે
 જાણે જિજ્ઞાસુની જાણે જાણે જે જે, જાણે જાણે જે
 જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે
 જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે જાણે

કાદેનો વાતીલાપ શુષ્ક મિઝવવા અને અવશુષ્ક તાલવા
પામ કરાવ કરે છે

(૧) એકેક દુગુંજ અથવા પાપ લઈને તેના પ્રતિપાત્રી
દુષ્ણનો વિકાર કરવાથી, અથવા તે દોષથી દુઝા લઈ કરેલા
અવિર પુરુષોને વિશે પ્રધોષલાપ થાયજી કરવાથી અને તે દો
રના મિઝવવા માટે લુલમપુષ્ક માથેના કરવાથી દુગુંજના
કદથી નાથ પામે છે કાગુલોની પ્રાપ્તિ કુલક અને ક

(૨) અર્થજ પરમાત્માના મનની દ.કદને વિકાર
કાવે અર્થજોના જ્ઞાન કામિ પેતાની આત્મે કરાવી દ.કાં
થી આપણા મનમાં થતા લુલમમાં દ.કા વિકારને પણ
વિરિદ જાનવીએ આપી રહે છે અદ્યતન પામ દ.કા
પણ તે દમિયાં દાવર દે.ક છે

(૩) આત્મચાત્રિનો વિકાર કરવો આત્મચાત્રિ આત્મ
કામરે પાપકદ પાપર અને જે પાપ એ દુકદ છે અને
આત્મચાત્રિ એ વિદ જ. દુકદમાં વિદચાત્રિ દ.કા જ.
કેટલો છે અને છે તેને કરી દુગુંજ કરે તેને કે ન કરવા.

(૪) જે કાલક વિદ કરી રહે તે પા દ.કા જે
કામથી કરી કરવો તે વિદચાત્રિ જ. પાપકદ પાપક
કામના દે.કાં એકે કરી દો આત્મકદ કરવો તે વિદ
કે એક દુગુંજને કે કર અને ૧ દુકદ પાપકદ. વિદ
કામ જ વિદક જ કરવાથી એક કરી દ.કા ના અને
કે અને ૩૦ એ ૩.૨૬૦ એક આત્મકદ કરે દુકદ
જાલ એકે કરી કરવા કરી આત્મકદ કરવા કરવા કરવા

પ્રાપ્તિના જાણને વિચાર્યો. એવામાં મારે દુઃખકર્તા
નિવરણ નેત્રીનાથ રેકરો. ગુણીકનોના કાન રીંક, ના
કાન અને પર્ણકરણી આદિ ગુંડા એક ને કમ. કાન કાન
કરી, દુઃખી એવોના દુઃખ દુઃખ કરવા કરવા કરવા કરી.
તેમના મારે અદાદુર્લભિયુ" વચ્ચે પાસ કરી ના
પાસ કરવાના અને રીંક રીંકે દુઃખકો દુઃખકો ન કરી તેના
એવો મારે નાકરણ કાન પાસ કરી. પાસના દુઃખકો
વધુ, કાન આદિ પર્ણના કાનને અપાસો.

એવો-

આદિ, અપાસ, વિષાદકાન, રૂપાદુર્લભિ, કાન અપાસ
માન, અપાસ, કુદરત, અપાસ, અપાસ, અપાસ, અપાસ
વિંકા પર્ણકરણ અને દુઃખકારણી કુદરત અપાસ અપાસ એવો
અપાસ અપાસ કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી
આદિને કે કરી તે કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી
પર્ણકારણ તેમના એવા અપાસ કરી, અપાસ કરી કરી કરી
અપાસ અપાસ.

કુદરતના મારે કુદરત અપાસ અપાસ કરી કરી કરી
કેવળા મારે કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી
કેવળા કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી
કેવળા કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી
કેવળા કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી
કેવળા કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી
કેવળા કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી કરી

પાંચ ઈંદ્રિયે ની પાવનનાનાં વડી શાંતિપાથમાં હોય
 બની અનેક કાશીમાં અદ્યે અન્યદ્યે અપાત્ર અથ તે રૂઢિ
 શાંતિ શુભામ! વિષય વિષયકના મિકા! ત્યાજ્ય રૂઢિ, રૂઢિ, રૂઢિ

અન્યે વ્યાજા કાશે તે અપાત્રમાં અન્યે અપાત્ર
 પાત્રો અન્યે માને રૂઢિ, વિષયકના અન્યે અપાત્ર
 ત્યાજ્ય રૂઢિ રૂઢિ ?

રૂઢિ અપાત્રમાં રૂઢિ શાંતિપાથમાં અન્યે અપાત્ર
 રૂઢિ રૂઢિ, રૂઢિ અપાત્ર રૂઢિ, રૂઢિ અપાત્ર, રૂઢિ
 અપાત્ર, રૂઢિ પાત્ર અપાત્ર પાત્ર ! ! !

રૂઢિ રૂઢિ ?

રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ ! અપાત્ર અપાત્ર વિષય રૂઢિ
 રૂઢિ રૂઢિ, રૂઢિ, રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ ?

રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ
 રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ
 રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ ?

રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ
 રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ
 રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ રૂઢિ ?

નામરૂપે અને સ્થાપનારૂપે પરમાત્મા અર્થે વિદ્યાન
 છે. દ્રવ્યરૂપે પણ તેઓ વિશ્વમાં વિદ્યમાન હોય છતાં
 આપણે તેમને જોવાથી શક્તિ નથી, કારણકે તે અર્થ
 અરિદંતરૂપે તો પરમાત્મા અમલમાં પ્રવેશ્યે વિદ્યમાન હો
 છે. કલં ત્રીયકરોમાં આપણ, અર્થપરમાણુ અને
 દેહ હોવા છતાં તેમનામાં આદંતરૂપે તો અમાનઅર્થે રહી
 છે. તે અરિદાએ કલં અરિદંતોની એકરૂપતા છે. જે
 પાત્રકારરૂપ પરમાત્માને ચિત્તરૂપે રોમની છદિદર્શક બા
 રહે છે હાથ જોડીને નમસ્કાર કરીએ

નામ અરિદંત દ્વારા મનુની ઉપાસના

ચાંચામાં રજુ નામનો અભિનવ અદિત્ય સુદેહ છે
 કલં અરિદંત રોમકારો પાત્ર પાત્રના રીડેરૂં વચ્ચે
 રહેને પાત્રના અંતરને વચ્ચે અને રૂપરૂં અર્થે હોય
 રમાણુ જે રજુના પાત્રનો કરકમાં કરક રૂપ હોય
 અર્થ-રૂપ કોને તે અર્થ આપુ રૂપરૂં રૂપ રૂ.

સમાધિ વિચાર ત

૨૬-૨૭

‘સમાધિ વિચાર’ નામનું આ પ્રાચીન ગ્રંથ
 ક્ષેત્ર પ્રમાણે છે. આગાધનામાં અત્યંત ઉપરથી
 અને અતિ મહત્વની સામગ્રી ને જુદી જુદી રીતે
 લાવવામાંથી શરૂઆત અને અંતમાં તે વિચારો
 સામવાની પ્રમાણવાળા અવધ વ્યાખ્યાને સમજાવે
 આથી શરૂ નેથી પાછી પાછી સામગ્રી તેમાં સંગ્રહિત
 કરેલી છે. આ કૃતિ નિત્ય સ્વાધ્યાય કરવા કે જે
 તે. આના દરેકના રિતને માટે તે સમગ્ર કૃતિને
 આવી નેતા સામાન્ય વર્ણ સમિતિ અપવાદમાં આવી
 છે. તેનું વિષય વાન કરવા જાણે તે. તેનાથી
 કે જે મહાન ગ્રંથ બની શકે તેટલી બધી રચના
 તેમાં કરેલી છે. પ્રમદ-નિદામાં સુમેદા અર્થ ને
 અનુભવી નેતામાં સામાન્ય કરીને એક સ્વરૂપ
 સામે આ આગાધનાની શરૂઆત માર્ગને તેમાં
 સુદૃઢ રીતે સુદૃઢ અને કૃતિને અર્થ દરેક રીતે
 આગાધ ઉપરથી કરે છે.

૧૬ અપૂરવ પૂરવથી, પામ્યા નર અવનત;
 ભગમૂલ દેવન દયા, સામગ્રી લાડી કાર ૫
 જિનવાળી અવનત મુગ્ધ, પશ્ચિમી તે મુખ બાજ,
 ગિરથી અમુખ રહ્યાં મળ્યાં, માંત્ર લાડી પ્રગાથ ૬
 વિકૃત્યાં અવનત આખીયાં, સાખ નો સમજ કમાય;
 તેલ દેવિ મિત્ર મુગ્ધ, વિષય દયાપ અવનત ૭
 વિષય દયાપ રહ્યાં પડી, દોષ કમાયિ શા;
 ગિજી કાવલ વિવરી મુગ્ધ, અવનત કમાય વિવરી ૮

૧૭ અવનત પ્રવચી આ દેવ અવનતો અવનત
 કારણ. અને દેવમ પ્રવચી દેવન દયા. અને અવનત ૯
 કારણો કારણ. ૫

૨૦ વિવેકવાળી વાળી અવે કારણ અને દેવવાળી
 તે પશ્ચિમી, દેવમ કારણો અવે કારણ ૧૦. ૫
 ૨૧ નામ ૧૦૫. ૬

૨૨ અવનત પ્રવચી કારણ ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬
 કારણો કારણ ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬
 ૨૩ વિવેકવાળી વાળી અવે કારણ ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬

૨૪ અવનત પ્રવચી કારણ ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬
 ૨૫ અવનત પ્રવચી કારણ ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬
 ૨૬ અવનત પ્રવચી કારણ ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬. ૧૦. ૬

૪ અદભુત પ્રસંગો જાગૃતિની વિશેષ વરદ

અવર નિરૂપ અદભુત, ૧. અબ્બ જાગૃતિ અનિવર,
 તથા વિશેષ સાધનભાષી, દરમિયાન વિભા અનિવર ૧૪
 જેને માર્ગેથી વિદ્યુત, પુરુષ રહે તે જાણ,
 જાણે જગત્ નિર્ભય મુલ, ખામર રહે જુઓવા ૧૫
 અમુની દેશમાં જાણી, આપે છે અનિવર,
 ઉપર લેવા છે તારક, દરની આગ થયા રીતે ૧૬
 વિશેષ ઉપરથી રહે છે, તે દરની રીતે,
 જાણે જાણી નિર્ભય મુલ, જો કામ કરી આગ ૧૭
 ઉપર આપે કામ રહે છે, રાખે છે અનિવર,
 ખામર દાખા આપણે, ઉપર અબ્બ રીતે અનિવર ૧૮

દરે અદભુતો કામર નહીં છે એક જગતે જુઓવા,
 જાણે જાણે છે, તારકે કામરિયા વિશેષ કામરો, ૧૯ જે
 વિભા અબ્બ રીતે કામર છે ૨૦

જે રહે રીતે રીતે જુઓ રીતે, વિભા અબ્બ રહે રીતે
 જે રીતે રીતે રીતે રીતે, જે રીતે રીતે રીતે રીતે
 જે રીતે રીતે રીતે રીતે ૨૧

જાણે રીતે, રીતે રીતે, રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે
 રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે ૨૨

જાણે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે
 રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે ૨૩

જાણે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે રીતે

આવશ્યકતાથી અગત્યના, નિર્બંધ દ્વારા લેવામાં આવેલા
 સંસ્કૃત નામો પદ્યમાં, નિર્બંધ દ્વારા લેવામાં આવેલા
 વિગતોમાં પ્રકારના રચના, સંસ્કૃતમાં સંસ્કૃત
 એ અવિચાર્ય અગત્યના, પ્રકારના સંસ્કૃતમાં
 નિર્બંધ દ્વારા લેવામાં આવેલા, સંસ્કૃતમાં
 સંસ્કૃતમાં લેવામાં આવેલા, સંસ્કૃતમાં લેવામાં આવેલા

૧. સંસ્કૃત પ્રકારના અગત્યના વિગતો

સંસ્કૃત સંસ્કૃત પ્રકારના, સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત
 તથા સંસ્કૃત અગત્યના, સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત

આવશ્યકતાથી અગત્યના વિગતો આપવામાં આવેલા સંસ્કૃત
 સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત
 સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત

આ સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત
 સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત
 સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત

સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત
 સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત
 સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત

આ સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત
 સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત સંસ્કૃત

હા ! માતા ! તું કિદાં ગઈ ? અમલકની અમલક :
 હા ! બિની ! તું કિદાં ગઈ ? ગાયન મુની ભાગ ૫૪
 માદવિકલ એમ જીવતા, અમલકે કહી અમલક
 અમલકે ગાળી " માદવિકલ ", તો દુઃખને કહે ૫
 અમલકે માદવિકલ કહી, અમલકે કહી અમલક
 અમલકે અમલકે કહે, ના કહે, અમલકે કહે ૫૭

૧૧. જાતી પુરુષના લોકરથ

જાતવંતે કલમ જાતા, કલમ જેવું બિન-
 જાતમાં કોઈ કિંમતી નથી, સમજાવે તું ૫૮

હે માતા ! તું ક્યાં ગઈ ? તું અમલકે કહે ૫૯
 કલમ કહી, હે કલમ ! તું આ અમલકે કહે ૬૦
 કલમ ! ૬૧

આ કલમે કલમને કલમ અને અમલકે કહે ૬૨
 એક કલમે અમલકે અમલકે કહે ૬૩
 એક કલમે કલમને કલમે - એક કલમે ૬૪

આ કલમે કલમને કલમે અમલકે કહે ૬૫
 કલમે કલમે કલમને કલમે કલમને કલમે ૬૬
 કલમે ૬૭

હે કલમે કલમે કલમે કલમે કલમે કલમે ૬૮
 હે કલમે કલમે કલમે કલમે કલમે કલમે ૬૯
 કલમે કલમે કલમે કલમે કલમે કલમે ૭૦

૧૫ તે રાખી નચિ કદો, બાંધજા હોઈ સ્વભાષ.
 દુઃખદાથી એ અવગિર, પગલાય અગિ દુઃખદાષ ૨૫
 એકા સ્વભાષ જાણી રહી, મુજકુ નહિ કો અવ.
 શરીર એઈ અસારકા, હંતુચિય હોઈ પાનું અવ ૨૬
 કોટા કોટા ચિંતન દો, જડો મોટા મુન્યા ધાર.
 અધ્યાયિય ધર્મને રોડા, પાઠ મુજકુ નહીં આર ૨૭
 માનદાદિ પ્રમદ બા, મિત્ર મધા મિત્ર અધાર
 'માનસાધી આપમા, બિલાનક મુખદાર' ૨૮

૧૫ એ રીતે અંગેજ સ્વભાષવતુ છે, તે મને જે
 હોતે રાખવા છતાં રહેતું નથી. એ રીતે કલારમાનુ મને
 આજે છે, પાંચાદી વરતુને પોતાની કામદો તે ૬, ૬ ના
 ૧૫૭ છે. ૩૫

આ રીતે પદાદેના સ્વભાષને આજેને કલે કે. ૬ આજે
 એક નથી, આ અધાર રીતેને આ રીતે કલે કે. ૬ આજે -
 કોટા ૬ ૫ ૭ ૮

આ રીતે કલે કલે અવ, રીતે અવ નાદ મને
 ૧. ૫ કલે અવ અધાર રીતે કલે રહે ૧૫ અવ રીતે
 કલે ૧૫૭-૨૬ ૩૬. ૩૭

આ રીતે કલે કલે અવ રીતે કલે કલે કલે કલે
 રીતે કલે કલે કલે કલે કલે કલે કલે કલે કલે
 ૬ કલે કલે કલે કલે કલે કલે કલે કલે કલે
 કલે કલે કલે કલે કલે કલે કલે કલે કલે

નિર્ધારણ નિજ રૂપરી દિગ્દિ દાહી ન કાઢ	
નીન ડાકકા બાપ કાબા ડાકકે કિનમ બાપ	૧૧૧
નિષા નેપા નાદર રૂપા કિનમણી અગુલા,	
આગમનાને પાપકે, અગુલાને એક પાપ.	૧૦૯
આગમ અગુલાવ ગાન એ, તેણી જ ને. કા. નેપા.	
ને કલી પ્રદેવનકદલા રૂપા નેપા અગુલા	૧૦૮
આગમ અગુલાવ ગાનને, રૂપાના નેપા કાબા રૂપા.	
ગણ રૂપા રૂપા નિજ રૂપરી, અદિમા રૂપા કા. રૂપા.	૧૦૭

૧૪૦. નિર્ધારણકરેલી અગુલાવરૂપા.

ગાંધીધારણ રૂપા નેપા. ગુણ-ધારણી અગુલા	
અગુલાવરૂપા અગુલા નેપા, રિપાવરૂપા રોપાવરૂપા	૧૦૬

પાતાના આગમવરૂપાની નિર્ધારણ કેમ કરાવે તેમ
કા.ક. અથવા નથી. તેણીના નેપા ને. રૂપા. અગુલા
અગુલા રૂપા રૂપા ૧૦૫

અ. વિનિયોગકરેલી રૂપાની અગુલા ને. રૂપા. અગુલા
રૂપા રૂપા રૂપા. અગુલાવરૂપા પાતાના રૂપા અગુલાવરૂપા
કા.ક. રૂપા રૂપા ૧૦૪

અગુલાવરૂપા અગુલાવરૂપા રૂપા રૂપા રૂપા રૂપા
અગુલાવરૂપા રૂપા અગુલાવરૂપા રૂપા અગુલાવરૂપા
રૂપા અગુલા રૂપા રૂપા ૧૦૩

અગુલાના અગુલાવરૂપા અગુલા રૂપા રૂપા અગુલા
રૂપાવરૂપાના રૂપા રૂપા રૂપા રૂપા રૂપા રૂપા રૂપા
રૂપાના અગુલાવરૂપાના અગુલા અગુલા રૂપા રૂપા રૂપા ૧૦૨

અ. અગુલા અગુલાવરૂપા અગુલા રૂપા રૂપા રૂપા રૂપા

દેવિ અનંતમૃત્યુ ભયો, કાન-નંદ મ અનંત
મહાદા કૃતે નર્મ, નિજ ભરપાત્રે રે. ૧૧૦

અપની પરિપુત્રિ આદરી, નિર્મલ કાનન
૧૧૧ રૂપે નિજ રૂપને, આજ નર્મી પ્રાપ્ત ૧૧૧

૧૧૨ પ્રદગદગ્ય કારીરથી જાણ, મુક્તિ રે
પ્રદગદગ્ય કારીર ના, મેં મુક્તિ મેળવ્યા

મેં અધિનાથી એવ નો, અધિક નિર્મલ અંધ ૧૧૩
અંધ રાજ્યે પરિપુત્ર, વિનય નર્મી ૧૧૪

નિપુણ મુજ મમતા કિન્ની ? પાડી અપદ ૧૧૫

આ આજા અનંતમૃત્યુ, કારીરે રૂપ કે તે
અને કાનનથી તરવે, તે જાણા ૧૧૬ પાડી રે
મહાદાને કાળકતો નર્મ. ૧૧૭

આજે પરિપુત્રિનો અંધ રૂપે, નિર્મલ કાનન
૧૧૮ રૂપે કુજા આજે ૧૧૯ રૂપે ૧૨૦ રૂપે ૧૨૧
૧૨૨ રૂપે ૧૨૩ રૂપે ૧૨૪ રૂપે ૧૨૫

આ રૂપે કે પ્રાપ્ત નો, નિર્મલ કાનન
૧૨૬ રૂપે ૧૨૭ રૂપે ૧૨૮ રૂપે ૧૨૯ રૂપે ૧૩૦
૧૩૧ રૂપે ૧૩૨ રૂપે ૧૩૩ રૂપે ૧૩૪ રૂપે ૧૩૫

આ રૂપે કે અંધ રૂપે પરિપુત્ર કે રૂપે કાનન
૧૩૬ રૂપે ૧૩૭ રૂપે ૧૩૮ રૂપે ૧૩૯ રૂપે ૧૪૦
૧૪૧ રૂપે ૧૪૨ રૂપે ૧૪૩ રૂપે ૧૪૪ રૂપે ૧૪૫

૧૯મું નિજપણું ખાનડે, નિવિદા મમતા થિત ૫૫૩
 વિદિદા રસા વચ્ચે સદા, વિદિદાનો નહીં ૫૫ ૧૧૬
 'મ' 'મ' એ કાવચી, કિંતુ અનનો ૫૫૪
 જિનપણી થિત પગિતું, ૧૨ મંદ-કાળ ૧૧૭
 માદાવરણ એક દવડું, પ્રાગત મદ-અપા, ૫૫૫
 ૫૫૫ ની સમર્થ નહીં, કિંતુ ૧૨ નહીં ૫૫૬
 'મ' ની નિવિદા, ૧૨ મિપત ના ના, ૫૫૭
 ૫૫૭ અમાની દવડું, વિદિદા અગિયાર ૫૫૮
 એમ વિદિદા ૧૨ મિપત, મમતા અથ અમાદ, ૫૫૯
 મ' નો જિનપણું ૧૨, અમાદ ૫૫૯ મુખે અમાદ ૧૨૦

૫૫૫માં વિદિદા ખાનડે એક પાતાના કિત્તે
 ૫૫૬ અમાદ ૫૫૬ ૧૨ એ અને અમાદ ૧૨, ૫૫ ૫૫૬
 ૫૫૬ એ અને તેમ ૫૫ ૫૫૬ વિદિદા ૫૫ ૫૫ ૧૨

'મ' અને 'માડું' એક કાવચી દવે અમાદ
 ૫૫૬માં વિદિદા ૫૫૬ એ ૫૫ એ વિદિદા-૫૫ ૫૫૬
 વિદિદા વિદિદા તો મંદ-કાળ ૫૫૬ એ ૫૫ ૫૫ ૧૨

૫૫૬ વિદિદા એ દવે ૫૫૬ એ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫૬ એ, ૫૫ એ એ, ૫૫ એ એ, ૫૫ એ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૧૨

૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫
 ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫

એ દવે ૫૫-૫૫ એ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫ ૫૫

੧੭. ਆਰਥਾ ਆਨੇ ਹਾਸਾਨਾ ਅ'ਅ'ਖ਼ਨੀ ਅਖ਼ੀਰਾ

੧੮. ਅਖ਼ਬਾਰ ੧੧੧ ਆਖ਼ਰੇ, ਅਖ਼ਬਾਰ ੧੧੨ ਆਖ਼ਰੇ;
'ਭਾਖ਼ਾ' ੧੧੩ ਆਖ਼ਰੇ, ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ੧੧੪

੧੧੫ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ, ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੧੬ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ, ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ੧੧੭

੧੧੮ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ, ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ;
੧੧੯ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ, ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ੧੨੦

੧੨੧ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ, ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੨੨ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ, ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ੧੨੩

ਆ ਆਖ਼ਰੇ ੧੧੧ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੧੨ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੧੩ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੧੪ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ੧੧੫

੧੧੬ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੧੭ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੧੮ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੧੯ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ੧੨੦

੧੨੧ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੨੨ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੨੩ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੨੪ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ੧੨੫

੧੨੬ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੨੭ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੨੮ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ
੧੨੯ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ਆਖ਼ਰੇ ੧੩੦

શામ-દેવ દોષ દોષ દોષ, બપુ રમ્ય અઠ યોદ્ધા;
 તેજ યોદ્ધા સંભારણ, ગિનદો રમ્યા ૧૬. ૧૧૪
 રૂઢિપાત્ર અરુણદોષ, શામ-દેવદોષ નાદ,
 રમ્યે શો જિનચંદ્ર, ગિનદો રમ્યે પિત્રાસ. ૧૧૫
 પામદવાલે અપાદ્યદમ્ય રમ્યદોષ અરુણ
 પ્રમુખગર્ભે સુવચ પદે, ગિનદો ગિનદો ૧૧૬
 અરુણ રમ્યદોષ રમ્યે, રમ્ય રમ્ય રમ્યદોષ.
 પામદ રમ્યદોષ અપાદ્યદમ્ય રમ્યે પિત્રાસ. ૧૧૭
 શો જિન-રમ્યદોષ-રમ્યદોષ રમ્યદોષ રમ્યદોષ
 ગિનદો પામદ અપાદ્યદમ્ય, ગિનદો અપાદ્યદમ્ય ૧૧૮

શામ અપાદ્યદમ્ય અપાદ્યદમ્ય રમ્યે રમ્યે રમ્યે
 અપાદ્યદમ્ય રમ્યે અપાદ્યદમ્ય રમ્યે રમ્યે રમ્યે
 અપાદ્યદમ્ય રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે

અપાદ્યદમ્ય રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે
 અપાદ્યદમ્ય રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે

રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે
 રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે

રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે
 રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે

રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે
 રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે રમ્યે

અંદિ પદમપદ જાણીએ, એ પદમાનમંડ

સાધના પદ મિદ આદિ એ દિલી નહીં જાણે. ૧૨૩

અપિયદ્વ લક્ષ્મી. પદો, આદિ સારી. અસાધ

નિર્મળી મનના કિમ રે? જ્ઞાનપદ ૧૨૪. ૨૪

સુખ-પદો. આપના, અપુષ્પિત દલી વિચાર

અસાધ નિર્મળ પદમાનમ, પદમાનમ પદમાનમ. ૧૨૫

૬૨ દુષ્ટતા કે અસાધનાં દિલી જાણે આપના અપુષ્પિત

દુષ્ટતા દિલી પદમાનમ, પદમાનમ અપુષ્પિત પદમાનમ

એ દિલી આદિ સારી. એ દિલી અપુષ્પિત પદમાનમ. ૧૨૬

જે કા અપુષ્પિત-દિલી અપુષ્પિત, તે કા અપુષ્પિત ૬૨
૬૩ જે, જે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૬૪, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત
૬૫ જે, જે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૬૬, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૧૨૭

આપના અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૬૭, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત
૬૮ જે, જે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૬૯, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત
૭૦ જે, જે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૧, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૧૨૮

અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૨, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૩, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત
૭૪ જે, જે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૫, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૬, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત
૭૭ જે, જે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૮, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૯, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૧૨૯

૬૩ જે, જે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૬૪, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૬૫, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત
૬૬ જે, જે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૬૭, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૬૮, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૬૯, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત
૭૦ જે, જે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૧, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૨, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૭૩, તે કા અપુષ્પિત-અપુષ્પિત ૧૩૦

૧૦૬ મહાનગર નગર-કા. મુખ્ય તાલુકા ના.૧૦.

૧૧ વિષય કાંડ કાંડમાં. અગત્યનાં વિષયમાં. ૧૦૮

૧૨ કાંડમાં કાંડમાં. આગત્યનાં ના. ૧૧ કાંડમાં. ૧૦૯

૧૩ કાંડમાં કાંડમાં. કાંડમાં. ૧૧૦

૧૪ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૧૧

૧૫ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૧૨

૧૬ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૧૩

૧૭ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૧૪

૧૮ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૧૫

૧૯ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૧૬

૨૦ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૧૭

૨૧ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૧૮

૨૨ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૧૯

૨૩ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૦

૨૪ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૧

૨૫ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૨

૨૬ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૩

૨૭ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૪

૨૮ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૫

૨૯ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૬

૩૦ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૭

૩૧ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૮

૩૨ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૨૯

૩૩ કાંડમાં કાંડમાં. ૧૩૦

અથવા થયે પદ્મિની એ, પદ્મ મધ્ય મુજ એટલે;
 વળી કિનયાળી મળ્યું છે. પદ્મ અમૃતમ મિદ ૨૧૦
 માળાદિ આનમગુણ, દનયથી અભિમાન: ૨૧૧
 એક માત્ર મુજ અભિમાન, એટલી સદુ ગિરપામ. ૨૧૨
 એમ માત્ર ૧૬ માટે, ધિદ ૧૬૦૦ પદ્મિમા:
 કમ પિરંગા દોષ થિતમાં તમ નિજરૂપ પિસદ.મ. ૨૧૩
 આનમરૂપ નિદાસનાં, ૧૬નાં થિતન નાસા:
 પદ્માવરૂપા પામીએ. એક ૧૬ દોષ નાસા. ૨૧૪
 પદ્માન કમ એટલે, પદ્માયાન પદ્મ એટલે;
 પદ્મમદ્ય પદ્મા ૧૬, પદ્મમદિનિ મુજરૂ. ૨૧૫

કદવા થી અવિદંગાદિ આ પદ્મ પદ્મિદિ કરવડો.
 ૧૬ પદ્મ ૨૧૫ સ્વરૂપ છે, વળી પદ્મ અમૃતમદના મિદ
 ૧૬ છે કિનેદાની વળી એ પદ્મ ૨૧૫રૂપ છે. ૨૧૦

૧૦-૧૬૦-સારિય ૨૧૨૫ આનમુદોરૂપ અનિદર
 નાદે એ ૧૬ દનમ ૨૧૫ છે. એટલી ૬ મિદરૂપ ૨૧૨
 છે. ૨૧૧

કદ દહે દાદોને ૧૬ પદ્મ ૨૧૬ ૧૬ને આનમ-
 મિ ૧૬ મિદ મદો. અદાર કિનયાં નિરુદ ૨૧૬ છે
 ૧૬ માળા. ૧૬ ના સ્વરૂપમાં પિકામી ૨૧૬ છે-૧૬ ના
 ૨૧૬ મિદ ૨૧૬ છે. ૨૧૩

અનુદોને એટલે, મેટું કિનન ૧૬નાં પામ. ૧૬ ૧૬
 ૧૬ ૧૬ છે અને ૧૬ ૧૬ને નાદ ૨૧૬ છે. ૨૧૪
 ૧૬નાં છે પામદાન છે, પામદાન ૧૬ છે. ૨૧૫

૩૧ અરિહંતમયુ નથા સિદ્ધ પરમાત્મા સાધે
ચેતનદ્રવ્યની સાધર્મ્યતા

એ સૂર્ય અરિહંતનો, સિદ્ધ સૂર્ય વડી છેલ્લે;
તેલો આગમસૂર્ય છે, તિલ્લો નદી સરો. ૨૧૯

ચેતનદ્રવ્ય સાધર્મ્યતા, તોડે કદી "એક સૂર્ય"
કોણેય તિલ્લો નદી; એલો ચેતન સૂર્ય. ૨૨૦

મન્ય અગત્યનું તેલ નર, એ રૂને આગમસૂર્ય;
તિલ્લો સૂર્ય એક નવિ લણું, તે પડીયા અગત્ય. ૨૨૧

ચેતન દ્રવ્ય કોણેયથી, આગમ સિદ્ધ સમાન
પામશે કદી રૂને એ, તે સરિ કર્મ વિધાન. ૨૨૨

એક અરિહંત પાયાત્માનું સ્વરૂપ છે, એક સિદ્ધ
અગત્યનું સ્વરૂપ છે એક મ.પા આત્માનું સ્વરૂપ છે, તેમાં
કેંક કહેલ નથી. ૨૧૬

કોણેય ચેતન દ્રવ્યનું અગત્યનું છે, તેથી કદી કદી
કેંક સ્વરૂપ છે તેમાં કે.કે. કોણેય નથી આપે ચેતનસૂર્ય
પામ છે ૨૧૭

તે કદીકો અગત્ય છે કે એકો ચેતનના સ્વરૂપમાં ૨૧૮
કે, કે.કે. કે.કે. કે.કે. સ્વરૂપ અગત્યનું નથી તેનો અગત્ય-
પામવા કોણેય છે ૨૧૯

ચેતન દ્રવ્યના સ્વરૂપે કદીકો અગત્ય સિદ્ધ અગત્ય છે,
પામવાં છે ૨૨૦ છે, કે કદી અગત્ય અગત્ય છે. ૨૨૨

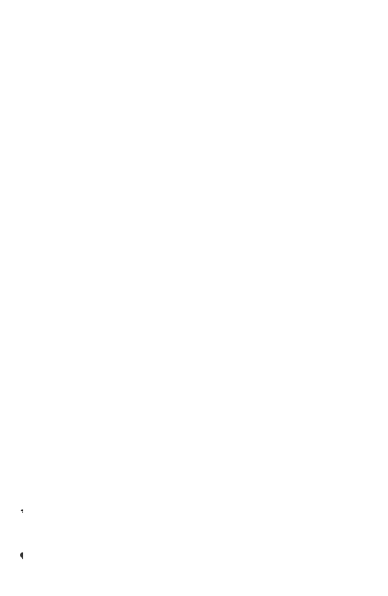

નિજ કાર્ય જાળવા વિના, જ્યાં કાંઈ કાંઈ
જ્યાં નિજ કાર્ય વિનાનીયા, ત્યાં કાંઈ કાંઈ ૫૫
કાંઈ પદારથ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ ૫૬
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ ૫૭

૫૮, આશ્ચર્ય દેવદાસના દેવદાસ

દાંત દેવદાસ દાંત, આશ્ચર્ય દેવદાસ ૫૯
દેવદાસ દાંત દેવદાસ, આશ્ચર્ય દેવદાસ ૬૦
દેવદાસ દાંત દેવદાસ, આશ્ચર્ય દેવદાસ ૬૧
દેવદાસ દાંત દેવદાસ, આશ્ચર્ય દેવદાસ ૬૨

કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૬૩
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૬૪

કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૬૫
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૬૬
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૬૭

કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૬૮
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૬૯
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૭૦

કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૭૧
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૭૨
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૭૩

કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૭૪
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૭૫
કાંઈ કાંઈ કાંઈ, કાંઈ કાંઈ કાંઈ ૭૬

દા.લ. જગતમાં સાધુ વિશે. મ.દ.લ. ૪૬૪ બા.૬.
 દા.લ.દિકે મુજબ પદ્ય મંત્રિ. શાસન કાલમાં બા.૬. ૩.૩
 'નું' મુજબ રવારી બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩

કહેવે કહેવું આપણે કરે. એક બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩

આ કાલમાં કાલે કાલે બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 કા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 કા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩

'નું' કા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩

કો કા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩

આ કા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩
 બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. બા.૬. ૩.૩. ૩.૩

તેણે હાથે જુદા દિવસે, શામ ન પડ્યાં જોયું
 શામ પડ્યાં દુઃખ દિવસે, ગરજ ન કરાઈ. ૨૧૩
 મિત્ર ધિનિ મહાસદી, પર્ણી, ૨૧.૫,
 ભિન્ન ભિન્નમાં ડી કસે, હદા કાના કાન ૨૧૪
 તેણે વદા દેવોં બિર ધ. ? કેટલુંદાર નહીં ૨૧૫
 મનદા રીતે રીતી પદ, જુમ પદ, ૨૧૬
 હોં જુમ કાલુ-સાધન, હાથાજાથ ૨૧૭
 આજુએમાં જુમ કાલુ પાના, શરૂ દિવસ ૨૧૮
 કાલુસાધનમાં જુમમાં, ના જો, ૨૧૯
 મર્મ આદ્ય પ્રપદ્ય, રામ, કેવલિયા, ૨૨૦

હું છું, હું કાળ! આ રીતેના આજુએમાં રિતે ૨૨૧
 ૨૨૨

તે કો? કોઈ દિવસ જોઈ ના-તે, ૨૨૩
 નહિ શરૂ કરવાનો જુમ દિવસે જે દેવે ૨૨૪
 ૨૨૫

કાલુએ આ રિતે, ૨૨૬
 જેમ રીતે, તેમ કાલુ દેવે દેવે ૨૨૭
 ૨૨૮

આ કાલુએ, રિતે ૨૨૯
 ૨૩૦
 ૨૩૧

કાલુએ, ૨૩૨
 ૨૩૩
 ૨૩૪

પ્રથમ રેવ-ગુરુ-ધર્મી, કહે જાણે મારા પ્રાંત,
 મિત્રાણ કહે ગુજનવી, ધર્મીનું કહે અત્ર કલ
 દાન શિવલ તપ આચના, ધર્મ જન આત્ર કાલ
 દાન મેં નિમિત્ત મારાનું કહે દાન આત્ર કાલ
 રથજન તપા પ્રવચન શિવ, મેં વિદ્યાન આત્ર કાલ
 મેં કલ્યાણ કહે શાસ, શિવગુણ કલ્યાણ કાલ

૪૭ ઠાંની રોજાન કલ્યાણ ?

મેં જાણે પ્રાણીના મનન રાત્ર કલ્યાણ
 પ્રાણ ન હોય તદ્દલ, અત્ર કલ્યાણ કાલ

અત્ર આત્ર કાલ, તે કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કાલ
 વિદ્યાના પ્રાણ કલ્યાણ કલ્યાણ

અત્ર તે રેવ-ગુરુ જાણે કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ
 કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ

કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ
 કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ

કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ
 કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ

કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ
 કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ કલ્યાણ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ:

[illegible][illegible]

$\mathcal{H}^1(\mathbb{R}^n) \cap \mathcal{H}^1(\mathbb{R}^n) = \mathcal{H}^1(\mathbb{R}^n)$

Dear Mr. Galt: I have been thinking of you
 lately and I am sure that you are
 still the same.

[illegible]

7-12 2-12 3-12 4-12 5-12 6-12 7-12 8-12 9-12 10-12 11-12 12-12
 13-12 14-12 15-12 16-12 17-12 18-12 19-12 20-12 21-12 22-12 23-12 24-12
 25-12 26-12 27-12 28-12 29-12 30-12 31-12 1-13 2-13 3-13 4-13 5-13 6-13 7-13 8-13 9-13 10-13 11-13 12-13
 13-13 14-13 15-13 16-13 17-13 18-13 19-13 20-13 21-13 22-13 23-13 24-13 25-13 26-13 27-13 28-13 29-13 30-13 31-13 1-14 2-14 3-14 4-14 5-14 6-14 7-14 8-14 9-14 10-14 11-14 12-14 13-14 14-14 15-14 16-14 17-14 18-14 19-14 20-14 21-14 22-14 23-14 24-14 25-14 26-14 27-14 28-14 29-14 30-14 31-14 1-15 2-15 3-15 4-15 5-15 6-15 7-15 8-15 9-15 10-15 11-15 12-15 13-15 14-15 15-15 16-15 17-15 18-15 19-15 20-15 21-15 22-15 23-15 24-15 25-15 26-15 27-15 28-15 29-15 30-15 31-15 1-16 2-16 3-16 4-16 5-16 6-16 7-16 8-16 9-16 10-16 11-16 12-16 13-16 14-16 15-16 16-16 17-16 18-16 19-16 20-16 21-16 22-16 23-16 24-16 25-16 26-16 27-16 28-16 29-16 30-16 31-16 1-17 2-17 3-17 4-17 5-17 6-17 7-17 8-17 9-17 10-17 11-17 12-17 13-17 14-17 15-17 16-17 17-17 18-17 19-17 20-17 21-17 22-17 23-17 24-17 25-17 26-17 27-17 28-17 29-17 30-17 31-17 1-18 2-18 3-18 4-18 5-18 6-18 7-18 8-18 9-18 10-18 11-18 12-18 13-18 14-18 15-18 16-18 17-18 18-18 19-18 20-18 21-18 22-18 23-18 24-18 25-18 26-18 27-18 28-18 29-18 30-18 31-18 1-19 2-19 3-19 4-19 5-19 6-19 7-19 8-19 9-19 10-19 11-19 12-19 13-19 14-19 15-19 16-19 17-19 18-19 19-19 20-19 21-19 22-19 23-19 24-19 25-19 26-19 27-19 28-19 29-19 30-19 31-19 1-20 2-20 3-20 4-20 5-20 6-20 7-20 8-20 9-20 10-20 11-20 12-20 13-20 14-20 15-20 16-20 17-20 18-20 19-20 20-20 21-20 22-20 23-20 24-20 25-20 26-20 27-20 28-20 29-20 30-20 31-20 1-21 2-21 3-21 4-21 5-21 6-21 7-21 8-21 9-21 10-21 11-21 12-21 13-21 14-21 15-21 16-21 17-21 18-21 19-21 20-21 21-21 22-21 23-21 24-21 25-21 26-21 27-21 28-21 29-21 30-21 31-21 1-22 2-22 3-22 4-22 5-22 6-22 7-22 8-22 9-22 10-22 11-22 12-22 13-22 14-22 15-22 16-22 17-22 18-22 19-22 20-22 21-22 22-22 23-22 24-22 25-22 26-22 27-22 28-22 29-22 30-22 31-22 1-23 2-23 3-23 4-23 5-23 6-23 7-23 8-23 9-23 10-23 11-23 12-23 13-23 14-23 15-23 16-23 17-23 18-23 19-23 20-23 21-23 22-23 23-23 24-23 25-23 26-23 27-23 28-23 29-23 30-23 31-23 1-24 2-24 3-24 4-24 5-24 6-24 7-24 8-24 9-24 10-24 11-24 12-24 13-24 14-24 15-24 16-24 17-24 18-24 19-24 20-24 21-24 22-24 23-24 24-24 25-24 26-24 27-24 28-24 29-24 30-24 31-24 1-25 2-25 3-25 4-25 5-25 6-25 7-25 8-25 9-25 10-25 11-25 12-25 13-25 14-25 15-25 16-25 17-25 18-25 19-25 20-25 21-25 22-25 23-25 24-25 25-25 26-25 27-25 28-25 29-25 30-25 31-25 1-26 2-26 3-26 4-26 5-26 6-26 7-26 8-26 9-26 10-26 11-26 12-26 13-26 14-26 15-26 16-26 17-26 18-26 19-26 20-26 21-26 22-26 23-26 24-26 25-26 26-26 27-26 28-26 29-26 30-26 31-26 1-27 2-27 3-27 4-27 5-27 6-27 7-27 8-27 9-27 10-27 11-27 12-27 13-27 14-27 15-27 16-27 17-27 18-27 19-27 20-27 21-27 22-27 23-27 24-27 25-27 26-27 27-27 28-27 29-27 30-27 31-27 1-28 2-28 3-28 4-28 5-28 6-28 7-28 8-28 9-28 10-28 11-28 12-28 13-28 14-28 15-28 16-28 17-28 18-28 19-28 20-28 21-28 22-28 23-28 24-28 25-28 26-28 27-28 28-28 29-28 30-28 31-28 1-29 2-29 3-29 4-29 5-29 6-29 7-29 8-29 9-29 10-29 11-29 12-29 13-29 14-29 15-29 16-29 17-29 18-29 19-29 20-29 21-29 22-29 23-29 24-29 25-29 26-29 27-29 28-29 29-29 30-29 31-29 1-30 2-30 3-30 4-30 5-30 6-30 7-30 8-30 9-30 10-30 11-30 12-30 13-30 14-30 15-30 16-30 17-30 18-30 19-30 20-30 21-30 22-30 23-30 24-30 25-30 26-30 27-30 28-30 29-30 30-30 31-30 1-31 2-31 3-31 4-31 5-31 6-31 7-31 8-31 9-31 10-31 11-31 12-31 13-31 14-31 15-31 16-31 17-31 18-31 19-31 20-31 21-31 22-31 23-31 24-31 25-31 26-31 27-31 28-31 29-31 30-31 31-31 1-32 2-32 3-32 4-32 5-32 6-32 7-32 8-32 9-32 10-32 11-32 12-32 13-32 14-32 15-32 16-32 17-32 18-32 19-32 20-32 21-32 22-32 23-32 24-32 25-32 26-32 27-32 28-32 29-32 30-32 31-32 1-33 2-33 3-33 4-33 5-33 6-33 7-33 8-33 9-33 10-33 11-33 12-33 13-33 14-33 15-33 16-33 17-33 18-33 19-33 20-33 21-33 22-33 23-33 24-33 25-33 26-33 27-33 28-33 29-33 30-33 31-33 1-34 2-34 3-34 4-34 5-34 6-34 7-34 8-34 9-34 10-34 11-34 12-34 13-34 14-34 15-34 16-34 17-34 18-34 19-34 20-34 21-34 22-34 23-34 24-34 25-34 26-34 27-34 28-34 29-34 30-34 31-34 1-35 2-3

આગમશુભ સંજાથીના ઠી, કૌરવ ન જાણે સમય
 સિંધુ જાડી નિજ રૂપમાં ચરત પડી જા, જાડા ૩૨૪
 અમ આશુરદર્શી પદગાં, કાળ મનાવે કદુબ
 આપુ નિજ પુરુષ કરી, અવત રાહ મંત્રક ૩૨૫

૪૬ સમાધિના પ્રમાણથી પદવાચકો અદર્શી જા કવો

અહ સમાધિ પ્રમાણથી, યાગ્યતા ન જ
 રૂપપ પડી તે રાહ, સમ રાજકી ૩૨૬
 અદાવિજ્ઞાન પાડે, પ્રકાર ન જાણવા
 પડી રેડી પ્રાગવાચકો, અદર્શી જા ૩૨૭

૧ કમાન છે, તેમાં તે કમાન કરે છે નહિ, અવત જા, અ
 ને રે રહે છે ૩૨૮

આગમદ્વિજ્ઞાન તે રેડા, તે અર્થે ન જાણે, અવત
 જા રેડે દુષ્કાર નહિ, અવત જા, અવત જા, અવત જા
 ન અવત જા, અવત જા ૩૨૯

આ રેડે અવત જા, અવત જા, અવત જા, અવત જા
 નહિ અવત જા, અવત જા, અવત જા, અવત જા
 નહિ ૩૩૦

આ અવત જા, અવત જા, અવત જા, અવત જા
 નહિ, અવત જા, અવત જા, અવત જા, અવત જા
 નહિ ૩૩૧

આ અવત જા, અવત જા, અવત જા, અવત જા
 નહિ, અવત જા, અવત જા, અવત જા, અવત જા
 નહિ ૩૩૨

